

ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์
หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี จังหวัดสมุทรปราการ

สารนิพนธ์

ของ

สาลินี สมบูรณ์ไพศาล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กรกฎาคม 2549

ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์
หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี จังหวัดสมุทรปราการ

บทคัดย่อ

ของ

สาลินี สมบูรณ์ไพศาล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กรกฎาคม 2549

A STUDY OF THE USE OF SIMULATION STRATEGY IN DEVELOPING
THE THIRD YEAR CADETS' ENGLISH SPEAKING ABILITY
AT THE MERCHANT MARINE TRAINING CENTRE, SAMUTPRAKARN

AN ABSTRACT

BY

SALINEE SOMBOONPHAISAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

July 2006

สาลินี สมบูรณ์ไพศาล.(2549). ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนา
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์
หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี จังหวัดสมุทรปราการ.สารนิพนธ์ ศศ. ม.(การ
สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ อรพรรณ วีระวงศ์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการสอนและทัศนคติต่อการสอนโดยใช้กิจกรรม
สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนเดินเรือ
พาณิชย์ ฝ่ายช่างกลเรือ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่างกลเรือ จำนวน 30 คน เรียนวิชา ภาษาอังกฤษทางทะเล 1 ภาค
เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ผู้วิจัยทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้น ทำการสอบ
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลองเพื่อนำมาคัดเลือกเป็นกลุ่ม
ทดลองอีกครั้ง จำนวน 15 คน ใช้เวลาในการทดลอง 24 คาบ คาบละ 50 นาที สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ t – test dependent samples

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1). แผนการสอนจำนวน 6 แผน, 2). แบบทดสอบวัด
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง, 3). 5 scales of
speaking test, 4).แบบประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับอาจารย์, 5). แบบบันทึกการ
เรียนรู้ของนักเรียน และ 6). แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นหลังการทดลองโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง ในเรื่อง
ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มในการเตรียมภาษาก่อนการสนทนา การตระหนักถึงปัญหาในการ
พูดภาษาอังกฤษของตนเองและผู้อื่น รวมถึง การ ฝึกพูดเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษา
อังกฤษ สำหรับการทำงานบนเรือของนักเรียน

Salinee Somboonphaisan. (2006). *A Study of The Use of Simulation Strategy in Developing the Third Year Cadets' English Speaking Ability at the Merchant Marine Training Centre, Samutprakarn*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Project Advisor: Aurapan Weerawong.

The objectives of this research were to study the effect of using simulation to develop English speaking ability of third year Marine Engineering students and their attitudes towards the use of simulation in the classroom.

The subjects were 30 students majoring in marine engineering studying '*Maritime English 1*' in the second semester of the 2006 academic year. They were selected by simple random sampling. This group of 30 students was further narrowed to a target group of 15 by means of pretest and observation. The study was conducted for 24 periods (50 minutes / period). The statistics used were mean, and t –test dependent samples.

The research instruments consisted of 1). 6 lesson plans, 2). role cards for speaking tests, 3). an oral test utilizing 5 levels of proficiency grading, 4). Assessment Scales of Maritime English 1 Speaking Test, 5). reflective diary and 6). a self-designed attitude form on using simulations.

The results were as follows:

1. The English speaking ability of the experimental group which was included in the example group was significantly improved at the .01 level after being taught through using simulation.
2. The use of simulations provided the students with opportunities to recognize their problems with speaking proficiency and gave them a great opportunity to practice their speaking skills to develop their English speaking ability for use in their jobs on board.

3. The subjects were of the opinion that studying English through using simulation allowed them to cooperate among their groups for preparation of English speaking simulations.

ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์
หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี จังหวัดสมุทรปราการ

สารนิพนธ์

ของ

สาลินี สมบูรณ์ไพศาล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กรกฎาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3
ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี จังหวัดสมุทรปราการ ของ สาลินี สมบูรณ์ไพศาล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะวิชาภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

วันที่ เดือน พ.ศ.2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและการให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จาก อาจารย์ อรรถพรณ วีระวงศ์ ประธานผู้ควบคุมสารนิพนธ์ อาจารย์ แสงจันทร์ เหมเชื้อ อาจารย์ เตือนตา เลาสุขศรี และ อาจารย์ วัลลภา ไทยจินดา กรรมการสอบสารนิพนธ์ ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของท่านอาจารย์ทั้ง 4 ท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข สารนิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ นงเยาว์ กอสนาน ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ Mr. David Mangioni อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือในการทำวิจัยจนการทำสารนิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี หัวหน้าส่วนวิชาการทั่วไป ตลอดจนคณาจารย์ประจำส่วนวิชาการทั่วไป ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดเวลาในการดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณ นักเรียนฝ่ายช่างกลเรือ ชั้นปีที่ 3 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอดการดำเนินการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดา พี่น้องในครอบครัว และญาติ ที่เป็นกำลังใจในการศึกษา และเป็นที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆอย่างดียิ่งมาโดยตลอด

สาลินี สมบูรณ์ไพศาล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	5
ระยะเวลาในการทดลอง.....	5
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	9
ความหมายของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	9
ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง.....	10
ลักษณะของสถานการณ์จำลองเพื่อการเรียนการสอน.....	11
ประเภทของสถานการณ์จำลอง.....	12
หลักการและกระบวนการเรียนรู้ของกิจกรรม	
สถานการณ์จำลอง.....	13
ขั้นตอนการสร้างสถานการณ์จำลอง.....	13
ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการสร้างสถานการณ์จำลอง.....	15
ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	16
หลักการเลือกใช้สถานการณ์จำลอง.....	17
ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	18
ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลอง.....	19

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) เอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	20
บทบาทของผู้สอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	20
เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการฟังเพื่อการสื่อสาร.....	21
ความหมายของความสามารถในการฟังเพื่อการสื่อสาร.....	21
กระบวนการในการฟังเพื่อการสื่อสาร.....	23
องค์ประกอบของความเข้าใจในการฟัง	
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	24
ระดับความสามารถในการฟังเพื่อการสื่อสาร.....	24
กิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง	
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	26
การทดสอบและเกณฑ์ประเมินผลทักษะการฟัง	
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	27
เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	28
ความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	28
องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	29
การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	31
ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	32
กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	33
หลักการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถ	
ในการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	37
การทดสอบและการประเมินผลความสามารถ	
ในการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	38
งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ.....	42
งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	
โดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	42
งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้	
สถานการณ์จำลอง.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารทั้งในและต่างประเทศ.....	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	48
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
แผนการสอน.....	50
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	51
เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	52
แบบบันทึกการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	54
แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งก่อนและ หลังการทดลอง.....	58
ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มเก่งทั้งก่อนและ หลังการทดลอง.....	60
ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มปานกลางทั้งก่อนและ	

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
หลังการทดลอง.....	61
ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มก่อนทั้งก่อนและ	
หลังการทดลอง.....	63
ผลการบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้านการพูด	
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	64
ผลจากแบบวัดทัศนคติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการเรียน	
ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง.....	65
 5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	68
สมมติฐานของการวิจัย.....	68
วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
สรุปผลการวิจัย.....	70
อภิปรายผล.....	71
ปัญหาที่พบในการวิจัย.....	74
ข้อเสนอแนะ.....	74
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	74
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	75
ข้อจำกัดในการทำวิจัย.....	75
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	83
ภาคผนวก ก แผนการสอน.....	84
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดความสามารถ	
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	143

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก (ต่อ) ค เกณฑ์ประเมินความสามารถ	
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	157
ภาคผนวก ง แบบประเมินความสามารถ	
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	160
ภาคผนวก จ แบบบันทึกการเรียนรู้ด้าน	
การพูดภาษาอังกฤษ.....	165
ภาคผนวก ฉ แบบวัดทัศนคติ.....	170
ภาคผนวก ช ตารางแสงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนัยสถิติ และ	
คะแนนผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด	
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	174
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	179

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบวัดความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองของ
กลุ่มทดลอง 4 รายการ..... 59
- 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษา
อังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง..... 60
- 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบวัดความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองของ
กลุ่มเก่ง 4 รายการ..... 60
- 4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษา
อังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มเก่งก่อนและหลังการทดลอง..... 61
- 5 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบวัดความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองของ
กลุ่มปานกลาง 4 รายการ..... 62
- 6 แสดงผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษา
อังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มปานกลางก่อนและหลังการทดลอง..... 62
- 7 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบวัดความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองของ
กลุ่มอ่อน 4 รายการ..... 63
- 8 แสดงผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษา
อังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มอ่อนก่อนและหลังการทดลอง..... 63
- 9 แสดงผลการแสดงทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง..... 65

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การประกอบธุรกิจกับประเทศต่างๆ ในปัจจุบัน จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติระหว่างประเทศต่างๆ ทั่วโลก ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งกำลังต้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้มีศักยภาพ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะ ทักษะการฟังและพูดให้ทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นความสำคัญ ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว โดยการสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารได้ถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ (คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1)

การทำงานบนเรือพาณิชย์เพื่อขนส่งสินค้าระหว่างประเทศนั้น จำเป็นต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการฟัง-พูดเป็นสำคัญ ด้วยนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ต้องติดต่อสื่อสารกับชาติอื่นเพื่อบอกคำสั่งหรือรับคำสั่ง และนำไปปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง บริษัทเดินเรือพาณิชย์ทั้งหลายจึงต้องทำการทดสอบนักเรียนเดินเรือโดยการสัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษ และทดลองงานบนเรือพาณิชย์เป็นระยะเวลา 3 เดือนก่อนได้รับการคัดเลือกเข้าทำงานในบริษัทเหล่านั้น ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อการสื่อสาร อาจารย์ฝ่ายปกครองของศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวีได้สอบถามความคิดเห็นของบริษัทเดินเรือพาณิชย์ในกรุงเทพฯ ต่อความสามารถด้านทักษะฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ผู้สำเร็จการศึกษาจาก ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา (ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี. (2545, 23 ตุลาคม). ผลการประชุมอาจารย์) พบว่า บริษัทต่าง ๆ ได้แสดงความคิดเห็นต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในเรื่องการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถนำไปใช้ติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ ส่งผลให้การทำงานบนเรือพาณิชย์เหล่านั้นไม่สำเร็จลุล่วงเท่าที่ควรจะเป็น

จากการที่ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ณ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี มาเป็นระยะเวลา 2 ปี ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนจำนวน 119 คน ใน 5 ชั้นปี จากจำนวนทั้งหมด 300 คน สอบไม่ผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษทางทะเล 5 รายวิชา (ข้อมูลด้านการศึกษา ฝ่ายทะเบียนวัดผล ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี 2547) เห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษถึงขั้นสื่อสารได้ น่าจะมีสาเหตุ มาจาก ทั้งครูผู้สอน และนักเรียน ได้แก่

ด้านครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และด้านนักเรียน

ครูผู้สอนส่วนใหญ่ ไม่ได้จบการศึกษาหรือผ่านการอบรมด้านการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้ขาดทักษะเทคนิค รวมถึงกิจกรรมในการสอนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนมักมุ่งเน้นการสอนเพื่อการเขียนและการแปลไวยากรณ์มากกว่าการสนทนาทั้งในห้องและนอกห้องเรียน

สุมิตรา อังควัฒนกุล (2535) กล่าวว่า ครูไม่เข้าใจวิธีสอนและวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้การสอนไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ครูมุ่งที่จะอธิบายเนื้อหาและหลักไวยากรณ์จนทำให้การสอนเป็นแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลาง อันทำให้นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากพอ ปานตา ใช้เทียมวงศ์ (2538) กล่าวว่า ครูควรมีความสามารถในการเลือกเทคนิคการสอน เนื่องจากเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษมีหลากหลายขึ้นอยู่กับจุดเน้นของครูผู้สอน ไม่จำเป็นต้องยึดติดกับวิธีใดวิธีหนึ่ง ครูควรจะมีการยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ กาญจนา ปราบพาล (2541) กล่าวว่าครูสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากเดิมที่ถ่ายทอดความรู้เนื้อหาทางภาษาเพียงอย่างเดียวมาเป็นผู้จัดกิจกรรม โดยนำข้อมูลทางภาษามาช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนจากการเน้นที่ครูมาเน้นที่ผู้เรียนว่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถให้ภาษาให้เกิดประโยชน์ ต่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างไร

จากการสังเกตการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ ณ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวีจนถึงปัจจุบัน ผู้วิจัยพบปัญหาที่เกิดขึ้นแก่นักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะการฟัง – พูด และมีส่วนร่วมในการเรียนภาษาอังกฤษส่งผลให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่สามารถนำความรู้จากการเรียนในห้องเรียนไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพได้ดีเท่าที่ควร

2. นักเรียนคิดว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถเข้าทำงานกับบริษัทเดินเรือต่าง ๆ โดยสามารถฝึกหัดทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ในช่วงทดลองงานได้ ประกอบกับความต้องการบุคลากรทำงานบนเรือสูง แต่นักเรียนผู้สำเร็จการศึกษามีจำนวนน้อย ดังนั้นนักเรียนจึงไม่มีความกระตือรือร้นในการฝึกฝนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ทั้งในและนอกเวลาเรียน

นอกจากนี้ นักเรียนไม่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร ทำให้ขาดโอกาสในการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษและไม่เห็นถึงความสำคัญในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาและต้องการสร้างโอกาสให้นักเรียนฝึกฝนทักษะการพูดจากกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ผู้วิจัยพบว่า การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และรับรู้อาสาได้เป็นอย่างดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสาร สร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และรับผิดชอบในการดำเนินเรื่อง ตัดสินใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง สามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้ (วรภรณ์ วังโน. 2531: 8)

วิลลิส, อีวานส์ และ เทย์เลอร์ (Willis.1981:188, Evans. 1979 : 23 and Taylor. 1974: 70) มีความเห็นสอดคล้องกันว่าสถานการณ์จำลองมีลักษณะคล้ายกับการสวมบทบาทสมมุติ (Role Play) โดยการสวมบทบาทในฐานะที่เป็นตนเองในสถานการณ์นั้น ๆ เพื่อฝึกใช้ความคิดและสร้างภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ดังกล่าวด้วยตนเอง ในการฝึกนี้ นอกจากการฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องแล้ว ผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ว่ามีวัตถุประสงค์ที่จะพูดเรื่องอะไร กับใคร ที่ไหน และอย่างไร ผู้สอนจะต้องสร้างกิจกรรมให้ผู้เรียน คือเรียนรู้ภาษาด้วยการใช้ภาษามากกว่าเรียนภาษาด้วยการศึกษาโครงสร้าง ซึ่งสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับงาน (Job – Related Content) ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลและพบว่า ในต่างประเทศมีการทดลองใช้สถานการณ์จำลองสอนนักศึกษาปริญญาตรี (Burns and Gentry. 1998) และการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองในโรงแรมเพื่อให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาฝรั่งเศสในการประกอบอาชีพต่างๆในโรงแรมฝรั่งเศส (Kaplan. 1997) รวมทั้งมีการสอนอาชีพต่างๆโดยใช้สถานการณ์จำลองหลายสาขาด้วยกัน เช่น ธุรกิจต่างๆ การทหาร และการแพทย์ เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยพบว่า มีการใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อการศึกษาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ปริษา ศรีเรืองฤทธิ์. 2536) เช่นเดียวกับการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 (เยาวลักษณ์ ลอยลิบ. 2547) และการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาการท่องเที่ยว การจัดการโรงแรม และการเลขานุการ (ภาวนา เสถียรสวัสดิ์. 2537)

การศึกษาดังกล่าวพบว่า สถานการณ์จำลอง ส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (Margaret. 1992 : 118 - 119) ดังนี้

1. นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในการผลิตภาษาจากเนื้อหาที่ได้เรียนในห้องเรียน เพื่อสนทนาโดยใช้ภาษาเหล่านั้นในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงโดยมีครูเป็นผู้กำหนดสถานการณ์เหล่านั้น
2. นักเรียนฝึกแสดงความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน ในขั้นเตรียมภาษาก่อนการแสดงสถานการณ์จำลอง
3. นักเรียนได้ฝึกสนทนากับเพื่อนและพบปัญหาการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนขณะแสดงสถานการณ์จำลอง
4. นักเรียนได้ฝึกการอธิบายและการแสดงความคิดเห็นเพื่อแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาของตนเอง และเพื่อน เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการใช้ภาษาของตนเองต่อไป

จากความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ดังกล่าว
 กอปรกับสภาพปัญหาในโรงเรียนที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่พบว่านักเรียนไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการ
 สนทนาโต้ตอบ และจากการที่นักเรียนขาดการฝึกฝน ประสบการณ์การใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่
 ใกล้เคียงกับการประกอบอาชีพ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทดลองจัดการเรียนการสอนโดยใช้
 สถานการณ์จำลอง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนในการใช้ภาษาสื่อสาร
 ที่ใกล้เคียงต่อสถานการณ์จริง ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่าหากสร้างโอกาสให้นักเรียน ได้ใช้
 ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ จำลอง จะสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษได้มาก
 น้อยเพียงใด รวมถึงการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 อีกประการหนึ่งด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
 เพื่อการสื่อสารของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์
 จำลองในห้องเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลองในการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรวมทั้งความ
 คิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนดังกล่าว จะเป็นแนวทางแก่ผู้วิจัยและอาจารย์ในการเลือกใช้กิจกรรม
 การเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อนักเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและพัฒนา
 ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมตามกาล เทศะ
 ยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้เป็นนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ปีที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 90 คน
 หลักสูตรเดินเรือ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ
 ทางทะเล1 (EN 301) ประจำภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2548 จำนวน 3 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ปีที่ 3 หลักสูตรช่างกลเรือ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษทางทะเล1 (EN 301) ประจำภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2548 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. ตัวแปรตาม แบ่งเป็นดังนี้
 - 2.1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง – พูดเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาที่ตรงตามจุดประสงค์การฝึกทักษะการพูด ของหลักสูตรเดินเรือ ปีที่ 3 องค์การเดินเรือโลก โดยจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1. การถามตอบข้อมูลส่วนตัว (Asking and Answering about Personal information: Interview)
2. การถามตอบตำแหน่งของอุปกรณ์ช่วยชีวิตบนเรือ (Asking and Answering about the Locations: Safety Equipment on Board)
3. การอธิบายกิจกรรมที่กำลังทำบนเรือ (Asking and Answering the Current Actions on Board)
4. การรายงานเหตุการณ์ฉุกเฉินบนเรือ (Identifying an Emergency Situation: Producing Accurate Commands)
5. การถามและตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว (Asking for and Describing Details of Past Events on Board)
6. การรายงานการบาดเจ็บเกี่ยวกับอาการ และ สาเหตุของลูกเรือ (Describing Injuries Resulting from Accidents; Causes and Means of Prevention)

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลารวม 8 สัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) 6 คาบ คาบละ 50 นาที

ขั้นที่ 2 สัปดาห์ที่ 2 - 7 ผู้วิจัยให้ความรู้แก่กลุ่มตัวอย่างด้านเนื้อหา รวมถึงการฝึกภาษาในห้องเรียนควบคู่การฝึกใช้ภาษาของกลุ่มตัวอย่างในสถานการณ์จำลองและการอภิปรายในห้องเรียน สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 6 สัปดาห์ รวม 18 คาบ

ขั้นที่ 3 สัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยทบทวนบทสนทนาทั้งหมดให้นักเรียน 1 คาบ แล้วทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) 6 คาบ คาบละ 50 นาที

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. **วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง** หมายถึง สถานการณ์ที่ครูผู้สอนสมมติขึ้นให้คล้ายคลึงกับเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นทั้งสภาพแวดล้อมและการปฏิสัมพันธ์ โดยฝึกให้ผู้เรียนหรือผู้ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นได้ฝึกปฏิบัติและแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้คล้ายกับสภาพที่เป็นจริง โดยสามารถเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารและตอบสนองต่อบุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ ด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งดัดแปลงขั้นตอนการสอนตามแบบของครูกัลล์ (Crookall. 1990: 34) และสเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge. 1977: 34) โดยมีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้ (เยาวลักษณ์ ลอยลิบ. 2547: 5)

1.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นเริ่มเข้าสู่บทเรียนและการให้รูปแบบภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การพูดต่าง ๆ

1.2 ขั้นฝึกภาษา นักเรียนฝึกภาษาโดยใช้รูปแบบภาษาตามที่ได้นำเสนอไว้ในขั้นนำเสนอ โดยมีทั้งฝึกเป็นคู่และเป็นกลุ่ม

1.3 ขั้นใช้ภาษา นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาตามบทบาทต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลองที่กำหนด

1.4 ขั้นสรุปและอภิปรายผล ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองนั้น ๆ และอภิปรายแสดงความคิดเห็นผลการแสดงสถานการณ์ จำลองแต่ละกลุ่ม

2. **ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** หมายถึง ความสามารถในการฟังเรื่องราว หรือข้อความที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจ และสามารถพูดตอบโต้กับคู่สนทนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวัดจากคะแนนผลการเรียน ของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษก่อนและหลังสิ้นสุดการเรียน

3. **ทัศนคติ** หมายถึง ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสถานการณ์จำลองในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียน ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรช่างกลเรือ ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มี
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอ 3 ประเด็นหลักตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.1 ความหมายของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.2 ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง
 - 1.3 คุณลักษณะของสถานการณ์จำลองเพื่อการเรียนการสอน
 - 1.4 ประเภทของสถานการณ์จำลอง
 - 1.5 หลักการและกระบวนการเรียนรู้ของกิจกรรมสถานการณ์จำลอง
 - 1.6 ขั้นตอนการสร้างสถานการณ์จำลอง
 - 1.7 ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการสร้างสถานการณ์จำลอง
 - 1.8 ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.9 หลักการเลือกใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.10 ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.11 ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.12 บทบาทของผู้สอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการฟังเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ความหมายของความสามารถในการฟังเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 กระบวนการในการฟังเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.4 ระดับความสามารถในการฟังเพื่อการสื่อสาร
 - 2.5 กิจกรรมในการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.6 การทดสอบและเกณฑ์ประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 3.1 ความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 3.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 3.3 การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 3.4 ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

3.5 กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร

3.6 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

3.7 การทดสอบและการประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

3.7.1 การทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

3.7.2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

4. งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งในและต่างประเทศ

1. เอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

1.1 ความหมายของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมหนึ่งซึ่งครูกำหนดสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรมในสถานการณ์ที่เหมือนสถานการณ์จริง นักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านกล่าวว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มีการจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านการปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์ บุคคล พร้อมทั้งใช้ประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามบทบาทที่ได้รับอย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตในสังคม โดยในการดำเนินกิจกรรมจะมีครูทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงบทบาทที่ได้รับจนบรรลุจุดมุ่งหมายของกิจกรรม (ประไพ สมปราชญ์นันท์. 2545: 9 ; อมรา รสสุข. 2529; 14 ปรีชา ศรีเรือง ฤทธิ์. 2536: 33; Sturtridge. 1983: 1 และ Ments. 1999: 3 - 15) นอกจากนั้น ครูคัล และออกซฟอร์ด (Crookall & Oxford. 1990: 128-131) ให้ความเห็นว่า กิจกรรมสถานการณ์จำลองมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน เพราะครูได้มีโอกาสวัดระดับความสามารถของนักเรียนโดยตรง โดยการสังเกตความเหมาะสมของพฤติกรรม การใช้ภาษา แรงจูงใจ ตลอดจนทัศนคติของนักเรียนได้ และจะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ต่อพฤติกรรมนั้นได้ทันที ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนในแง่ของความเข้าใจและสามารถปรับปรุงแก้ไขตนเองได้ทันทีเช่นเดียวกัน สำหรับการวัดผลความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา และวิธีการปฏิบัติในสถานการณ์จำลองนั้น ควรมีครูผู้สังเกตการณ์อย่างน้อย 2 คน เพื่อความเป็นธรรมในการให้คะแนน โดยครูทั้งสองจะต้อง

พิจารณาระดับความสามารถ ของผู้เรียนร่วมกัน จากเกณฑ์ในการพิจารณาหลัก 2 ประการ ได้แก่ ภาษา (Language) และวิธีการปฏิบัติ (Process) ทั้งนี้อาจเพิ่มเติมเรื่องเนื้อหา (Content) ด้วย

ทิสนา แชมมณี (2522: 201) เห็นด้วยกับการที่ ครูจัดกิจกรรม เกม บทบาทสมมติ และการใช้ สถานการณ์จำลองในการฝึกพูด โดยเฉพาะการใช้สถานการณ์จำลองที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนมี ประสบการณ์ในการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรง หรือการใช้ภาษาเพื่อแก้ปัญหาในงาน ซึ่งครู ควรเลือกสรรกิจกรรมเกม บทบาทสมมติ หรือสถานการณ์จำลองที่สมจริง แต่มีความแตกต่างกันดังนี้

เกม	บทบาทสมมติ	สถานการณ์จำลอง
1. เป็นกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อน เพื่อฝึกหัวข้อทางภาษา ที่มีกฎและกติกาเป็น ตัวกำหนด	1. เป็นกิจกรรมที่สมมติจาก สถานการณ์จริงหรือ ใกล้เคียงความจริง	1. เป็นกิจกรรมที่จำลองจาก สถานการณ์จริง
2. นักเรียนแข่งขันกันเพื่อ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และความสนุกสนาน	2. นักเรียนฝึกภาษาโดย การสวมบทบาทเพื่อแสดง ความคิด อารมณ์ ตามบท ของตัวละครที่ได้รับตาม สถานการณ์ที่แตกต่างกัน	2. นักเรียนฝึกภาษาโดยการ สวมบทบาทในฐานะ ที่เป็นตนเองในสถานการณ์ ที่แตกต่างกันและมีอิสระ ในการใช้ความคิดและ ภาษาเพื่อแก้ปัญหาใน สถานการณ์นั้น

อย่างไรก็ตาม ครูควรคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมโดยการเลือกสรรกิจกรรมหรือ สถานการณ์จำลองที่สมจริงในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน ฝึกใช้ภาษาตามที่ได้เรียนมาให้มากที่สุด และเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้จริง เมื่อเจอกับสถานการณ์นั้นๆ ทั้งนี้ครูสามารถวัดผลการทำกิจกรรมดังกล่าวจากเนื้อหา วิธีปฏิบัติ ตลอดจนการใช้ภาษาของนักเรียน

1.2 ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง

ก่อนดำเนินการสร้างสถานการณ์จำลองนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการสร้าง เพื่อให้สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นนั้นเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด โดยเกรดเลอร์ (Gredler. 1992: 119) โจนส์ (Jones. 1983: 1 - 2) อัญชลี แจ่มเจริญ. 2522: 55 ; และดวงเดือน เทศวานิช. 2530: 160) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อฝึกภาษาไว้ดังนี้

1. เพื่อเตรียมพร้อมให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ฝึกทักษะการสื่อสารได้กว้างขึ้น

2. เพื่อเตรียมข้อมูลในการคิดวิเคราะห์และการแยกแยะเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องซึ่งครูจะเป็นผู้ทำหน้าที่ในการกำหนดปัญหาหรือหัวข้อเพื่อกำหนดให้บทเรียนดำเนินไปตามลำดับ
3. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกบูรณาการทักษะต่าง ๆ จากสถานการณ์จำลองเข้าด้วยกันจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง
4. เพื่อฝึกนักเรียนให้รู้จักแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ
5. เพื่อพัฒนานักเรียนให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ อดทนต่อการถูกวิจารณ์ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง ได้แก่ นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษา รู้จักคิดวิเคราะห์ในการเลือกใช้ภาษาด้วยตนเอง เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการใช้ภาษาในการชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคต อีกทั้งฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นในด้านการแสดงความคิดเห็นต่อผู้อื่นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเช่นกัน

1.3 ลักษณะของสถานการณ์จำลองเพื่อการเรียนการสอน

การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) โดยผู้สอนจัดเตรียมองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งบทบาทและกฎเกณฑ์ เพื่อให้ผู้เรียนผลิตภาษา ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด (อมรา รสสุข. 2529: 15; อ้างอิงจาก Monroe. 1969: 45 – 46) นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงและรับฟังความคิดเห็นที่หลากหลายร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาภายในกลุ่มของตนเอง

เกรดเลอร์ (Gredler. 1992 : 119 – 120) ได้จำแนกลักษณะที่สำคัญของสถานการณ์จำลองสำหรับการฝึกทักษะทางภาษาไว้ว่า สถานการณ์นั้นควรจะเป็นสถานการณ์ที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนแต่ละคนอยากสวมบทบาท และเลือกใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่และสร้างสรรค์จากประสบการณ์ของตนเองเพื่อแก้ปัญหาและหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง โดยผู้สอนสามารถประเมินความสามารถในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหน้าที่ของภาษามากกว่าหลักไวยากรณ์ทางภาษา

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของสถานการณ์จำลองที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนทางภาษา คือ ต้องมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วม อยากสวมบทบาท กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาและแก้ปัญหาได้อย่างเต็มที่

1.4 ประเภทของสถานการณ์จำลอง

ผู้สอนควรรู้จักและเลือกใช้สถานการณ์จำลองให้เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละครั้งของการเรียนการสอน โรเจอร์, ไดแอน และ สตีฟ (Roger, Diane and Steve. 1995: 107-109) แบ่ง สถานการณ์จำลองออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1. การดัดแปลงข้อมูล (Modifying statements) ครูให้นักเรียน แต่ละกลุ่ม 1 หัวข้อใหญ่ และ 10 หัวข้อย่อย เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย หาข้อสรุปของคำตอบ และเปรียบเทียบคำตอบกับกลุ่มอื่นๆ เช่น 'Parents': Parents should teach boys to cook and girls to mend the car. (1 ในหัวข้อย่อย). เป็นต้น

2. การเรียงลำดับข้อมูล (Sequencing statements) ครูให้นักเรียนอ่านข้อคิดเห็นที่สอดคล้องกัน 10 ข้อ จากนั้นนักเรียนเรียงลำดับความสำคัญของเหตุการณ์จาก 1 - 10 เพื่อหาข้อสรุป ในกลุ่มของตนเอง เช่น It's important to put children to bed early if they have school the next day. เป็นต้น

3. การแก้ต่างข้อมูล (Defending statements) ครูเขียนเหตุการณ์ที่แตกต่างกันหลายเหตุการณ์ลงบนบัตรแล้วใส่ลงในกล่อง จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มสุ่มหยิบบัตรเหล่านั้นขึ้นมา กลุ่มละ 1 ใบ และใช้เวลาเตรียมหาเหตุผลเพื่อแก้ไขข้อมูลดังกล่าว นักเรียน 1 คนของทุกกลุ่มเป็นกรรมการ และที่เหลือแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม เช่น children should be encouraged to leave home at sixteen. เป็นต้น

4. การแก้ไขปัญหา (Problem - solving) ครูกำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแตกต่างกัน จากนั้นนักเรียนเตรียมคิดหาวิธีแก้ปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งอภิปรายเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสม เช่น Last Monday Katy left for college at 8.30 usual. She went out of the front door, closing it behind her. A few seconds later she rang the door bell. When her father opened the door Katy said ' Thank you' and then turned to go to college. Why? เป็นต้น

5. การอภิปรายด้านศีลธรรม (Moral issues) ครูให้เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความถูกต้องตามหลักศีลธรรม และนักเรียนอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปหรือคำตอบที่ถูกต้อง เช่น 'Whose fault was the accident?' ' Who should get the job?' 'What is the appropriate punishment?' เป็นต้น

6. การอธิบายและการเปรียบเทียบ (Describing and comparing) ครูให้นักเรียนเตรียมข้อมูลของตนเองที่แตกต่างกันแต่อยู่ในหัวข้อเดียวกัน จากนั้นนักเรียนแต่ละคน พูดถึงข้อมูลของตนเอง นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบข้อมูลและหาบทสรุปที่เหมาะสมสำหรับทุกคนในกลุ่มนั้น เช่น 'When can you drink alcohol, marry, vote, drive a car, join the army, leave

home, get a credit card?’ ซึ่งประเภทหลังนี้พิจารณาความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า สถานการณ์จำลองทุกประเภทมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ความคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ในขณะที่ทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งกระบวนการดังกล่าวส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น

1.5 หลักการและกระบวนการเรียนรู้ของกิจกรรมสถานการณ์จำลอง

ผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจหลักการเรียนรู้ของกิจกรรมสถานการณ์จำลอง 4 หลักการ (EIAG) ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และสามารถนำประสบการณ์ที่เกิดขึ้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ทรายทอง ตั้งวงถาวรกิจ. 2537: 13; อ้างอิงจาก Stadkerve. 1974: 26 –56)

รายละเอียดของหลักการ EIAG มีดังนี้

1. E - Experience หรือ “Do” คือ การกระทำกิจกรรมอันเป็นประสบการณ์ตรง
2. I – Identify หรือ “Look” คือ การจำแนกแยกและการสังเกต โดยเป็นการพรรณนาหรืออธิบายกระบวนการ สัญลักษณ์ ความรู้สึก ความคิดและพฤติกรรมที่นักเรียนได้กระทำกิจกรรมสถานการณ์จำลอง
3. A – Analysis หรือ “Think” คือ การคิดวิเคราะห์เพื่อที่จะทำให้มองเห็นสาเหตุและผล เพื่อทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นในกระบวนการของสถานการณ์จำลองหรือการวิเคราะห์ปัญหา วิเคราะห์การตัดสินใจที่ได้กระทำลงไป วิเคราะห์ความคิดและความรู้สึกที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเกิดความเข้าใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้น
4. G – Generalize หรือ “Learn” คือ การลงความเห็นสรุปและการเกิดการเรียนรู้ เป็นหลักการสุดท้ายหลังจากที่ผู้เรียนได้ผ่านประสบการณ์ ผ่านการอธิบายและผ่านการวิเคราะห์ ซึ่งทำให้ได้รับข้อมูลและความเข้าใจในสิ่งที่ได้เกิดขึ้นจากสถานการณ์จำลองครบถ้วน แล้วจึงพร้อมที่จะลงความเห็นหาข้อยุติเกี่ยวกับความคิดรวบยอด หลักการแก้ปัญหา การตัดสินใจหรือวิธีการที่จะเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของสถานการณ์จำลองที่ได้กระทำไปแล้วได้

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ของกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยยึดหลัก EIAG จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้ จากการมีประสบการณ์โดยตรงจากการทำกิจกรรมไปใช้ได้จริงในการดำเนินชีวิต รู้จักกำหนดแยกแยะ วิเคราะห์และลงความเห็น สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทั้งสิ้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้เรียนเพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้ว่าจัดการอย่างไรเมื่อเจอกับสถานการณ์เหล่านั้นอย่างเหมาะสม

1.6 ขั้นตอนการสร้างสถานการณ์จำลอง

ในการสร้างสถานการณ์จำลองนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนทั้งทางด้านเนื้อหา จุดประสงค์ และประโยชน์สูงสุดในการให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

สุพิน บุญชูวงศ์ (2531: 85 – 87) ได้เสนอขั้นตอนการสร้างสถานการณ์จำลอง 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสำรวจและวิเคราะห์ ผู้สอนต้องศึกษาและสำรวจจุดประสงค์ว่า ต้องการให้ผู้เรียนรู้เรื่องใดบ้าง ศึกษาสถานการณ์ต่าง ๆ เมื่อได้พิจารณาและศึกษาเป็นอย่างดีแล้ว นำมาวิเคราะห์ว่าสถานการณ์นั้นจะมีผลต่อการเรียนรู้อะไร และจะได้ผลเสียอะไร สถานการณ์ที่นำมาวิเคราะห์นั้นใกล้เคียงกับความจริงแค่ไหน เพื่อให้สถานการณ์นั้นมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากที่สุด

2. ขั้นกำหนดจุดประสงค์ ในการกำหนดจุดประสงค์นั้นมุ่งให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอะไร เมื่อผู้เรียนเรียนรู้จากสถานการณ์แล้ว ผู้เรียนจะเป็นอย่างไร การสร้างสถานการณ์จำลองนั้นก็จะต้องสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์

3. ขั้นเลือกสถานการณ์ สถานการณ์ที่เป็นจริงและสามารถจำลองมาใช้ในชั้นเรียนต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ข้างต้น พิจารณาเลือกและสามารถนำสถานการณ์ที่เป็นจริงมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับการใช้ในชั้นเรียนโดยสถานการณ์จำลองนั้นได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์ ตัดสินใจ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และทักษะที่ต้องการที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

4. ขั้นกำหนดโครงสร้างของสถานการณ์จำลอง ซึ่ง ประกอบด้วยสิ่งสำคัญดังนี้

- 4.1 การกำหนดจุดประสงค์ของสถานการณ์จำลอง
- 4.2 กำหนดบทบาทของผู้ร่วมกิจกรรมแต่ละคน
- 4.3 เตรียมข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็น เนื้อหา
- 4.4 กำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เห็นเหมือนจริงในสังคม
- 4.5 ลำดับขั้นของเหตุการณ์ เวลา และปัญหาจากสถานการณ์
- 4.6 สรุป อภิปรายหลังการฝึกสถานการณ์จำลอง

5. ขั้นสร้างและออกแบบสื่อการเรียนและสร้างกฎเกณฑ์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบกิจกรรม เช่น บัตรคำ รูปภาพ และบัตรคำสั่ง เป็นต้น สื่อการเรียนจะสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดในกิจกรรม ควรวางแผนในแต่ละขั้นตอนของการแสดงว่าต้องกำหนดการเล่นตามลำดับเหตุการณ์นั้น ๆ อย่างไร

6. ขั้นการทดลองใช้ เมื่อสร้างสถานการณ์เสร็จแล้ว ควรนำสถานการณ์จำลองนั้นไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่นเพื่อตรวจสอบความพร้อมด้านวิธีการ ภาษา ตลอดจนการใช้สื่อและเงื่อนไขต่าง ๆ ว่า ควร

แก้ไขและปรับปรุงในแง่ใดบ้าง เพื่อให้ได้สถานการณ์จำลองที่สมบูรณ์เหมาะสมที่จะนำไปใช้กับผู้เรียนแต่ละวัย

หลังจากผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจถึงขั้นตอนต่างๆจากนักการศึกษาแล้วผู้วิจัยมีความต้องการปฏิบัติตามขั้นตอนเหล่านั้นดังนี้

- 1) ศึกษาเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เพื่อนำมาสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด
- 2) สร้างสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุดและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา พร้อมทั้งเตรียมสื่อต่าง ๆ เพื่อประกอบสถานการณ์และกำหนดขั้นตอนในการแสดงสถานการณ์จำลองแก่ผู้เรียน
- 3) กำหนดให้ผู้เรียนต้องดำเนินกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ผู้สอนสร้างขึ้นรวมทั้งผู้สอนจะประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมเหล่านั้นของนักเรียนเพื่อหาจุดบกพร่อง และนำไปปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

1.7 ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการสร้างสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ดังนั้นในการสร้างสถานการณ์จำลองจึงมีข้อควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้ (อมรา รสสุข. 2529: 22)

1. การหาความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือประสบการณ์ให้ได้มาก จะช่วยให้สร้างสถานการณ์จำลองให้เหมาะสมมากขึ้น
 2. ผู้สร้างสถานการณ์จำลอง จะต้องศึกษาสถานการณ์จำลองที่คนอื่นสร้างให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนที่จะสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นเอง
 3. สถานการณ์จำลองที่เป็นไปได้ หรือคล้ายคลึงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด จะเป็นสถานการณ์จำลองที่ดีที่สุดที่เราต้องการเช่นเดียวกัน
 4. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องมือในสถานการณ์จำลองไม่ใช่จุดหมายปลายทาง แต่เป็นเพียงสื่อที่จะนำสถานการณ์จำลองไปสู่จุดหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
- การวิเคราะห์โครงการเบื้องต้นของสถานการณ์จำลองต้องดูว่า
- 1) สิ่งที่จะนำมาสร้างคืออะไร
 - 2) ลักษณะที่สร้างเป็นเช่นไร
 - 3) ความสัมพันธ์ของสิ่งที่จะนำมาสร้างดีหรือไม่
 5. ช่วยกระตุ้นให้ผู้อยู่ในสถานการณ์นั้นได้ใช้ประสบการณ์เดิมมาเป็นเครื่องมือตัดสินใจ

เพียงใด

6. ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์จากการฝึกนี้ไปเป็นเครื่องช่วยแก้ปัญหาในชีวิตจริงมากขึ้นเพียงใด

กล่าวโดยสรุป สถานการณ์จำลองถูกจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์จากการฝึกความคิดและภาษาไปใช้ได้จริงในอนาคต ดังนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงคือ เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียนให้มากที่สุด ควรเข้าใจสถานการณ์ที่สร้างเป็นอย่างดีพร้อมทั้งเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์ เพื่อช่วยให้การสร้างสถานการณ์นั้นๆ สมบูรณ์และบรรลุวัตถุประสงค์

1.8 ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

นักการศึกษาหลายท่านได้วิเคราะห์และกำหนดขั้นตอนต่างๆ สำหรับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองอย่างเป็นระบบอันเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการปฏิบัติตามขั้นตอนเหล่านั้นเพื่อเกิดผลสำเร็จต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียน

สมพงษ์ จิตระดับ (2530: 76 – 77) เสนอขั้นตอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมหรือขั้นนำ เป็นขั้นที่เริ่มนำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่นักเรียน การเล่าเรื่องสรุปของสถานการณ์ที่นำมาใช้ บอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้รู้ แนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น สร้างความเข้าใจเบื้องต้น การแบ่งกลุ่ม การทำความเข้าใจกับเกณฑ์กติกาต่าง ๆ บทบาทของนักเรียนบางคน เป็นต้น

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม ในขั้นนี้นักเรียนจะปฏิบัติตามกิจกรรมที่ระบุไว้ตามบทบาทที่ได้รับ

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล ครูควรให้นักเรียนได้วิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมความสัมพันธ์ระหว่างกฎเกณฑ์กติกา การเปรียบเทียบข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการศึกษาร่วมกัน หลังจากสิ้นสุดการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลอง

4. ขั้นสรุปเน้นให้ผู้เรียนเปรียบเทียบเนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้กับชีวิตจริง การประยุกต์เชื่อมโยงเหตุการณ์จริงกับสถานการณ์จำลองให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป

ส่วนครุคัลล์ (Crookall. 1990: 34) ได้เสนอวิธีการจัดสถานการณ์จำลอง 2 แบบที่คล้ายคลึงกันคือมีขั้นตอนของการนำเสนอเนื้อหาและขั้นฝึกภาษา แต่ต่างกันที่ ครุคัลล์ไม่มีขั้นตอนของการวิเคราะห์และอภิปรายผล รวมทั้งการสรุปเนื้อหาเพื่อประยุกต์เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้เข้ากับชีวิตจริงซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แบบ 3 P. Procedure (Crookall. 1990 : 34)

- Presentation ขั้นการนำเสนอเนื้อหา

- Practice ขั้นฝึกใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด
- Production ขั้นนำเสนอผลงานจากสิ่งที่ได้เรียนมา

แบบ 4 P. Procedure (สมพงษ์. 2530 : 76 – 77)

- Presentation ขั้นนำเสนอสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญกับปัญหาก่อนเข้าสู่
การนำเสนอเนื้อหาภาษาใหม่

- Practice ขั้นฝึกใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด
- Production ขั้นการนำเสนอเนื้อหาภาษาใหม่

- Second Production ขั้นการแสดงสถานการณ์จำลองเป็นครั้งที่ 2 เพื่อฝึกใช้ภาษาที่
ได้เรียนมากับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด ขั้นตอนนี้เหมาะที่จะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึง
การใช้ภาษาที่ยังบกพร่องอยู่และสามารถแก้ไขการใช้ภาษาได้ทันที อีกทั้งยังสามารถจดจำข้อผิดพลาด
รวมถึงรูปแบบภาษาที่ถูกต้องตามสถานการณ์ได้เป็นอย่างดี

สำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการดัดแปลงขั้นตอนการสอนตามแบบของครุคัลล์
(Crookall. 1990) และสเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge. 1977) ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากเป็น
รูปแบบการสอนที่มีขั้นตอนการสอนที่เหมาะสมกับระดับและความสามารถของนักเรียน นักเรียน
สามารถปฏิบัติได้จริงตามขั้นเหล่านั้นและยังสามารถช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกภาษาอย่างเต็มที่
รวมถึงฝึกแสดงความคิดเห็นหลังทำกิจกรรม

1.9 หลักการเลือกใช้สถานการณ์จำลอง

ก่อนจะนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการเรียนการสอน ผู้สอนควรคำนึงถึงความ
เหมาะสมของเนื้อหาของสถานการณ์จำลองซึ่งต้องสัมพันธ์กับวิชา รวมทั้งต้องพิจารณาช่วงเวลาที่เหมาะสม
ซึ่งควรเป็นช่วงท้ายของการเรียนเพราะนักเรียนจะได้แสดงสถานการณ์จำลองโดยที่ครูไม่
ต้องกังวลเรื่องของเวลาที่อาจเกินกำหนด นอกจากนั้นต้องพิจารณาถึงระยะเวลาและจำนวนของผู้เรียน
สื่อ อุปกรณ์ รวมทั้งสถานที่เพื่อให้เกิดการดำเนินกิจกรรมบรรลุวัตถุประสงค์อีกด้วย (อมรา รสสุข. 2529 :
26 – 27 ; อ้างอิงจาก Shay. 1980: 29 – 30)

โจนส์ (Jones. 1982: 114) ได้เสนอหลักในการเลือกใช้สถานการณ์จำลองในการเรียน
ภาษา โดยมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. จัดลำดับก่อนหลังตามจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละขั้น เช่น ขั้นละลาย
พฤติกรรม ขั้นประเมินผล หรืออื่น ๆ
2. วิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน
3. ค้นหาข้อมูลให้กว้างขึ้น รวมทั้งการหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง

4. เมื่อเลือกเนื้อหาภาษาได้เหมาะสมกับระดับแล้ว จากนั้นตรวจสอบเครื่องมือต่างๆ เช่น เวลา จำนวนคน อุปกรณ์ และ สถานที่ ในการจัดสถานการณ์จำลอง ตรวจสอบความพร้อมอีกครั้งก่อนใช้สถานการณ์จำลอง

5. ตรวจสอบความพร้อมอีกครั้งก่อนใช้สถานการณ์จำลอง

6. พิจารณาดูว่า จะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือไม่

1.10 ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้สถานการณ์จำลอง

ในการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อฝึกทักษะภาษาของนักเรียนนั้น ครูจำเป็นต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่นๆ นอกเหนือจากขั้นตอนในการสอนที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งโจนส์ (Jones. 1982: 115) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาไว้ ดังนี้

1. ขั้นตอนแรก ครูต้องบอกรายละเอียดเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองให้ผู้เรียนได้ทราบเพื่อไม่ให้ผู้เรียนสับสน

2. สำหรับนักเรียนที่ยังใหม่ต่อเทคนิคของสถานการณ์จำลองนักเรียนจะได้ทราบแนวการเรียนการสอนของสถานการณ์จำลองและเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียน ซึ่งช่วยให้ นักเรียนเกิดทักษะตามที่คาดหวัง

3. ครูควรอธิบายเรื่องราว และองค์ประกอบของสถานการณ์จำลอง อธิบายว่าใครเป็นใคร ใครนั่งตรงไหน ใครทำอะไร

4. นักเรียนมีสิทธิ์เลือกบทบาทต่าง ๆ ด้วยตัวเองจากบัตรสถานการณ์ที่ครูเตรียมไว้ให้

5. ถ้าในสถานการณ์จำลองมีหลายขั้นตอน ครูควรพิจารณาให้เรื่องย่อสั้น ๆ ในแต่ละขั้นตอนดีกว่าที่จะให้เรื่องย่อทั้งหมดทีเดียวในครั้งแรกที่เริ่มเรื่อง

6. ถ้าในสถานการณ์จำลองเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่เป็นพิธีการ เช่น การประชุมรัฐสภา โดยมีคณะรัฐมนตรีในสภา เป็นต้น กฎที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติในการพูดและการลงคะแนนเสียง ควรจะมีการอภิปรายร่วมกันกับนักเรียนและตัดสินใจก่อนที่จะเริ่มแสดงบทบาทว่าจะปฏิบัติในรูปใด เอกสารประกอบการเรียนในทุกขั้นตอนต้องเตรียมพร้อมก่อนเริ่มกิจกรรม

เกรดเลอร์ (Gredler. 1992: 126) ได้กล่าวว่า ในการฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาที่เข้มข้นให้แก่ผู้เรียนในการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อการสื่อสารให้บรรลุผล ควรมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. กฎเกณฑ์การปฏิบัติควรเป็นกฎธรรมดา และง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2. สื่อประกอบสถานการณ์ควรเป็นสื่อที่ง่ายต่อการเข้าใจ

3. สถานการณ์ควรสร้างความสนใจให้เข้าร่วม ไม่ใช่บังคับผู้เรียน

สรุปได้ว่า ในการใช้สถานการณ์จำลองให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนนั้น ครูต้องพิจารณาถึงระดับความสามารถของนักเรียน กำหนดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ไม่ยากหรือซับซ้อนเกินความสามารถของผู้เรียน เมื่อฝึกแล้วผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นหน้าที่สำคัญของครูสำหรับการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษ

1.11 ประโยชน์ของสถานการณ์จำลอง

ครูควรจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพราะสถานการณ์จำลองมีประโยชน์ต่อนักเรียนหลายประการด้วยกัน เห็นได้จากการที่นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงประโยชน์ของสถานการณ์จำลอง ดังต่อไปนี้

เกลดเลอร์ (Gledler. 1992: 118) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของสถานการณ์จำลองที่มีมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ไว้ดังนี้

1. สถานการณ์จำลองเป็นการขยายขอบเขตและความหลากหลายของสถานการณ์ เพื่อการสื่อสารที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติหรือมีส่วนร่วม ซึ่งนักเรียนจะมีประสบการณ์หลากหลายในการใช้ภาษา

2. สถานการณ์จำลองเป็นการเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน นักเรียนเป็นฝ่ายผลิตและใช้ภาษา ส่วนครูเป็นฝ่ายรับรู้และสังเกตการใช้ภาษาของนักเรียน ครูใช้สถานการณ์จำลองเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความรับผิดชอบต่อบทบาทที่ได้รับในกระบวนการเรียนรู้ เพราะนักเรียนมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์ภาษาที่จะใช้ให้เหมาะสมในสถานการณ์ได้มากกว่าที่จะต้องตอบคำถามของครูเหมือนกับการทดสอบทั่วไป

3. สถานการณ์จำลองสามารถเข้าถึงความหลากหลายของทักษะต่าง ๆ ในการสื่อสาร เช่น กิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนวางแผนเดินทางไปเที่ยวยังดาวดวงอื่นเพื่อสร้างเมืองใหม่ โดยผู้เรียนจะได้รับข้อมูลภูมิหลังเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตบนดาวดวงนั้น โดยแต่ละกลุ่มต้องเลือกบ้านใหม่เอง มีการจำกัดเนื้อที่บนยานอวกาศที่จะใช้ในการเดินทาง ผู้เรียนจะต้องเลือกว่าจะได้นำอะไรไปบ้าง ซึ่งสถานการณ์นี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทั้งการอ่าน การระดมพลังสมอง การเจรจาปรึกษากัน และการเขียน

4. สถานการณ์จำลองจะเป็นการขยายจำนวนและชนิดในการสัมผัสกับสถานการณ์ต่างๆ ที่น่าสนใจที่เรามีโอกาสได้เจอ รวมทั้งสถานการณ์ที่เราจินตนาการไว้ด้วย

นอกจากนี้ สมบูรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2525: 17 – 18) แสดงความคิดเห็นต่อประโยชน์ของสถานการณ์จำลอง ดังนี้

1. ผู้เรียนจะสามารถเลือกสนองต่อสภาวะการณ์ทางสังคมจากสถานการณ์จำลองได้

2. สถานการณ์จำลองจะช่วยปรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนให้เข้ากันได้เป็นอย่างดี และเป็นไปตามความต้องการ

3. สถานการณ์จำลองดึงดูดความสนใจของผู้เรียนไว้ได้ทั้งในการทำแบบฝึกหัด และในการเรียนเนื้อหาหลายอย่าง

4. สถานการณ์จำลองสามารถที่จะชักจูงผู้เรียนให้เข้าสู่พฤติกรรมที่ต้องการได้

สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองมีประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายด้าน ดังนี้

1) ด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายซึ่งใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง อีกทั้งยังสามารถฝึกทักษะความคิด และการตัดสินใจอย่างอิสระ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ กิจกรรมนี้ยังทำให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย

2) ด้านผู้สอน ผู้สอนสามารถสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนแต่ละคน สามารถแนะนำ เพื่อให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขข้อด้อยของตนเองหลังการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษต่อไป

1.12 บทบาทของผู้สอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ผู้สอนมีบทบาทสำคัญทั้งก่อนและหลังทำกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ซึ่งโจนส์ (Jones. 1983: 8) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้สอนก่อนทำสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

1. ดูแลและจัดเตรียมสื่อเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งควบคุมเรื่องการใช้เวลาในการเตรียมและทำกิจกรรมสถานการณ์จำลอง

2. ไม่รบกวนผู้เรียน แต่ปล่อยให้ผู้เรียนหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ดังนั้นการจัดกลุ่มผู้เรียนที่เหมาะสมจะช่วยให้มีระเบียบวินัยมากขึ้น

3. คำนึงถึงและยอมรับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของเวลาก่อนทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองของนักเรียน

4. จัดลำดับการเตรียมสถานการณ์และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนรู้ว่าพวกเขาจะต้องทำอะไร ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด แบ่งหน้าที่ให้แก่ผู้เรียนรับผิดชอบก่อนมีการจัดสถานการณ์

นอกจากนี้ โจนส์ (Jones. 1982: 116) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้สอนขณะดำเนินกิจกรรมสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

1. เรียนรู้พฤติกรรมการใช้ภาษาของผู้เรียนในระหว่างการทำสถานการณ์จำลอง

2. ไม่รบกวนหรือขัดขวางการตัดสินใจและการแสดงออกของกิริยาท่าทาง เช่น การยิ้ม การทำหน้าบึ้ง ของผู้เรียน แต่ถ้าต้องเข้าไปให้การแนะนำเมื่อเกิดความผิดพลาด ผู้สอนต้องใช้วิธีที่นุ่มนวลที่สุด โดยการทำท่าทางเพื่อให้นักเรียนที่กำลังทำกิจกรรมรู้ตัว

3. จัดกระบวนการเรียนให้ดำเนินไปได้ด้วยดี โดยวางกิจกรรมไว้ว่า ใครนั่งที่ไหน เวลาเท่าไร แจกจ่ายเอกสารตอนไหน และสิ่งสำคัญผู้สอนต้องตระหนักและชัดเจนว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจในกระบวนการเรียนมากน้อยเพียงใด ยอมรับในการทำกิจกรรมได้หรือไม่ รวมทั้งต้องสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า ใครทำ หรือไม่ทำกิจกรรม เพราะอาจมีสาเหตุเนื่องมาจากความไม่เข้าใจเนื้อหา ผู้สอนต้องหาแนวทางแก้ไข

4. สังเกตการใช้ภาษาในการแก้ปัญหาว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่ ทั้งกิจกรรมเดี่ยวหรือกลุ่ม และต้องมีการปรึกษา สรุปผลหลังการแสดงสถานการณ์ หรือสิ่งที่ เกี่ยวกับการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองนั้น ๆ

สรุปว่า สำหรับบทบาทของผู้สอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ผู้สอนต้องทำหน้าที่เป็นผู้จัดกระบวนการเรียนการสอนและควบคุมการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองให้ดำเนินไปได้ด้วยดี และในบางครั้งผู้สอนอาจเปลี่ยนเป็นผู้เรียนเพื่ออำนวยความสะดวก โดยร่วมทำกิจกรรมกับผู้เรียน และมุ่งเน้น ให้ผู้เรียนตัดสินใจในการแสดงกิจกรรมเหล่านั้นด้วยตนเองทั้งหมด

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 ความหมายของการฟังเพื่อการสื่อสาร

การฟังเป็นทักษะเริ่มต้นของการเรียนรู้และการใช้ภาษาต่างๆ นักวิชาการการหลายท่าน ได้ให้ความเห็นของการฟังที่คล้ายคลึงกัน เช่น ชูเกียรติ จารัตน์ (2535 : 11) และ วาทีณี ศรีแป๊ะบัว (2538 : 22) กล่าวว่า การฟังเพื่อการสื่อสารหมายถึง กระบวนการรับข่าวสาร (Message) ที่มากระทบโสตสัมผัส แล้วสร้างความสำคัญหรือความหมายของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถเข้าใจคำพูดที่ผู้พูดพูดออกมา ซึ่งต้องพิจารณาถึงจุดประสงค์ของผู้พูด ความสัมพันธ์ของประโยคที่ได้ยินกับข่าวสารของผู้พูด ตลอดจนพิจารณาถึงสังคมวัฒนธรรมของผู้พูดด้วยขณะเดียวกัน เพื่อเกิดการคิดสร้างสรรค์และการฟังจะประสบความสำเร็จมากขึ้น นอกจากนี้ ผอบ โปษะกฤษณะ (2536: 13) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการฟังว่า การฟังเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนเช่นเดียวกับการอ่าน การเขียน และการพูด คนส่วนมากเข้าใจว่าการฟังนั้นไม่ใช่เรื่องยาก แต่ความจริงแล้วการฟังเป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อน มีความสลับซับซ้อน ถ้าผู้ฟังไม่รู้จักรับฟังก็ไร้ประโยชน์ หรืออาจนำโทษอันยิ่งใหญ่มาสู่ผู้ฟังได้

ริเวอร์ส (Rivers. 1988: 16) และ วิดโดว์สัน (Widdowson. 1990: 59 – 60) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ ในการทำความเข้าใจคำพูดต้องมีการตีความหรือรู้จักวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่ผู้พูดได้พูดออกมาอย่างมีความหมาย แล้วนำมาสร้างความหมายขึ้น ซึ่งความหมายที่ผู้ฟังสร้างขึ้นนี้อาจจะไม่ตรงกับความหมายที่ผู้พูดพูดออกมาก็ได้ ด้วยเหตุนี้เองในบางครั้ง จึงมีความเข้าใจผิดเกิดขึ้นระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ยิ่งถ้าหากว่าผู้ฟังไม่ชินต่อภาษาและวัฒนธรรมของผู้พูดด้วยแล้วก็จะยังไม่เข้าใจในสิ่งที่ฟัง

ริเวอร์ส ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าการเข้าใจความหมายจากการฟังนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. ข้อมูลทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Information) หมายถึงสิ่งที่ผู้ฟังรับฟังทั้งเสียง คำ และการจัดเรียงคำพูด โดยผู้ฟังไม่จำเป็นต้องฟังสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาทั้งหมด แต่ผู้ฟังจะสามารถสร้างข้อความที่ตามมาได้หมดจากคำพูดในตอนต้น

2. บริบททางด้านสถานการณ์ (Situational Context) หมายถึงสถานการณ์ในการพูดที่มีผลต่อการรับฟังของผู้ฟังเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ผู้ฟังได้ยินกับสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาและสิ่งที่ผู้ฟังคาดว่าจะได้ยินต่อไป

3. ข่าวสารที่เป็นที่เข้าใจร่วมกัน (Comprehended Message) หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจข่าวสารที่ฟัง ซึ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้ฟังในการตีความหมายให้เข้ากับสถานการณ์หรือเรื่องราวที่ผู้พูดต้องการให้เข้าใจตรงกัน

แครชเชน (Krashen. 1995: 79-98) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟังในการเรียนการสอนภาษาที่สองว่า ครูไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมาย จนกว่านักเรียนหรือผู้ฟังจะได้มีโอกาสในการรับรู้ภาษาพอสมควร ซึ่งมีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยให้นักเรียนหรือผู้ฟังได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเช่น วิธีการของอัชเชอร์ (Asher) ที่เรียกว่า Total Physical Response (T.P.R) วิธีการนั้นคือ ครูใช้คำสั่งกับนักเรียนให้นักเรียนแสดงหรือปฏิบัติตามในสิ่งที่ครูพูด นักเรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาจนกว่าจะเข้าใจในสิ่งที่ครูพูดออกมา

นอกจากการใช้คำสั่งแล้ว ครูอาจจะใช้ท่าทางหรืออุปกรณ์ต่างๆ เช่น การใช้รูปภาพซึ่งสามารถหาได้จากนิตยสารต่างๆ เมื่อมีวิธีการหลายๆอย่างช่วยในการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายแก่นักเรียนหรือผู้ฟังแล้ว นักเรียนหรือผู้ฟังก็จะสามารถพูดได้ในที่สุด

สรุปได้ว่า การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจ และมีประสบการณ์เดิมมาบ้างแล้ว นอกจากนี้การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เช่น ฟังครูอธิบายในชั้นเรียน ครูสามารถใช้วิธีต่างๆที่ทำให้ผู้ฟังต้องพยายามเข้าใจความหมายของครู ที่ต้องการจะสื่ออย่างตั้งใจ สามารถตีความหมายและวิเคราะห์คำพูดได้

2.2 กระบวนการในการฟังเพื่อการสื่อสาร

คนส่วนมากมักจะคิดว่ากระบวนการฟังเพื่อการสื่อสารนั้นอาจใช้แต่เพียงความตั้งใจอย่างเดียวเท่านั้นก็เพียงพอแล้ว แท้จริงการฟังเป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อนและมีความสลับซับซ้อนพอสมควร

กระบวนการในการฟังเพื่อการสื่อสารมีกระบวนการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การได้ยิน ในเบื้องต้นผู้ฟังจะต้องได้ยินเสียงก่อน
2. การฟังจุดสนใจ เมื่อได้ยินแล้วก็ฟังจุดสนใจไปสู่สิ่งที่ได้ยิน
3. การเข้าใจ จากขั้นที่ 1 และ 2 ผ่านมาแล้วก็เข้าสู่ขั้นที่ 3 คือการเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน

สมมุติว่าเราได้ยินเสียงคนพูด ถ้าหากผู้พูดพูดด้วยภาษาที่เราคุ้นเคย เช่นพูดภาษาไทย เราก็สามารถเข้าใจได้ ตรงกันข้ามหากผู้พูดพูดด้วยภาษาต่างประเทศที่เราไม่คุ้นเคยเช่น ภาษาเยอรมัน เราก็ไม่เข้าใจ ฉะนั้นในขั้นการเข้าใจนี้ผู้ฟังจะต้องรู้ภาษานั้น หรือคุ้นเคยกับภาษานั้นเสียก่อนจึงจะเข้าใจได้

4. การตีความ เมื่อผ่านจากขั้นการเข้าใจแล้ว ก็ถึงขั้นการตีความ ผู้ฟังจะสามารถตีความข่าวสารของผู้พูดได้ต้องอาศัยประสบการณ์ในตัวผู้ฟังประกอบด้วยจึงจะตีความได้ และถ้าหากเราฟังข่าวสารนั้นอย่างพินิจพิเคราะห์แล้วเราก็สามารถที่จะตีความข่าวสารนั้นได้ถูกต้อง

5. การตอบสนอง เมื่อผู้ฟังตีความข่าวสารนั้นได้แล้วก็สามารถตอบสนองกลับต่อข่าวสารนั้น เช่น ยอมรับ หน้านิ่วบอบกบฏไม่รับ หรืออาจพูดจาโต้ตอบกลับไป เป็นต้น

บาร์คเกอร์ (Barker. 1995: 19 - 24) กล่าวถึง กระบวนการในการฟังเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การฟังเพื่อการสื่อสารมีกระบวนการ 4 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย การได้ยิน (Hearing) ความตั้งใจ (Attention) ความเข้าใจ (Understanding) และการจำ (Remembering) ขั้นตอนทั้ง 4 มีความสัมพันธ์กันโดยเริ่มจากการได้ยิน คือ ขั้นตอนที่คลื่นเสียงไปกระทบอวัยวะรับเสียงและเคลื่อนสู่สมอง ต่อมาความตั้งใจก็จะทำหน้าที่พิจารณาตัดสินว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธข่าวสารนั้นๆ นั่นคือการเลือกรับฟังนั่นเอง ถ้าผู้ฟังปฏิเสธข่าวสารกระบวนการก็สิ้นสุดแค่นี้ แต่ถ้ายอมรับ ขั้นความเข้าใจก็จะทำหน้าที่ให้ความหมายและขึ้นสุดท้ายการจำก็ทำหน้าที่เก็บข่าวสารนั้นไว้ในส่วนของความทรงจำเพื่อรอการนำไปใช้ต่อไป

สรุป การฟังเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น กระบวนการฟังต้องมีลำดับขั้นตอนที่มีความหมาย ผู้ฟังจะสามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่ฟังและตีความได้ถูกต้องโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้ฟังมาประกอบและถ้าได้ฟังในสิ่งที่สนใจย่อมทำให้เกิดการจำได้นาน แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ กระบวนการฟังก็อาจจะสิ้นสุดลงได้

2.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการฟังมีองค์ประกอบหลายอย่างที่ส่งผลให้ผู้ฟังประสบผลสำเร็จในการเข้าใจและโต้ตอบผู้พูดหรือสารต่างๆ จอห์นสัน และ มอร์โร (Johnson and Morrow. 1981: 81) ได้ให้ความเห็นว่าโดยปกติมนุษย์จะฟังอย่างมีจุดประสงค์ กล่าวคือ จะเลือกฟังเฉพาะข้อความที่ตรงกับจุดประสงค์ของเราเท่านั้น ผู้ฟังต้องใช้เวลานานและได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้องตามขั้นตอนและฝึกซ้ำในสิ่งเดียวกันเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาที่สองเหมือนกับที่ฝึกฟังภาษาที่หนึ่ง เพราะมีจุดประสงค์เหมือนกัน คือ ความเข้าใจในการสื่อสาร โดยเฉพาะการฝึกการฟังความเร็วในการพูดควรเป็นความเร็วปกติเพื่อให้นักเรียนจะได้เคยชิน และเข้าใจคำพูดในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันด้วย

ความสามารถในด้านความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ ของผู้ฟัง ดังนี้

1. ความสามารถในการจำแนกเสียงที่ได้ยินของผู้ฟัง
2. ความสามารถในการเข้าใจความหมายของเสียงเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูง - ต่ำ ในประโยค
3. ความสามารถในการจำข้อความที่ได้ยิน
4. ความสามารถในการฟังระดับสูง เช่น ความเข้าใจบทสนทนานั้นต้องการความรู้ในด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ประกอบด้วย

สรุปได้ว่า องค์ประกอบในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ความคุ้นเคยกับคำพูดแต่ละคำพูดของผู้ฟัง ความคาดหวัง (Expectation) ในคำพูดที่จะได้ยินในสถานการณ์นั้นและความสามารถที่จะใช้ตัวแนะที่ซ้ำซ้อน (Redundant Clues) ทางภาษามาเป็นตัวประกอบ เช่นการใช้เสียงสูง - ต่ำ เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจ รวมถึงความสามารถในการจำข้อความที่ได้ฟังมาได้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ระดับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แวลเล็ท และ ดิสิค (Valette and Disick. 1977: 141 - 142) แบ่งระดับความสามารถในการฟังภาษาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารออกเป็นหลายระดับ โดยรวมแล้วระดับความสามารถในการฟังแบ่งออกได้เป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับทักษะกลไก (Mechanical Skill) เป็นพฤติกรรมภายในอยู่ในระดับรับรู้ เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาอังกฤษจากเสียงที่ได้ยินโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมาย

2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคที่เคยได้ยินมาแล้ว สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่คุ้นเคยและสามารถจับคู่ประโยคหรือคำพูดที่ได้ยินกับรูปภาพได้ สามารถเลือกประโยคในภาษาที่หนึ่งที่มีความหมายเหมือนประโยคในภาษาอังกฤษได้

3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจประโยคในภาษาอังกฤษได้โดยใช้ศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว สามารถตอบคำถามได้ว่าถูกหรือผิด สามารถเลือกคำหรือข้อความที่เหมาะสมเพื่อตอบคำถามหรือข้อความในประโยคได้ และสามารถฟังข้อความยาวๆ หลายๆ ประโยคได้เข้าใจ

4. ระดับสื่อสาร (Communication) ในระดับนี้ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำสั่ง คำแนะนำและคำอธิบายที่เป็นภาษาต่างประเทศได้ และเข้าใจความหมายโดยทั่วไปของข้อความที่มีคำศัพท์ใหม่โดยการคาดหมายจากความรู้เดิม นอกจากนี้ยังสามารถที่จะสื่อความหมายกับเจ้าของภาษาได้ด้วยพฤติกรรมขั้นสูงสุดในระดับนี้ คือผู้ฟังสามารถเข้าใจคำพูดของเจ้าของภาษาในบทละครภาพยนตร์ รายการวิทยุหรือโทรทัศน์ได้

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) การฟังในระดับนี้ผู้ฟังสามารถวิเคราะห์ภาษาที่ได้ยินได้ว่าเป็นภาษาของชนชั้นใด ภาษานั้นใช้ในถิ่นใด สามารถเข้าใจความหมายตรงและความหมายแฝง (Explicit and implicit meaning) สามารถเข้าใจความแตกต่างของความหมายของคำพูดได้จากระดับเสียงสูง – ต่ำ เสียงเน้นหนักของคำพูดที่ได้ยินและสามารถเข้าใจอารมณ์และน้ำเสียงของผู้พูดได้

ไฮกินส์ (เยาว์ลักษณะ นุญสิริ. 2522: 16; อ้างอิงมาจาก Higgins. 1978) แบ่งพฤติกรรมการฟังเป็นระดับต่างๆ ได้ดังนี้

1. ขั้นรับรู้ ผู้ฟังจะบอกได้ว่ากำลังได้ยินเสียงในภาษาใด
2. ขั้นบันทึกความจำระยะสั้น ผู้ฟังจะจดจำเสียงที่ได้ยินเหล่านั้นไว้ โดยยังไม่ทราบความหมายใดๆ
3. ขั้นเข้าใจความหมายของคำ ผู้ฟังจะจำแนกหน่วยเสียงที่ได้ยินและทราบความหมายของคำแต่ละคำที่ได้ยิน
4. ขั้นเข้าใจความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ ผู้ฟังจะวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาของหน่วยเสียงที่ได้ยินและเข้าใจความสัมพันธ์ของหน่วยต่างๆ ทางภาษาของโครงสร้างนั้นๆ คำใดทำหน้าที่อย่างไรในประโยค การเน้นเสียง การยกระดับเสียงในประโยค เป็นต้น
5. ขั้นอ้างอิง ผู้ฟังจะนำโครงสร้างทางภาษาของเสียงที่ได้ยินมาสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิม ตลอดจนสภาพแวดล้อมขณะที่ฟังในลำดับต่อไป
6. ขั้นสรุปความหมาย ผู้ฟังจะวินิจฉัยความหมายและทำความเข้าใจข้อความที่ได้ยินทั้งหมดแล้วจดจำความหมายนั้นๆ ไว้เพื่อการฟังในลำดับต่อไป

สรุปได้ว่าพฤติกรรมการฟังแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ขั้นการรับรู้ ผู้ฟังจะรับข่าวสาร (Message) แล้วบอกได้ว่าเป็นเสียงอะไร เป็นภาษาใด แต่ยังไม่ทราบความหมายของเสียงที่ได้ยิน
2. ขั้นเข้าใจความหมาย เมื่อผู้ฟังรับข่าวสารนั้นมาแล้ว จะทำความเข้าใจเสียงที่ได้ยิน โดยการวิเคราะห์ความหมายของคำ โครงสร้างของประโยคตลอดจนนำข่าวสารนั้นๆ มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิมของตน
3. ขั้นสรุปความหมาย เมื่อผู้ฟังทำความเข้าใจเสียงที่ได้ยินแล้วจะทำการสรุปความหมายของข่าวสารนั้นเพื่อจดจำเป็นความรู้ถาวร

2.5 กิจกรรมในการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนทักษะฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญก่อนการเรียนรู้ทักษะอื่น จึงควรได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและต้องได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537: 160) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น การถามคำถามและกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น
2. ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่อง เล่าเรื่องต่างๆ หรืออภิปราย เป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมุติ แสดงละคร หรือการสนทนาต่างๆ
4. ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอกหรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลงหรือปาฐกถาต่างๆ
5. ให้ดูภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษและจากโปรแกรมภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
6. ให้สัมผัสภาษาชนชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน
7. ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษาหรือการประชุมต่างๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ
8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

ชูเกียรติ จารัตน์ (2535: 24) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ได้ผล ดี ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ พอลสตัน และ บรูเดอร์ (Paulston and Bruder. 1976 : 131 – 132) ดังนี้

1. ผู้สอนจะต้องมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน ทั้งจุดประสงค์ปลายทางซึ่งเป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะ

ต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้คือ สื่อสารได้ และจุดประสงค์นำทางซึ่งเป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนจะบรรลุจุดประสงค์ปลายทาง

2. ดำเนินการสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆ เข้าช่วยเพื่อสร้างความสนใจ มีการถามตอบเพื่อชักชวนความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับ

3. ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถทางการสื่อสารผ่านทางกิจกรรมและแบบฝึกหัด เป็นกลุ่ม เป็นคู่หรือรายบุคคล เมื่อผ่านการฝึกพอสมควรแล้วก็สร้างสถานการณ์ให้เหมือนจริงให้นักเรียนได้พยายามปรับภาษาหรือความรู้ที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดให้

4. ตรวจสอบความเข้าใจ โดยให้นักเรียนพูดเสนอข้อคิดเห็นอะไรได้บ้างหลังจากฟังจบแล้ว ทั้งนี้ผู้เรียนจะต้องอาศัยความรู้และความเข้าใจจากการฟังก่อน จึงจะสามารถพูดได้ตอบได้

สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการมีจุดประสงค์ที่ชัดเจนและเนื้อหาที่นำมาสอนควรเป็นที่สนใจของนักเรียน เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความรู้ความสามารถของนักเรียนด้วย จากนั้นคัดเลือกกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหา พร้อมทั้งมีสื่อประกอบกิจกรรมเพื่อสร้างให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน จึงจะส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการฟังดีขึ้น

2.6 การทดสอบและการประเมินผลทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร

การทดสอบและประเมินผลการฟังเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถพิสูจน์และยืนยันการพัฒนาความสามารถด้านการฟังได้อย่างชัดเจน มีผู้จำแนกการประเมินผลการฟังภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

ฮับบาร์ด (Hubbard. 1999 : 263 - 265) จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (Pure Listening Test) เป็นการทดสอบการฟังและจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การทดสอบการจำแนกเสียงโดยใช้การเทียบเสียง

1.2 การทดสอบการจำแนกเสียงโดยการวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (Stress) ในคำและประโยค

1.3 การทดสอบการฟังระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension Test) เป็นการทดสอบความเข้าใจสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังแล้วตอบคำถาม เป็นต้น

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 130 - 135) กล่าวว่า การทดสอบการฟังสามารถวัดได้ทั้งเป็นหน่วยย่อยและความเข้าใจ โดยรวมโดยอาศัยโครงสร้างความรู้ของผู้เรียน การทดสอบการฟัง ซึ่งอาจวัดได้จากการฟัง แล้วเขียนคำตอบหรือพูดตอบ เป็นคำ วลี หรือข้อความ โดยมีเกณฑ์การประเมินการฟัง 2 ประเภท ได้แก่

1. การฟังแบบตัวต่อตัว มีเกณฑ์กำหนด ดังนี้

- 1.1 ความสามารถในการจับใจความ การตีความ
- 1.2 การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง
- 1.3 วัตถุประสงค์และลีลาภาษาที่ใช้
- 1.4 สัมพันธภาพระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

2. การฟังแบบไม่ใช่ตัวต่อตัว เช่น การฟังวิทยุ โทรทัศน์ การบรรยาย มีเกณฑ์กำหนดดังนี้

- 2.1 ความสามารถในการจับใจความ การตีความ
- 2.2 การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง
- 2.3 วัตถุประสงค์และลีลาภาษาที่ใช้
- 2.4 สัมพันธภาพระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง
- 2.5 ความสามารถระบุประเภทของสารว่าเป็นโวหารประเภทใด

นอกจากนี้ เกณฑ์การประเมินการฟัง อาจเป็นไปตามเนื้อหา 2 ประเภท ได้แก่ ภาษาทั่วไป เช่น การฟังบรรยายทางวิชาการ และภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เช่น การฟังบรรยายด้านวิชาชีพ

สรุปได้ว่า การทดสอบการฟังนั้น มีการทดสอบหลายวิธี ซึ่งอาจทดสอบการฟังเสียงหรือความเข้าใจในการฟังรวมทั้งกริยาอาการ และสีหน้าท่าทาง ซึ่งแบบทดสอบมีหลายชนิด จึงควรเลือกแบบทดสอบและวิธีทดสอบให้ตรงกับรูปแบบของการฟัง

3. เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

3.1 ความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

ความเข้าใจในความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญเบื้องต้น ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจในการฝึกทักษะการพูด ไบเกต (Bygate. 1991: 3), ลิตเติลวูด (Littlewood. 1995: 35) และ ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา (2543: 14) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกันว่า หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ในการพูดสื่อสารกับคนอื่นอย่างถูกต้อง รวมทั้งสามารถคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษาได้เหมาะสมและ

คล่องแคล่วตามสถานการณ์ทางสังคม ส่วนสก๊อต (Scott. 1981: 70) กล่าวว่าความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารคือความสามารถที่ผู้เรียนสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใดและมีความหมายแบบใด แต่สามารถโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการตีความสิ่งที่ฟัง และคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังเลือกใช้ภาษาในการพูดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเหมาะสมและคล่องแคล่วตามสถานการณ์ทางสังคม

3.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารมีหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาได้ระบุไว้ต่าง ๆ กันดังต่อไปนี้

รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง (2540 : 10-11) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้าระหว่างบุคคล (Face - To - Face Communication) ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้โดยการรู้จักใช้ภาษา เสียง อากัปกริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์และรวบรวมการเตรียมความคิดต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังก็จะเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้งและรวดเร็ว

2. สารหรือ เนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้ลึกในด้านนั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้อง

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนูปกรณ์อื่น ๆ

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

นอกจากนั้น แฮริส (Harris. 1990: 84) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารว่านอกจากความเข้าใจ (Comprehensibility) ความคล่องแคล่ว (Fluency) แล้วยังต้อง

มีความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammar) และ คำศัพท์ (Vocabulary) ประกอบด้วย

ส่วนสคาเซลลา และ ออกฟอร์ด (สมบัติ สิริคองคาสกุล 2539: 16-18; อ้างอิงจาก Scarcella; & Oxford. 1992: 155-156) ได้กล่าวในลักษณะที่สอดคล้องกันว่าผู้พูดที่มีประสิทธิภาพควรต้องมีความสามารถในการพูดอันหลากหลาย ซึ่งจำเป็นต้องมีความสามารถในด้านต่างๆ ตามแนวคิดของ คาเนล และสเวน (Canale; & Swain. 1980: 1-47) ดังนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence)

ความสามารถด้านไวยากรณ์ หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจในหน้าที่ของไวยากรณ์หรือตัวภาษา อัน ได้แก่ เสียง คำศัพท์ รูปแบบประโยค เมื่อผู้พูดมีความเข้าใจในด้านนี้แล้วผู้พูดสามารถเลือกใช้ประโยคในการพูดเพื่อสื่อสารได้ถูกต้องตามความต้องการ เช่น ถูกต้องตามรูปกาลโดยปราศจากความลังเลและเกิดความคล่องแคล่วในการพูด

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence)

นอกเหนือจากความสามารถด้านไวยากรณ์แล้ว ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคมสามารถช่วยให้ผู้พูดเลือกรูปแบบภาษาให้สัมพันธ์กับวาทะพฤติกรรม (Speech Acts) ได้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและเพื่อจุดประสงค์ในการสื่อสาร ผู้พูดที่มีความสามารถทางด้านนี้สามารถใช้ภาษาแตกต่างไปตามประเภทของการพูด เช่น การโต้ว่าที่ การอภิปรายและการฟังคำบรรยาย เป็นต้น

3. ความสามารถด้านการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมประโยค (Discourse competence)

ผู้พูดควรมีความรู้ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามหลักภาษา ความสามารถด้านนี้ทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้ตามลำดับก่อน-หลัง และรักษาการสนทนาให้ดำเนินต่อไป ตลอดจนสำนวนที่ผู้พูดใช้แสดงความคิดเห็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence)

นอกเหนือจากความสามารถทั้ง 3 ประการดังกล่าวแล้ว ผู้พูดควรมีความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร ซึ่งทำให้ผู้พูดขยายขีดความสามารถในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้พูดสามารถใช้กลวิธีในการจัดการกับความบกพร่องด้านไวยากรณ์ของตนเพื่อช่วยให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารได้แก่ ความสามารถที่ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องในด้านการออกเสียง ความพยายามในการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ในการพูดสื่อสารเพื่อให้มีความเหมาะสมทางสังคม รวมทั้งความสามารถใช้คำเชื่อมข้อความและ

ความสามารถในการเลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารเพื่อแก้ไขจุดบกพร่องเพื่อสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และเป็นที่น่าสนใจของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย

3.3 การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

3.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

ในฐานะครูผู้สอนภาษาที่สอง เราจำเป็นต้องทราบถึงแนวคิดหรือหลักการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนักวิชาการมักให้ความสำคัญกับกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังที่ลิตเติลวูด (Littlewood. 1998 : 85-87) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ควรมีขั้นตอนของกิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการสื่อสาร (Pre - Communicative Activities) ที่ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 2 ประเภท ได้แก่ 1) กิจกรรมที่ฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ (Structural Activities) ครูผู้สอนจะนำเสนอความรู้ทางด้านภาษาหรือทักษะที่จำเป็นต่อความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร และให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้รับการฝึกหัดในความรู้ทางภาษานั้น ๆ 2) กิจกรรมกึ่งการสื่อสาร (Quasi Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้สื่อสารโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมา โดยเน้นที่วัตถุประสงค์ของการใช้โครงสร้างไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมายและมีบริบททางสังคม ประกอบครูสอนอาจทำโดยการให้การฝึกหัดออกเสียงตามและฝึกพูดบทสนทนาสถานการณ์ต่าง ๆ

2. กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Activities) โดยให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับในขั้นกิจกรรมก่อนการสื่อสารมาฝึกให้เกิดเป็นทักษะ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา (Functional Communication Activities) มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสนองความต้องการในการสื่อสารในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทันที มักเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแก้ไขปัญหาและเติมข้อมูลที่ขาดหาย และ 2) กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) มักจะใช้สถานการณ์จำลองและการแสดงบทบาทสมมติ หรือให้สถานการณ์ในการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องฝึกใช้ภาษาเพื่อจะได้ปฏิสัมพันธ์ในสังคม ความสำเร็จของกิจกรรมนี้วัดได้จากประสิทธิภาพของการใช้ภาษาตามหน้าที่และรูปแบบของภาษาที่เป็นที่ยอมรับในสังคมด้วย

สก๊อต (Scott. 1981 : 70-71) มีความเห็นสอดคล้องกับลิตเติลวูด และกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับหน้าที่ของนักเรียนในการทำกิจกรรมข้างต้นว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสองคนหรือมากกว่านั้น ซึ่งผู้เรียนคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ฟังและผู้เรียนอีกคนเป็นผู้พูดได้มีโอกาสใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กัน แต่ละคนจะต้องใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และถูกต้องตามสถานการณ์ทางสังคม กิจกรรมที่จัดขึ้นภายในชั้นเรียน

ยังคงให้ความสำคัญกับการฝึกให้ผู้เรียนสามารถสร้างประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ก่อน จากนั้นนำไปสู่การเลือกใช้ประโยคได้ถูกต้องตามหน้าที่ของภาษาและสถานการณ์ในรูปแบบของการสนทนา จนนำไปสู่การเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้เองอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่กำหนด

สรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ควรเริ่มจากการนำเสนอเนื้อหาทางด้านภาษา เช่น คำศัพท์หรือโครงสร้างไวยากรณ์ จากนั้นจัดกิจกรรมเพื่อฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้โครงสร้างของประโยคได้ถูกต้องและต่อยอดกิจกรรมที่นำไปสู่การใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนมาใช้ในการสนทนาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม

3.4 ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

เมื่อเข้าใจแนวคิดการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารแล้ว ครูจำเป็นต้องรู้ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารว่ามีกี่ขั้นตอน และแต่ละขั้นตอนคืออะไร ซึ่งสก๊อต (Scott. 1981: 72-77) และเบิร์น (Byrne. 1990: 22-29) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในลักษณะที่สอดคล้องกันประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์และนำเสนอเนื้อหา (Stating Objective and Presentation) เป็นขั้นที่ครูต้องบอกให้นักเรียนทราบถึงสิ่งที่จะต้องเรียนและนำเสนอเนื้อหาทางภาษาซึ่งผู้เรียนต้องใช้การนำเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปของปริบทการใช้ภาษาต่างๆ โดยครูต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด แล้วสรุปกฎเกณฑ์ของการใช้ภาษาจากเนื้อเรื่องหรือบทสนทนานั้น เช่น ผู้พูดเป็นใคร สิ่งที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง ครูไม่ควรใช้เวลาขั้นตอนนี้มากนัก เพราะเป้าหมายสำคัญอยู่ที่ทักษะในการใช้ภาษา แต่ครูก็ควรสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาเป็นอย่างดีเพราะผู้เรียนต้องนำความรู้ไปใช้ในการฝึกในขั้นตอนต่อไป

2. ขั้นการฝึก (Practice) หลังจากนำเสนอเนื้อหาในรูปปริบทแล้วครูควรให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา การฝึกในขั้นนี้จัดเป็นการฝึกแบบควบคุม โดยครูอาจให้นักเรียนฝึกออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น ฝึกเป็นคู่ เพื่อให้ผู้เรียนจำกฎเกณฑ์ได้ รวมทั้งควรฝึกให้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย เช่น ใช้เกมรูปภาพมาเป็นสื่อประกอบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา โดยเป็นการใช้ภาษาที่เกิดจากความเข้าใจ ซึ่งจุดประสงค์สำคัญอยู่ที่ความถูกต้องในการใช้ภาษา

3. ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษามาใช้ในการสื่อความหมายได้อย่างเสรีกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เช่น การแสดงบทบาทสมมติ และการแสดงสถานการณ์จำลอง โดยข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดกับผู้เรียนอันเนื่องมาจากการใช้ภาษา

นั้นไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญถ้าไม่ก่อให้เกิดการเข้าใจผิดในการสื่อสารเพราะมีจุดประสงค์เพื่อฝึกความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาและความสามารถในการสื่อความหมายเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร แบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหาทางภาษาเพื่อสร้างพื้นฐานความรู้แก่ผู้เรียน
2. ขั้นการฝึกใช้เนื้อหาทางภาษาที่ได้รับผ่านทางกิจกรรมต่างๆที่ผู้สอนจัดให้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา
3. ขั้นการนำไปใช้ซึ่งผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ทั้งหมดที่ได้จากการเรียนไปประมวลใช้ในสถานการณ์ต่างๆอย่างอิสระภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดโดยมีครูเป็นผู้แนะนำและช่วยเหลือตามสมควร

3.5 กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร

ในการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ครูจำเป็นต้องรู้จักการจัดกิจกรรมการสื่อสารเพื่อเอื้อให้ผู้เรียนฝึกฝนการพูดภาษาอย่างคล่องแคล่วถูกต้องในการสื่อความหมายและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จึงอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาความสามารถในการพูด ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะกิจกรรมการสื่อสารไว้มากมาย อาทิเช่น

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1998: 22-64) ได้ให้รูปแบบของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารซึ่งแบ่งออกเป็น กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา และ กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) ได้แก่

1.1.1 กิจกรรมการเลือกรูปภาพ (Identifying Pictures) จากชุดรูปภาพที่กำหนดให้ กิจกรรมนี้แบ่งผู้เรียนเป็น A และ B A จะมีชุดรูปภาพ B จะมีเพียง 1 รูปภาพ ซึ่ง A จะต้องค้นหาว่าภาพที่ B ถืออยู่นั้น เป็นภาพใด

1.1.2 กิจกรรมสืบหาคู่เหมือน (Discovering Identical) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5 คน สมาชิก 4 คน ในกลุ่มจะได้รับภาพคนละ 1 ใบ ยกเว้นสมาชิกคนที่ 5 จะมีภาพที่เหมือนกับสมาชิกคนหนึ่ง ใน 4 คน สมาชิกคนที่ 5 จะต้องพยายามถามเพื่อนคนอื่น จนกระทั่งทราบว่าใครมีภาพที่เหมือนกับภาพของตนทุกประการ

1.1.3 กิจกรรมการหาลำดับที่และตำแหน่งที่ (Discovering Sequences

or Locations) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A จะมีรูปภาพที่จัดลำดับไว้แล้วอย่างถูกต้อง ส่วน B มีรูปภาพชุดเดียวกันแต่ไม่ได้ลำดับไว้ B จะต้องถาม A เพื่อให้ A บอกตำแหน่งที่ตั้ง จนกระทั่งสามารถจัดลำดับภาพได้อย่างถูกต้องให้เหมือนภาพของ A

1.1.4 กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Discovering Missing Information) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ นักเรียน 2 คน ได้ตารางรับข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์คนละ 1 ชุด ต่างฝ่ายต่างถามตอบกันเพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไปและเขียนเติมให้ครบลงในตารางของตน

1.1.5 กิจกรรมการค้นหาคความลับ (Discovering Secrets) กิจกรรมนี้จัดได้หลายแบบ เช่น เกม 20 คำถาม หรือการทายอาชีพ ซึ่งนักเรียนคนหนึ่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องว่าเป็นความลับ และนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนหรือในกลุ่มพยายามถามคำถามเพื่อค้นหาคความลับ

1.2 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) ได้แก่

1.2.1 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือรูปภาพ (Communicating Patterns and Pictures) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A ได้รับวัสดุแล้วนำมาจัดวางให้เป็นรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง B ได้รับวัสดุอีกชุดหนึ่งซึ่งเหมือนกับของ A จากนั้น A และ B จะต้องสื่อสารกันให้เข้าใจจน B สามารถจัดวางวัสดุเหล่านั้นได้ในรูปแบบเดียวกันกับ A

1.2.2 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับแบบจำลอง (Communicating Models) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มก็ได้ A สร้างแบบจำลองของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ใช้ของเล่น Lego ส่วน B มีชิ้นส่วนของแบบจำลองนั้นเช่นเดียวกัน B ต้องพยายามใช้ชิ้นส่วนนั้นมาสร้างเป็นแบบจำลองให้เหมือนกับของ A โดยพยายามทำตามคำแนะนำของ A

1.2.3 กิจกรรมการค้นหาคความแตกต่าง (Discovering Differences) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A และ B จะได้รับรูปภาพคนละ 1 รูป ซึ่งรูปของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ทั้ง A และ B จะต้องสนทนากันเพื่อหาจำนวนของความแตกต่างในภาพว่าแตกต่างกันอย่างไร

1.2.4 กิจกรรมการไปตามทิศทางที่บอก (Following Directions) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A ได้รับแผนที่ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งอาคารสถานที่ส่วน B มีแผนที่ซึ่งไม่ได้ระบุอะไรไว้ A จะต้องสื่อสารกับ B เพื่อบอกทางให้ B ไปยังตำแหน่งที่ตั้งของอาคารสถานที่นั้นได้

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) ได้แก่

1.3.1 กิจกรรมการลำดับเรื่องราว (Reconstructing Story – Sequence)

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะมีรูปภาพคนละ 1 รูป และสมาชิกแต่ละคนจะต้องผลัดกันเล่าเรื่องตามรูปภาพของตน โดยปราศจากการดูรูปภาพของผู้อื่น หลังจากนั้นสมาชิกทุกคนต้องช่วยกันเรียงลำดับเรื่องราวที่ได้ฟังให้ถูกต้อง

1.3.2 กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (Pooling Information to solve a Problem) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A มีข้อมูลบางส่วนซึ่งอาจเป็นข้อมูลของตารางกำหนดเวลาของขบวนรถไฟสายต่าง ๆ ที่เดินทางจากสถานที่ X ไปยังสถานที่ Y และ B จะมีข้อมูลของตารางรถไฟที่กำหนดเวลาจาก Y ไป Z ทั้ง A และ B ต้องสนทนากันเพื่อหาทางแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางระหว่าง 2 สถานที่นี้ เช่น หาสายรถไฟที่เดินทางจาก X ไป Z โดยใช้เวลาน้อยที่สุด

1.4. กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) ได้แก่

1.4.1 กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) เช่นให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อสร้างแผนการเดินทางในลอนดอนเป็นเวลา 1 วัน โดยคำนึงถึงความสนใจของสมาชิกทุกคนในกลุ่มหรือสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับการซื้อของขวัญให้กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความชอบและจำนวนเงินที่สมาชิกในกลุ่มมี กิจกรรมประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลที่เหมือนกัน จึงไม่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันดังเช่นกิจกรรมที่ผ่านมา แต่ผู้เรียนจะต้องร่วมกันอภิปรายและประเมินเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจหรือหาทางแก้ไขปัญหา

2. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามหน้าที่ทางภาษาเช่นเดียวกับกิจกรรมประเภทที่ 1 แต่กิจกรรมนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของการใช้ภาษา ในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ครูสามารถกระทำดังนี้

2.1 การใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคม มีแนวทางในการจัดดังนี้

2.1.1 ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศในการจัดการในชั้นเรียน

2.1.2 ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการสอน

2.1.3 ครูควรจัดบทเรียนที่มีการสนทนาหรืออภิปรายความคิดเห็นเป็นภาษา

ต่างประเทศ

2.1.4 ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดบทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติ โดยหัวข้อเรื่องควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน

2.2 การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) สามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

2.2.1 การแสดงบทบาทสมมติตามตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนา (Role – Playing Controlled Cues Dialogues) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องผลิตเปลี่ยนกันพูดตามตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนาตามบัตรที่กำหนดบทบาทที่ตนได้รับ

2.2.2 การแสดงบทบาทสมมติตามตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูล (Role-Playing Controlled through Cues and Information) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะกำหนดจุดมุ่งหมายและตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูลสั้น ๆ ในสิ่งที่ต้องพูด เช่น ตารางข้อมูลต่างๆ จากนั้นผู้เรียนจะแสดงบทบาทสมมติตามที่กำหนดไว้ในบัตรบทบาทนั้น ๆ

2.2.3 การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด (Role - Playing Controlled through Situation and Goals) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์และเป้าหมายในการสนทนา ซึ่งกำหนดอย่างกว้าง ๆ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ได้มากขึ้น

2.2.4 การแสดงบทบาทสมมติในรูปของการโต้แย้งหรือการอภิปราย (Role - Playing in the Form of Debate or Discussion) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้นั้น ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องโต้แย้งหรืออภิปราย และกำหนดข้อมูลที่จำเป็นต่อการอภิปราย ผู้เรียนจะต้องตัดสินใจหรือหาข้อสรุปโดยการลงคะแนนเสียง

2.2.5 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์ที่จำลองขึ้นให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และเป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนมิได้แสดงตามบทบาทที่กำหนดเท่านั้น แต่ผู้เรียนต้องใช้ประสบการณ์ของตนเอง มีการตัดสินใจและแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ

2.2.6 การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงออกต่อสถานการณ์ที่มีได้คาดคิดมาก่อนแบบทันทีทันใด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาโดยตรงในสถานการณ์นั้น และเป็นภาษาที่ไม่ได้คิดเตรียมตัวมาก่อน

ไบเกท (Bygate. 1995: 76-84) ได้ให้รูปแบบของกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของลิตเติลวูดที่มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในการพูดให้มากที่สุด ดังนี้

1. กิจกรรมการเติมข้อมูลที่ขาดหาย (Information-Gap Activities) กิจกรรมประเภทนี้เป็นกิจกรรมคู่ A และ B จะได้รับข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์และทั้งคู่จะต้องมีการสนทนาเพื่อหาข้อมูลที่มีอยู่ให้สมบูรณ์ กิจกรรมประเภทนี้เป็นการสร้างจุดประสงค์และความจำเป็นในการสื่อสารและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการสื่อความหมายให้ตรงกัน อีกทั้งฝึกให้ผู้พูดให้ความสนใจกับการตอบสนองของผู้ฟัง

2. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communication Games) ตัวอย่างเช่น

2.1 เกมบรรยายและวาดภาพ (Describe and Draw) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนคนหนึ่งบรรยายภาพและอีกคนหนึ่งวาดภาพ

2.2 เกมบรรยายและจัดเรียงภาพ (Describe and Arrange) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนคนหนึ่งบรรยายโครงร่างของวัตถุและอีกคนหนึ่งจะต้องประกอบวัตถุตามที่ได้ยิน

2.3 เกมหาความแตกต่างของภาพ (Find the difference) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียน 2 คน มีภาพคนละภาพ แต่ภาพทั้ง 2 มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ผู้เรียนจะต้องพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อหาความแตกต่างของภาพนั้น

2.4 เกมถามคำถามที่ถูกต้อง (Ask the Right Question) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนคนหนึ่งจะได้รับบัตรคำศัพท์ ผู้เรียนคนอื่นจะต้องตั้งคำถามเพื่อให้ตรงกับคำศัพท์ในบัตรคำ

3. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ ซึ่งผู้ร่วมสนทนาจะต้องสวมบทบาทตามที่กำหนด แต่ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังการสนทนา แต่ทุกคนต้องทำงานร่วมกันภายใต้ขอบเขตของสถานการณ์ที่กำหนด นอกจากนี้สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถทำนายประเภทของภาษาที่ผู้เรียนจะใช้ ภาษาที่ผู้เรียนใช้ขึ้นอยู่กับประเภทของสถานการณ์จำลองนั้น ๆ

4. กิจกรรมปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ (Project – Based Interaction Activities) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำโครงการโดยการค้นคว้าและปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม มีการอภิปรายเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการและรายงานผลกับสมาชิกคนอื่น ตัวอย่างเช่น การทำหนังสือพิมพ์ของชุมชน

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ครูผู้สอนควรเลือกจัดกิจกรรมให้มีความแตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มากที่สุด เพื่อนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาในการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามหลักไวยากรณ์ หน้าที่ของภาษา และ สังคม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3.6 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

ครูต้องเข้าใจหลักการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนให้ถ่องแท้ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะดังกล่าว จึงจะเพิ่มความสามารถของนักเรียนให้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจเมื่อถูกทดสอบและประเมินผลความสามารถด้านทักษะการพูดของนักเรียน ทั้งนี้ สคริเวนเนอร์ (ชูลีพร เพียรช่าง. 2544: 30 ; อ้างอิงจาก Scrivener. 1994: 29-30) ได้เสนอแนะหลักการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. ผู้สอนควรทำความเข้าใจกับกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในกิจกรรม โดยทดลองใช้กิจกรรมนั้นก่อนและคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ เช่น มีขั้นตอนในการทำกิจกรรมกี่ขั้นตอน ใช้เวลาในการทำกิจกรรมเท่าใด ผู้สอนควรมีบทบาทอะไร ความผิดพลาดอะไรที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งคำนึงถึงคำสั่งใดบ้างที่ใช้ในการทำกิจกรรม

2. ควรให้ผู้เรียนได้มีการเตรียมตัวในการทำกิจกรรมโดยมีการนำเข้าสู่ตัวกิจกรรม (Lead-in) ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยอาจใช้คำถาม หรือรูปภาพ หลังจากนั้นผู้สอนอาจใช้การกำหนดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ควรเตรียมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนอยากเรียนและสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้จริง และเหมาะสมตามสถานการณ์ทางสังคม

3.7 การทดสอบและประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

3.7.1. การทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

หลังจากที่ผู้สอนใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนจำเป็นต้องจัดให้มีการทดสอบความสามารถหรือสมรรถภาพในการสื่อสาร (Communicative Competence) ที่สอดคล้องกับแนวการสอน เพื่อวัดความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งผู้สอนควรกำหนดสถานการณ์การสื่อสาร (Communicative Situation) เป็นแบบทดสอบเพื่อให้เกิดการสื่อสารจริงๆ คำนึงถึงความตรงตามเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงวิธีการทดสอบและวิธีการให้คะแนนด้วย (ละเอียด จุฑานันท์. 2541:183-184)

การทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ (กรมวิชาการ. 2544 : 250) ดังนี้

1. ทดสอบการพูดแบบควบคุม

- 1) การให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่นักเรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน
- 2) การให้ตัวนะที่เป็นคำพูด อาจให้ภาษาแม่ หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจใช้การเขียน
- 3) การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (Cloze)
- 4) การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วให้ไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง แล้วบันทึกเทปไว้
- 5) ให้พูดตามสถานการณ์สมมติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function) ที่เหมาะสม

2. ทดสอบการพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น

- 1) ให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่
- 2) ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่าย ๆ
- 3) ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลาย ๆ หัวข้อ
- 4) ให้บรรยายสิ่งของ หรือ บุคคล
- 5) ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง ได้แย้ง ปฏิเสธ พูดหักล้างข้อโต้แย้ง
- 6) สนทนาและสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับ

ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน

- 7) ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ ภาพ วีดิทัศน์ ฯลฯ
- 8) ให้พูดสรุปจากเอกสาร
- 9) ให้พูดเชิงวิเคราะห์โดยนำเสนอหน้าชั้นเรียน

สรุปได้ว่า การทดสอบความสามารถในการพูดนั้นมีหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นการสัมภาษณ์ การแสดงบทบาทสมมติ การบรรยาย การได้วาทีหรือการเล่าเรื่องต่างๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่จะต้องเลือกการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนของตนและตรงตามแนวการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้น

3.7.2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

นักวิชาการหลายท่านกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการพูดที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้สอนในการประยุกต์และนำไปใช้ได้จริง ได้แก่

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544ก: 252-255) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดตามแบบของ FSI (Foreign Service Institute) ซึ่งเป็นการตัดสินความสามารถด้านการพูดของนักเรียนที่แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาเพื่อการสนทนาในชีวิตประจำวันหรือทำธุรกิจ เช่น การเดินทาง โดยถามและตอบในเรื่องที่มีความคุ้นเคย แต่เนื่องจากนักเรียนมีความจำกัดทางด้านประสบการณ์จึงทำให้สามารถเข้าใจภาษาในระดับต่ำกว่าปกติ มีการพูดซ้ำ ๆ คำศัพท์ที่ใช้ในการสนทนาไม่เพียงพอที่จะแสดงความคิดเห็น ถ้าจะพูดก็เป็นเรื่องเบื้องต้นเท่านั้น การออกเสียงและไวยากรณ์ยังผิด แต่สามารถสื่อสารได้กับเจ้าของภาษาที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษา

ของชาวต่างชาติสามารถสั่งอาหารธรรมดา ๆ ถาหมานที่พักรหรือบ้านเช่า ถาหมานหรือบอกรทศทาง ชื่อของและบอกรเวลาได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาได้เพียงพอที่จะอยู่ในสังคม แต่ในวงจำกัดเฉพาะอาชีพรมีความมั่นใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้ เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวัน อาชีพครอบครัว และเรื่องราวของตนเอง ส่วนการพูดในด้านอาชีพยังต้องการความช่วยเหลือเมื่อพูดเรื่องยาก ๆ สามารถจับใจความสำคัญในบทสนทนาทั่ว ๆ ไป รู้ศัพท์พอที่จะแสดงความรู้สึก แต่ภาษายังไม่กะทัดรัด สำเนียงแม้จะยังเพี้ยนอยู่บ้างแต่ก็เข้าใจง่าย สามารถบอกรวิธีต่าง ๆ ในขั้นตอนได้ถูกต้องพอสสมควร มีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง

ระดับที่ 3 สามารถพูดได้ถูกต้องทั้งไวยากรณ์และศัพท์ในการสนทนาอย่างเป็นพิธีการและแบบเป็นกันเองในเรื่องเกี่ยวกับสังคม อาชีพ และวิชาการ สามารถอธิบายในหัวข้อที่สนใจและเฉพาะสาขาวิชาอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจภาษาที่มีความเร็วในอัตราปกติ รู้ศัพท์มากพอในการที่จะคุยโดยไม่ต้องคิดหาศัพท์ ในขณะที่พูดสำเนียงยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง แม้มีข้อผิดพลาดก็ไม่ได้ทำให้ผิดใจความหรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่เจ้าของภาษา

ระดับที่ 4 ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง เหมาะกับความต้องการในสายอาชีพเข้าใจและสนทนาในเรื่องประสบการณ์ของตนเองอย่างคล่องแคล่ว โดยใช้ศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจนสามารถโต้ตอบได้ถูกต้องแม้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย มีข้อผิดน้อย สามารถรับสารและส่งสารได้ดี

ระดับที่ 5 พูดได้เหมือนกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา ใช้ภาษาได้ดีเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาที่มีความรู้ในทุกรูปแบบ เช่น รู้ศัพท์มากพอรวมทั้งสำนวนและภาษาถิ่นและวัฒนธรรม

แฮริส (Harris. 1990: 84) ได้ให้เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบและในแต่ละองค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

ให้ 1 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมากจนทำให้ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาจนยากแก่การที่จะทำความเข้าใจคำพูดได้ ผู้ฟังต้องคอยถามซ้ำอยู่เรื่อย ๆ ว่าผู้พูดต้องการพูดอะไร

ให้ 3 คะแนน เมื่อการออกเสียงยังมปัญหา ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังถึงจะสามารถทำความเข้าใจได้และมักจะออกเสียงผิด ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจสับสนในบางครั้ง

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แม้จะยังมีปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่บ้าง แต่ผู้ฟังก็สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดได้เป็นอย่างดี

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถออกเสียงได้เทียบเท่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับไม่ถูกต้อง

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้ แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อย ๆ จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจลำบาก

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดยังคงใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ่อยครั้ง จนบางครั้งทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดยังมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์อยู่บ้าง แต่ก็มิได้ทำให้การสื่อความหมายผิด

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดยังมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย เช่น เรียงลำดับคำผิดแต่ก็สามารถแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องได้

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถสนทนาสื่อสารความหมายได้ เพราะไม่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดเพราะมีความรู้ทางด้านคำศัพท์จำกัดมาก จนทำให้ยากแก่การทำความเข้าใจความหมายของประโยคที่พูด

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในวงสนทนาอยู่ในวงค่อนข้างจำกัดเพราะผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในบางครั้ง

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการใช้ศัพท์ สำนวนได้คล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอและหยุดคิดเป็นเวลานานเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

ให้ 3 คะแนน เมื่อความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังมีไม่ค่อยมากนัก

เพราะยังมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอยู่

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูด แต่ก็มี การพูดสะดุด เพราะยังมีปัญหาการใช้ภาษาอยู่บ้าง

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายให้เข้าใจได้เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความยากลำบากในการคิดหาคำพูด โดยจะพูดซ้ำๆ ติดอ่าง พูดคำซ้ำแล้วซ้ำอีก

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถเข้าใจสิ่งที่พูดและพูดได้เป็นส่วนมาก แต่พูดได้ค่อนข้างช้าและมีการพูดซ้ำๆ

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่ก็มี การพูดซ้ำข้อความบ้างเป็นบางครั้ง

จากเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของนักการศึกษาทั้ง 2 ท่าน สามารถสรุปเกณฑ์การประเมินที่ถือเป็นหลักที่ใช้ในการทดสอบ ได้แก่ ความถูกต้องของการใช้ภาษา ซึ่งได้แก่การออกเสียงคำศัพท์ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพในการพูด รวมถึงความเข้าใจและสามารถเลือกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้นครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ในการกำหนดเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

4. งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นการสอนโดยมีการกำหนดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่เรียนแล้วไปทำกิจกรรมและนำไปสู่การสามารถใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีนักวิจัยหลายท่านได้นำกิจกรรมสถานการณ์จำลองมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge . 1997: 32-34) ได้ทดลองใช้สถานการณ์จำลองสอนนักศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ในหลักสูตรทักษะทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย โดยสร้างสถานการณ์จำลองให้นักศึกษาหรือผู้เข้าร่วมสถานการณ์เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่บริษัทน้ำมัน

ต่าง ๆ หลังจากนักศึกษาได้ฟังสถานการณ์ หรือได้อ่านบทความหนังสือพิมพ์เพื่อประกอบการตัดสินใจ ในการให้คำปรึกษาแก่ตัวแทนบริษัทน้ำมันที่ถูกสมมุติขึ้น ซึ่งจากการทดลองครั้งนี้พบว่า สถานการณ์ จำลองไม่ใช่กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น แต่เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถใช้ ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะในลักษณะที่ผสมผสานกันในสถานการณ์ที่นักศึกษาต้องใช้จริงในชีวิต การทำงาน

ทรายทอง ตั้งวงศ์ถาวรกิจ (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลการ ใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา จำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้สถานการณ์จำลองและ กลุ่มทดลองที่ 2 ใช้เทคนิคแม่แบบ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนทั้ง 2 แบบ มี ความสามารถในการแก้ปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประไพ สมปราชญ์นันท์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองโดยใช้สถานการณ์ จำลองที่มีต่อการพึ่งตนเองด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการพึ่งพาตนเองด้าน การเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่ม ควบคุม 20 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีการ พึ่งตนเองด้านการเรียนดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า การนำกิจกรรมสถานการณ์จำลองไปใช้ในการจัด การเรียนการสอนส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการตัดสินใจ เพื่อแก้ปัญหาและสามารถพึ่งพาตนเอง ด้านการเรียน และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

4.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นการสอน โดยมีการกำหนดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่เรียนแล้วรวมกับ กระบวนการคิดแก้ไขปัญหาเพื่อทำกิจกรรมและนำไปสู่การใช้ภาษาภาษาอังกฤษได้จริงใน ชีวิตประจำวัน หรือการประกอบอาชีพ ซึ่งมีนักวิจัยหลายท่านได้นำกิจกรรมสถานการณ์จำลองมาใช้ จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนดังนี้

แฮมเบอร์ (ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. 2536: 42; อ้างอิงจาก Chambers. 1980: 161-163) ได้เปรียบเทียบการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการสอนแบบธรรมดา โดยมีวัตถุประสงค์ที่ จะฝึกภาษาอังกฤษให้กับผู้ขายตัวเครื่องบิน ผลการทดลองพบว่า การสอนแบบธรรมดาซึ่งครูแบ่ง

เนื้อหาภาษาอังกฤษออกเป็นตอน ๆ ตามหน้าที่ในการสื่อความหมาย (Communicative Function) แล้วสอนฝึกทักษะต่าง ๆ ให้จบเป็นช่วง ๆ นั้นไม่เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และยังพบว่าการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้นทำให้สะดวกและประหยัดกว่าการนำนักเรียนไปฝึกใช้ภาษาอังกฤษในห้องขายตัวเครื่องบินจริง นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารโดยเฉพาะการพูด พบว่าผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ชัยวัฒน์ ตันทรังสี (2529: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่สาม แผนการโรงแรมของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ที่เรียนโดยใช้เกมและสถานการณ์จำลอง โดยแบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 28 คน โดยใช้สถานการณ์จำลองกับกลุ่มทดลองและใช้เกมกับกลุ่มควบคุม ใช้ระยะเวลาในการสอนกลุ่มละ 22 คาบ และผลการทดลองพบว่านักศึกษาในกลุ่มที่ฝึกใช้ภาษาโดยใช้สถานการณ์จำลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคสูงกว่ากลุ่มที่ฝึกใช้ภาษาโดยใช้เกมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลอง และการสอนตามคู่มือครู โดยจัดกลุ่มทดลองออกเป็น 2 กลุ่มและ กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีนักเรียน 40 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลอง และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองสอน กลุ่มละ 12 คาบ ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนทั้ง 3 แบบมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลองมีความสามารถในการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่าการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู

บาจริย์ แคนทอง (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 5 สาขาวิศวกรรมอากาศยาน โรงเรียนนายเรืออากาศ จำนวน 20 คน โดยใช้สไลด์ประกอบเสียงและกิจกรรมสถานการณ์จำลอง พบว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบฟัง - พูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เยาวลักษณ์ ลอยลิบ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาผลการสอนและความคิดเห็นต่อการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน พบว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบการพูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นว่า สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รู้จักการทำงานร่วมกันและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างเต็มที่

จากงานวิจัยข้างต้นพบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถในด้านทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการพูด เนื่องจากการจัดสถานการณ์จำลองเป็นการช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงภายใต้การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียนจะสนุกและมีอิสระในการเลือกใช้ภาษาในการสนทนา มีโอกาสได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนโดยมีครูเป็นพี่เลี้ยง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรช่างกลเรือ โดยจัดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งในและต่างประเทศ

เอสโคลา (Escola. 1980: 1985-A – 1986-A) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่มีต่อพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบ Modern Language Association Co-operative Foreign Language Test โดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวเยอรมันที่กำลังศึกษาในระดับ 2 และระดับ 4 ของระดับอุดมศึกษาในมลรัฐ แมริแลนด์ จำนวน 2 กลุ่มๆ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 31 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการฟัง – การพูดจากกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม ผลปรากฏว่า ความสามารถของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งการฟังและการพูด แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสามารถช่วยให้เรียนระดับอุดมศึกษามีพัฒนาการด้านการฟังและการพูดมากขึ้น

อัญญา ราศี (2538: 83) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้านการสื่อสารท่องเที่ยว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนมที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมของ คีธ จอห์นสัน และวิธีการสอนตามคู่มือครู ผล

ปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถในการฟังการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

วาที ศรีแปะบัว (2538: 108) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวินิตศึกษา ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพฯ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการสอนแบบอรรถลักษณะ (Genre) ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้อรรถลักษณะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการฟัง - พูดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พระมหาทองศักดิ์ ใจสบาย (2542:68) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของ คินสัน กับการสอนตามคู่มือครู พบว่าสามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคินสัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าความสามารถในการฟัง-พูดของสามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชัยยา เปรมภักดี (2543: 75) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรียานุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จากการทดลองพบว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานมีความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สุรพันธ์ กุศลสง (2543: 55) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีธรรมชาติประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนตามคู่มือ พบว่านักเรียนมีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีความสามารถในการพูดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ การสอนแบบ
อรรถลักษณะ และ การสอนโดยบทเรียนโมดูล เป็นต้น เหล่านี้เป็นการสอนโดยยึดหลักการเรียนรู้แบบ
ธรรมชาติร่วมด้วยการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในห้องเรียน สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการ
ฟังและพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาศาสมานการด้านทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆบนเรือพาณิชย์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 90 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษทางทะเล 1 (EN 301) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวนนักเรียน 30 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากการจับฉลากมา 1 ห้องเรียนจาก จำนวน 3 ห้องเรียน
2. ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มเลือกเด็กกลุ่มเก่ง, กลุ่มกลาง และ กลุ่มอ่อน กลุ่มละ 10 คน ก่อน แล้วจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง, กลุ่มกลาง และ กลุ่มอ่อน กลุ่มละ 5 คน

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น

3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจับฉลากสถานการณ์ คนละ 1 สถานการณ์จากสถานการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดให้ 5 สถานการณ์ และใช้ข้อมูลในสถานการณ์นั้นๆ สนทนากับอาจารย์ต่างประเทศ โดยมีผู้ดำเนินการสังเกตและประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งหมด 3 ฝ่าย คือ อาจารย์ชาวต่างประเทศซึ่งเป็นผู้สนทนากับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัย และ อาจารย์ที่มีคุณวุฒิ วัยวุฒิ ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้เวลาทดสอบในขั้นนี้ 6 คาบ คาบละ 50 นาที

ขั้นที่ 2 สัปดาห์ที่ 2 ถึง 7 ผู้วิจัยให้ความรู้ด้านเนื้อหาในการสนทนาและฝึกทักษะทางภาษาในห้องเรียน ควบคู่กับการฝึกใช้ภาษาโดยการแสดงสถานการณ์จำลองของนักเรียนในตารางเรียน รวมทั้งสิ้น สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวม 18 คาบ โดยผู้วิจัยทำการบันทึกการสนทนาในสถานการณ์จำลองของนักเรียนด้วยกล้องถ่ายวิดีโอในห้องเรียนเพื่อนำไปประเมินผลและประกอบการวิเคราะห์ผลของผู้วิจัย

นอกจากนี้ หลังการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. เขียนบันทึกการเรียนรู้หลังการสนทนาทุกครั้ง
2. อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง หลังการฝึกใช้ภาษาโดยการแสดงสถานการณ์จำลอง

ขั้นที่ 3 สัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยทบทวนเนื้อหาทั้งหมดให้แก่ นักเรียน 1 คาบ คาบละ 50 นาที แล้วจึงทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ทันที ด้วยเค้าโครงการสนทนาฉบับเดิมกับการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยนักเรียนทำการจับฉลากเพื่อเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์และสนทนากับอาจารย์ชาวต่างประเทศคนเดิม และผู้ประเมินกลุ่มเดิมที่ทำการประเมินก่อนการทดลอง ด้วยแบบประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ใช้เวลาทดสอบในขั้นนี้ 6 คาบ คาบละ 50 นาที

รวมเวลาการศึกษาวิจัยทั้งสิ้น 30 คาบ 8 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง 6 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง

3. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จำลอง
4. วิธีทัศนการณ์สนทนาระหว่างนักเรียน
5. แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการฝึกพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองในแต่ละสัปดาห์
6. แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแผนการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนตามหลักการการจัดกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสนทนาสำหรับสถานการณ์จริงบนเรือพาณิชย์ ผู้วิจัยมีหลักการและขั้นตอนในการสร้างแผนการสอน ดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จุดประสงค์การเรียนรู้ของการฟัง – พูด รายวิชา ภาษาอังกฤษทางทะเล 1 (EN 301) เนื้อหาและขอบข่ายของวิชาที่จะสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบูรพาซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรขององค์การเดินเรือโลก (Maritime Organization)

1.2 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในการจัดการเรียนการสอนของ เกรดเดอร์ (Gredler. 1992), ครูคัลล์และอ็อกฟอร์ด (Crookall & Oxford. 1990), โจนส์ (Jones. 1983) และ สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge. 1977)

1.3 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาการพูด ที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ทักษะการพูด ทั้ง 6 สัปดาห์ ซึ่งพิจารณาเนื้อหาที่ตรงกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2542 โดยคัดเลือกเนื้อหาที่เน้นเกี่ยวกับการพูด เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ

1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาสำหรับสร้างแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ซึ่งมีความง่ายอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 อันประกอบไปด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

1.1.1 การถามตอบข้อมูลส่วนตัว (Asking and Answering about Personal information: Interview)

1.1.2 การถามตอบตำแหน่งของอุปกรณ์ช่วยชีวิตบนเรือ (Asking and Answering about the Locations: Safety Equipment on Board)

1.1.3 การอธิบายกิจกรรมที่กำลังทำบนเรือ (Asking and Answering

the Current Actions on Board)

1.1.4 การรายงานเหตุการณ์ฉุกเฉินบนเรือ(Identifying

An Emergency Situation : Producing Accurate Commands)

1.1.5 การถามและตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วบนเรือ

(Asking for and Describing Details of Past Events on Board)

1.4.6 การรายงานการบาดเจ็บเกี่ยวกับอาการ และ สาเหตุของลูกเรือ

(Describing Injuries Resulting from Accidents; Causes and Means of Prevention)

1.5 สร้างแผนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งได้ดัดแปลงขั้นตอนการสอนตามแบบ ครูคัลล์ (Crookall & Oford. 1990) และสเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge. 1977) โดยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.5.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา เป็นการให้รูปแบบภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การฟัง – พูดต่างๆ

1.5.2 ขั้นฝึกภาษา นักเรียนฝึกภาษาโดยใช้รูปแบบภาษาซึ่งครูผู้สอนเสนอไว้ในขั้นนำเสนอ โดยมีการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกเป็นคู่และเป็นกลุ่ม

1.5.3 ขั้นใช้ภาษา นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนมาตามบทบาทต่างๆ จากสถานการณ์จำลองที่กำหนดให้

1.5.4 ขั้นสรุปและอภิปรายผล นักเรียนร่วมกันสรุปการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองนั้นๆ และอภิปรายพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อผลการแสดงสถานการณ์จำลองของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

1.6 ผู้วิจัยนำแผนการสอนที่สร้างแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของภาษาและเนื้อหาในแผนการสอน

1.7 นำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจสอบและแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างแบบทดสอบพูดก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยมีหลักเกณฑ์และขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองดังนี้

2.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาบทเรียนตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2542 ของกระทรวงศึกษาธิการ

2.2 ศึกษาหลักการวัดผลและการประเมินผลจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช

2539 และการประเมินการสื่อสาร ทักษะการพูด (Verderber . 1996: 109 - 182) การประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะพูด ของ แวลเล็ท (Vallette. 1997: 82 - 83)

2.3 สร้างแบบทดสอบพูดภาษาอังกฤษในลักษณะใบงาน จำนวน 5 ฉบับ โดยให้นักเรียนแต่ละคนสนทนากับอาจารย์ชาวต่างประเทศตามบทบาทและสถานการณ์ที่กำหนดให้ ได้แก่

2.3.1 การถามตอบข้อมูลส่วนตัว (Interview: Asking and Answering about Personal information)

2.3.2 การถามตอบตำแหน่งของอุปกรณ์ช่วยชีวิตบนเรือ (Asking and Answering about the Locations: Safety Equipment on Board)

2.3.3 การอธิบายกิจกรรมที่กำลังทำบนเรือ (Asking and Answering the Current Actions on Board)

2.3.4 การรายงานเหตุการณ์ฉุกเฉินบนเรือ (Identifying An Emergency Situation: Producing Accurate Commands)

2.3.5 การรายงานการบาดเจ็บเกี่ยวกับอาการ และ สาเหตุของลูกเรือ (Describing Injuries Resulting From Accidents; causes and means of prevention)

2.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและนำมาแก้ไขปรับปรุง

3. การสร้างแบบประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยศึกษาและดัดแปลงจากเกณฑ์การให้คะแนนการสอบปากเปล่าตามแบบ FSI (The Foreign Service Institute Oral Interview) ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979: 120 - 123) ของ แฮร์ริส (Harris. 1990: 84) และของอัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 130 - 135) โดยสร้างเกณฑ์การให้คะแนนเกี่ยวกับการประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

3.1 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดซึ่งพิจารณาจากความคล่องแคล่ว (Fluency) การออกเสียง (Pronunciation) การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar) และการใช้คำศัพท์ (Vocabulary) ดังนี้

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับ 1 พูดเป็นคำ หยุดเป็นช่วง ไม่ต่อเนื่องกัน และไม่สามารถสื่อสารหรือสนทนาเป็นเรื่องราวได้

ระดับ 2 พูดซ้ำ พูดเป็นคำหรือวลีสั้นๆ หยุดคิดและใช้เวลานาน

ระดับ 3 พูดได้ตอบได้บ้าง ใช้คำพูดหรือวลีสั้นๆ ไม่เป็นประโยคที่สมบูรณ์ แต่เข้าใจได้

ระดับ 4 สนทนาได้ตอบได้เป็นวลีและประโยคที่สมบูรณ์ ประสบความสำเร็จใน

การสื่อสาร มีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย แต่ไม่ทำผิดจุดประสงค์

ระดับ 5 พูดคล่องแคล่ว ได้ตอบโต้โดยทันที ใกล้เคียงเจ้าของภาษา

การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับ 1 ออกเสียงผิด ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้

ระดับ 2 ออกเสียงผิด ต้องพูดซ้ำหลายครั้งเพื่อสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ

ระดับ 3 ออกเสียงไม่ถูกต้อง มีผิดบ้าง แต่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้

ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้อง มีผิดเพียงเล็กน้อย สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่

ระดับ 5 ออกเสียงถูกต้องเกือบทั้งหมดใกล้เคียงเจ้าของภาษา

การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด สื่อสารไม่ได้

ระดับ 2 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์อยู่ในวงจำกัด ผิดบ่อยครั้ง ทำให้เข้าใจยาก

ระดับ 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบางครั้ง แต่สามารถสื่อสารได้

ระดับ 4 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ใช้บางคำผิดความหมายบ้าง แต่เข้าใจได้และสื่อสารได้ดี

ระดับ 5 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบทั้งหมด

การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ผิดเกือบทั้งหมด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับ 2 ใช้คำศัพท์อยู่ในวงจำกัด ใช้ได้เฉพาะที่ท่องจำมาเท่านั้น สื่อสารได้

เล็กน้อย

ระดับ 3 ใช้คำศัพท์ผิดบางครั้ง แต่เลือกใช้บางคำได้ สื่อสารได้พอสมควร

ระดับ 4 ใช้คำศัพท์ได้ดี ถูกต้องเหมาะสม สื่อสารได้ดี

ระดับ 5 ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

3.2 นำแบบทดสอบฟัง – พูด และเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ

ทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 กำหนดผู้ให้คะแนน 3 คน คือ ผู้วิจัย อาจารย์ชาวต่างประเทศ และอาจารย์ที่มี

คุณวุฒิ วัยวุฒิ และประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกับผู้วิจัย ซึ่งได้รับการฝึกและแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มีความเข้าใจตรงกันในข้อความทั้งหมดของแบบทดสอบและวิธีการบันทึกคะแนนการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษก่อนทำการประเมินผล

3.4 มีการถ่ายวิดีโอการสนทนาของนักเรียนกลุ่มทดลองเพื่อนำมาประกอบการประเมินผลอีกครั้งหนึ่ง

4. การสร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนที่ผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังจากฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองในห้องเรียนในแต่ละครั้ง เพื่อการอธิบาย อันทำให้ทราบถึงปัญหา และแนวทางแก้ไข เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงทักษะพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

1. แบบบันทึกการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่แสดงสถานการณ์จำลองในแต่ละแผนการสอน

2. แบบบันทึกการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงสถานการณ์จำลองในแต่ละแผนการสอน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนดังขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ศึกษาตัวอย่างจากงานวิจัยของ สุกัญญา ศิลปสารท (2544: 99) และ เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546: 58)

4.2 นำแบบบันทึกการเรียนรู้ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

6. การสร้างแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

การสร้างและหาคุณภาพแบบวัดทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้สถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

6.1 ศึกษาการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538:185 - 186) พร้อมทั้งศึกษาตัวอย่างแบบวัดทัศนคติของงานวิจัยต่างๆ โดยยึดวิธีกำหนดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

6.2 สร้างแบบวัดทัศนคติต่อการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองจำนวน 12 ข้อความ

ซึ่งเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยให้นักเรียนเลือกให้ตรงกับความรู้สึก ความคิดเห็นและตรงกับการกระทำของตนมากที่สุด ซึ่งได้กำหนดน้ำหนักและความหมายของคะแนนในแต่ละตัวเลือกไว้ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

6.3 นำแบบวัดทัศนคติที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความชัดเจนในการใช้ภาษาในแต่ละข้อความแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

6.4 นำแบบวัดทัศนคติที่แก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียน หลักสูตรเดินเรือ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pretest – Posttest ดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ES	T1	X	T2
T1	หมายถึง	การสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มตัวอย่าง	
T2	หมายถึง	การสอบหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มตัวอย่าง	
X	หมายถึง	การเรียนรู้และการฝึกทักษะพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง	
E	หมายถึง	กลุ่มตัวแทนแบบมีระบบหรือกลุ่มทดลอง (Systematic Random Group)	
S	หมายถึง	กลุ่มตัวแทนแบบแบ่งชั้นหรือกลุ่มทั่วไป (Stratified	

Random Group)

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

2.1 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

2.2 ผู้วิจัยติดต่อกับอาจารย์ชาวต่างประเทศและอาจารย์ชาวไทยเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย เป้าหมาย วิธีการและเกณฑ์การประเมิน เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงเป้าหมายและวิธีการประเมินสอดคล้องกัน

2.3 ผู้วิจัยแจ้งให้นักเรียนทราบถึงการวิจัย กระบวนการเรียน เป้าหมายของการเรียน และการประเมินผล

2.4 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการ จับฉลากเพื่อเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์จากทั้งหมด 5 สถานการณ์ และสนทนากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ โดยมีอาจารย์ 3 คน ได้แก่ ผู้วิจัย อาจารย์ชาวต่างประเทศผู้สนทนากับนักเรียน และ อาจารย์ชาวไทย ร่วมกันประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน ทั้งนี้ นักเรียนที่ทดสอบแล้วต้องอยู่คนละห้องกับนักเรียนที่ยังไม่ได้ทดสอบ ดังนั้นนักเรียนจึงไม่สามารถรู้เนื้อหาในแบบทดสอบและเตรียมตัวล่วงหน้าได้

จากนั้นผู้วิจัยรวบรวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนเพื่อหาค่าเฉลี่ยและเลือกตัวอย่าง เด็กเก่ง, เด็กกลาง และเด็กอ่อน กลุ่มละ 10 คน เพื่อทำการสุ่มอย่างเป็นระบบอีกครั้งเพื่อให้ได้กลุ่มทดลอง ของเด็กเก่ง , เด็กกลาง และ เด็กอ่อน กลุ่มละ 5 คน สำหรับการประเมินผลทักษะพูด ใน สัปดาห์ที่ 2, 4 และ 6 (ในห้องเรียน)

2.5 ดำเนินการทดลองทั้งหมด 6 สัปดาห์ 18 คาบ โดย ผู้วิจัยให้ความรู้ด้านเนื้อหา และการฝึกใช้ภาษาในห้องเรียนแก่กลุ่มตัวอย่าง ควบคู่กับการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองในกลุ่มนักเรียนและการอภิปรายในห้องเรียนของคาบเรียนครั้งต่อไป ให้กลุ่มทดลองแสดง สถานการณ์จำลองสัปดาห์ที่ 2, 4 และ 6 และกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองแสดงสถานการณ์จำลองสัปดาห์ที่ 1, 3 และ 5 (ในห้องเรียน) รวมทั้งหมด เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 18 คาบ

2.6 ประเมินผลทักษะพูดของนักเรียนทุกกลุ่มโดยเฉพาะนักเรียนคู่ที่แสดงหน้าชั้นเรียนในขณะที่กิจกรรมสถานการณ์จำลองทุกสัปดาห์ พร้อมทั้งบันทึกผล ในแบบประเมินการพูด จนกระทั่งสิ้นสุดการทดลอง เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะพูดของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยทำการบันทึกเทปนักเรียนทุกคู่(ทั้งนักเรียนกลุ่มทดลอง ในข้อ 2.4 และไม่ใช่กลุ่ม

ทดลอง)ที่ออกมาแสดงหน้าห้องเรียน พร้อมทั้งให้คะแนนนักเรียนกลุ่มทดลองไปพร้อมกัน

2.7 นักเรียนกลุ่มทดลองและไม่ใช้กลุ่มทดลองจดบันทึกการเรียนรู้ทุกครั้งหลังสิ้นสุดการฝึกสนทนาในแต่ละครั้ง จากนั้น นักเรียนร่วมกันอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการใช้ภาษาในสถานการณ์ของแต่ละบทเรียนที่ผู้วิจัยกำหนดให้ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาการใช้ภาษาของนักเรียน

2.8 ผู้วิจัยทำทบทวนเนื้อหาทั้งหมด 1 คาบ (50 นาที) แล้วทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการจับฉลากเพื่อเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์ จากทั้งหมด 5 สถานการณ์ และสนทนากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ โดยมีอาจารย์ 3 คน ได้แก่ ผู้วิจัย อาจารย์ชาวต่างประเทศผู้สนทนากับนักเรียน และ อาจารย์ชาวไทย ร่วมกันประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

2.9 นักเรียนตอบคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.10 รวบรวมข้อมูลจากบันทึกการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการสอนซ่อมเสริมของผู้วิจัยในโอกาสต่อไป แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงแบบให้คะแนนการทดสอบการพูดก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองมาทำการเปรียบเทียบผลการทดลอง

2.11 วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS

2.12 สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มทดลอง(กลุ่มตัวแทนแบบแบ่งชั้น) ก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบโดยใช้ค่าสถิติ t-test แบบ dependent

2. วิเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ทราบถึงการพัฒนาทักษะพูด ของกลุ่มตัวอย่างตลอดการทดลอง

3. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง และจากแบบวัดทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ถูกทำขึ้นเพื่อการศึกษาผลการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ปีที่ 3 หลักสูตรช่างกลเรือ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ จำนวน 30 คาบๆ ละ 50 นาที

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มทดลอง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติ t – test แบบ Dependent
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการทดลอง
2. ศึกษาผลการบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ศึกษาผลจากแบบวัดทัศนคติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการทดลอง

1.1 ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 15 คน

หลังจากที่ผู้วิจัยนำผลคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้ t – test แบบ Dependant Samples จากการประเมินของ 3 ฝ่าย ได้แก่ อาจารย์ชาวต่างประเทศ อาจารย์ชาวไทย และผู้วิจัย

ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. พูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา 5 คะแนน
2. พูดได้ตอบโดยออกเสียงคำต่างๆได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับการสนทนา 5

คะแนน

3. พูดได้ตอบโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับการสนทนา 5 คะแนน
4. พูดได้ตอบโดยใช้คำศัพท์ในการสื่อความหมายได้ถูกต้องเหมาะสม 5 คะแนน

รวมคะแนนทั้งหมด 20 คะแนน ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ตามเกณฑ์การแปลผลของ พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 107 – 108) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความสามารถระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความสามารถระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความสามารถระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความสามารถระดับเกือบพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความสามารถระดับควรปรับปรุง

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ปรากฏดังนี้

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน

ความสามารถในการพูดภาษา						
อังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	N	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	D($\bar{X}$)
ความคล่องแคล่ว	15	2.27	1.22	3.13	.99	.86
การออกเสียง	15	2.73	.80	3.40	.74	.67
การใช้ไวยากรณ์	15	2.33	1.17	3.33	.82	1.00
การใช้คำศัพท์	15	2.33	1.23	3.80	1.02	1.47

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละด้านสูงขึ้นหลังจากที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีคะแนนด้านการใช้คำศัพท์สูงสุด รองลงมาคือ การใช้ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และ การออกเสียง ตามลำดับ

เมื่อนำผลรวมจากการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองแต่ละด้านมาเปรียบเทียบเพื่อหาค่าความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติ $t - \text{test Dependent Samples}$ ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการพูด						
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	N	$\bar{X}$	SD	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	15	9.67	4.13	-	-	-
หลังการทดลอง	15	13.67	3.39	59	280	8.94**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตาราง 10 – 11 หน้า 175) โดยผลคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง นั่นคือมีค่าเท่ากับ 13.67 และ 9.67 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

1.2 ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มเก่งทั้งก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 5 คน

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มเก่ง จำนวน 5 คน

ความสามารถในการพูดภาษา						
อังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	N	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$D(\bar{X})$
ความคล่องแคล่ว	5	3.60	.55	4.00	.00	.40
การออกเสียง	5	3.40	.55	4.00	.00	.60
การใช้ไวยากรณ์	5	3.60	.55	4.00	.00	.40
การใช้คำศัพท์	5	3.80	.45	5.00	.00	1.20

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มเก่งมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละด้านสูงขึ้นหลังจากที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีคะแนนด้านการใช้คำศัพท์สูงสุด รองลงมาคือ การออกเสียง ส่วน การใช้ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว นั้นพบว่า มีการพัฒนาโดยเฉลี่ยเท่ากัน

เมื่อนำผลรวมจากการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่งก่อนและหลังการทดลองแต่ละด้านมาเปรียบเทียบเพื่อหาค่าความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติ t – test Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มเก่งก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 5 คน

ความสามารถในการพูด						
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	N	$\bar{X}$	SD	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	5	14.40	.89	-	-	-
หลังการทดลอง	5	17.00	.00	12	35	6.50**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มเก่งทั้งก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01(ตาราง 12 – 13 หน้า 175) โดยผลคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง นั่นคือมีค่าเท่ากับ 17.00 และ 14.40 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

1.3 ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มปานกลางทั้งก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 5 คน

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มปานกลาง จำนวน 5 คน

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	N	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	D($\bar{X}$)
ความคล่องแคล่ว	5	2.20	.84	3.40	.55	1.20
การออกเสียง	5	2.80	.45	3.60	.55	.80
การใช้ไวยากรณ์	5	2.40	.55	3.60	.55	1.20
การใช้คำศัพท์	5	2.20	.45	3.80	.45	1.60

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนกลุ่มปานกลางมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละด้านสูงขึ้นหลังจากที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีคะแนนด้านการใช้คำศัพท์สูงสุด รองลงมาคือ การออกเสียง ส่วน การใช้ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว นั้นพบว่า มีการพัฒนาโดยเฉลี่ยเท่ากัน

เมื่อนำผลรวมจากการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มปานกลางก่อนและหลังการทดลองแต่ละด้านมาเปรียบเทียบเพื่อหาค่าความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติ t - test Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มปานกลางก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 5 คน

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						
	N	$\bar{X}$	SD	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	5	9.60	1.82	-	-	-
หลังการทดลอง	5	14.40	1.14	24	122	8.23**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มปานกลางทั้งก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตาราง 14 – 15 หน้า 176) โดยผลคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง นั่นคือมีค่าเท่ากับ 14.40

และ 9.60 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

1.4 ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มก่อนทั้งก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 5 คน

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มก่อน จำนวน 5 คน

ความสามารถในการพูดภาษา						
อังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	N	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	D($\bar{X}$)
ความคล่องแคล่ว	5	1.00	.00	2.00	.70	1.00
การออกเสียง	5	2.00	.71	2.60	.55	.60
การใช้ไวยากรณ์	5	1.00	.00	2.40	.55	1.40
การใช้คำศัพท์	5	1.00	.00	2.60	.55	1.60

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนกลุ่มก่อนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละด้านสูงขึ้นหลังจากที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีคะแนนด้านการใช้คำศัพท์สูงสุด รองลงมาคือ การใช้ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และ การออกเสียง ตามลำดับ

เมื่อนำผลรวมจากการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มก่อนก่อนและหลังการทดลองแต่ละด้านมาเปรียบเทียบเพื่อหาค่าความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติ t – test Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มก่อนก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 5 คน

ความสามารถในการพูด						
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	N	$\bar{X}$	SD	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	5	5.00	.71	-	-	-
หลังการทดลอง	5	9.60	1.95	23	123	4.96**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มอ่อนทั้งก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตาราง 16 – 17 หน้า 176) โดยผลคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง นั่นคือมีค่าเท่ากับ 9.60 และ 5.00 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. ผลการบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้มอบหมายให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำการเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังการสนทนาในสถานการณ์จำลองทุกครั้ง เพื่อนำมาอภิปรายผลในห้องเรียนแต่ละสัปดาห์ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 นักเรียนเริ่มแสดงสถานการณ์จำลองเป็นครั้งแรก ยังไม่คุ้นเคยกับการเตรียมบทสนทนาในสถานการณ์ดังกล่าว ส่วนใหญ่ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียง ค่อนข้างผิด มีอาการประหม่าที่เกิดจากความตื่นเต้นและกลัวการพูดผิด ส่งผลให้การสนทนาในแต่ละกลุ่มเกิดติดขัด และนักเรียนเว้นช่วงการสนทนานานเพื่อหาทางแก้ปัญหาบ่อยครั้ง

สัปดาห์ที่ 2 - 3 นักเรียนเริ่มมีความคุ้นเคยและสนุกสนานกับการแสดงสถานการณ์จำลอง แต่บางกลุ่มมีปัญหาเรื่องคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์บางโครงสร้าง ทำให้เกิดการติดขัดระหว่างการสนทนาบางครั้ง นักเรียนแก้ปัญหาโดยการใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จดจำง่ายกว่าแต่มีความหมายใกล้เคียงกันเพื่อช่วยให้การสนทนาสโลว์ไลงขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนต้องการฝึกการสนทนาในสถานการณ์จำลองเพิ่มขึ้น เพื่อเรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค พร้อมทั้งสำเนียงให้ใกล้เคียงเจ้าของภาษา

สัปดาห์ที่ 4 - 5 นักเรียนภูมิใจและพอใจกับการแสดงสถานการณ์จำลอง รวมทั้งรู้สึกสนุกสนานในขณะที่แสดงสถานการณ์เหล่านั้นมากขึ้น ส่วนใหญ่สามารถสนทนาโต้ตอบได้คล่องแคล่วขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตาม นักเรียนยังมีความเห็นตรงกันในการเรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์จากการสอบถามอาจารย์ผู้สอน หรือ ค้นคว้าในพจนานุกรม พร้อมทั้งสำเนียงให้ใกล้เคียงเจ้าของภาษามากกว่าเดิม

สัปดาห์ที่ 6 นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนมากกว่า 5 สัปดาห์ที่ผ่านมาสามารถใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ รวมถึงการออกเสียง ได้ค่อนข้างดีและมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดให้ อย่างไรก็ตาม นักเรียนยังมีความต้องการฝึกฝนด้านกริยาท่าทางให้เป็นธรรมชาติและใกล้เคียงเจ้าของภาษาให้มากที่สุด

สรุปได้ว่า นักเรียนสามารถนำคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียนและโครงสร้างไวยากรณ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องไปประยุกต์ใช้ในการเตรียมบทสนทนาสำหรับการแสดงสถานการณ์จำลองทุกครั้งได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ นักเรียนยังทราบถึงปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียนพร้อมทั้งการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นอย่างถูกต้องเหมาะสมหลังการอภิปรายในห้องเรียน จึงถือได้ว่า นักเรียนเกิดการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดียิ่งขึ้นตามลำดับ

3. ผลจากแบบวัดทัศนคติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแสดงทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังจากได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทั้งสิ้น 6 สถานการณ์ ซึ่งวิเคราะห์ผลตามหลักการแปรผลของ พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 107 - 108) ทั้งข้อความเชิงบวกและข้อความเชิงลบ ซึ่งข้อความเชิงลบได้ถูกแปลคะแนนก่อนนำไปหาค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	5
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	4
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	3
เห็นด้วย	หมายถึง	2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	1

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์แบบวัดทัศนคติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

ข้อ	ข้อความ	N	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1.	การเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกไม่เครียด	30	4.23	.73	ดี
2.	นักเรียนคิดว่าการแสดงสถานการณ์จำลองยากเกินไป	30	4.0	.79	ดี
3.	นักเรียนชอบการเรียนแบบเดิมเพราะไม่ต้องแสดงบทบาทหน้าชั้นเรียน	30	4.36	.61	ดี

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	N	$\bar{X}$	SD	แปลผล
4.	นักเรียนรู้สึกกดดันและเร่งรีบในการเตรียมบทสนทนาก่อนแสดงสถานการณ์จำลอง	30	4.37	.66	ดี
5.	นักเรียนภูมิใจที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างแสดงสถานการณ์จำลอง	30	4.40	.50	ดี
6.	นักเรียนรู้สึกอึดอัดและหวาดกลัวการสนทนาขณะแสดงสถานการณ์จำลอง	30	4.43	.63	ดี
7.	นักเรียนสามารถจำโครงสร้างประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีหลังการแสดงสถานการณ์จำลอง	30	4.40	.62	ดี
8.	สถานการณ์จำลองไม่ช่วยให้นักเรียนฟัง - พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น	30	4.70	.47	ดีมาก
9.	สถานการณ์จำลองช่วยให้นักเรียนฝึกใช้โครงสร้างและคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อใช้งานจริงบนเรือได้	30	4.77	.43	ดีมาก
10.	การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองช่วยให้นักเรียนฟัง – พูด ไม่ต่างจากการเรียนแบบเดิม	30	4.33	.61	ดี
11.	นักเรียนสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง	30	4.63	.49	ดีมาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	N	$\bar{X}$	SD	แปลผล
12.	นักเรียนทราบปัญหาการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษของตนเองอย่างชัดเจน และ วิธีแก้ไขปัญหานั้นหลังจาก แสดงสถานการณ์จำลอง	30	4.37	.49	ดี
	รวม	30	4.41	.58	ดี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นทั้งหมด พบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดของตนเอง
สูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การบันทึกการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อน
นอกจากนี้ นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี
ทั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดไปทำการสรุป อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะในบท
ที่ 5

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรช่างกลเรือ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอข้อสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียน

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียน ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรช่างกลเรือ ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษทางทะเล 1 (EN 301) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวนนักเรียน 30 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากการจับสลากมาห้องเรียนจาก จำนวน 3 ห้องเรียน
- 1.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มเลือกเด็กกลุ่มเก่ง, กลุ่มกลาง และ กลุ่มอ่อน กลุ่มละ 10 คน ก่อน แล้วจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง, กลุ่มกลาง และ กลุ่มอ่อน กลุ่มละ 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.1 แผนการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง 6 แผน ใช้เวลาในการสอนแผนการสอนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที (ภาคผนวก ก หน้า 84)
- 1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อน

และหลังการทดลอง (ภาคผนวก ข หน้า 143)

1.3 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จำลอง โดยผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบประเมินทักษะพูดของ แฮร์ริส (Harris, 1990) (ภาคผนวก ง หน้า 160)

1.4 วิธีทัศนัยการสนทนาระหว่างนักเรียนในขณะที่แสดงสถานการณ์จำลองจำนวนทั้งสิ้น 6 ครั้ง

1.5 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการฝึกพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองในแต่ละสัปดาห์ โดยนักเรียนเป็นผู้บันทึกผลการแสดงสถานการณ์จำลองเพื่อนำมาใช้อภิปรายในกลุ่มของตนเองและกลุ่มอื่น (ภาคผนวก จ หน้า 165)

1.6 แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นแบบสอบถามปลายปิดจำนวน 12 ข้อความ โดยกำหนดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบลิเคิร์ต (Likert) (ภาคผนวก ฉ หน้า 170)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลผลการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรช่างกลเรือ ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการจับฉลากเพื่อเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์จากทั้งหมด 5 สถานการณ์ และสนทนากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ โดยมีอาจารย์ 3 คน ได้แก่ ผู้วิจัย อาจารย์ชาวต่างประเทศผู้สนทนากับนักเรียน และ อาจารย์ชาวไทย ร่วมกันประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนก่อนทดลอง (Pre - test)
2. ผู้วิจัยให้ความรู้ด้านเนื้อหาและการฝึกใช้ภาษาในห้องเรียนแก่กลุ่มตัวอย่าง ควบคู่กับการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองในกลุ่มนักเรียนและการอภิปรายในห้องเรียนของคาบเรียนครั้งต่อไป ให้กลุ่มทดลองแสดงสถานการณ์จำลองสัปดาห์ที่ 2, 4 และ 6 และกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองแสดงสถานการณ์จำลองสัปดาห์ที่ 1, 3 และ 5 (ในห้องเรียน)
3. ผู้วิจัยทำการบันทึกเทปนักเรียนทุกคู่ ที่ออกมาแสดงหน้าห้องเรียน
4. นักเรียนจดบันทึกการเรียนรู้ทุกครั้งหลังสิ้นสุดการฝึกสนทนาในแต่ละครั้ง จากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการใช้ภาษาในสถานการณ์ของแต่ละบทเรียนที่ผู้วิจัยกำหนดให้ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาการใช้ภาษาของนักเรียน
5. นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลอง (Post-test) โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับการทดสอบการพูดก่อนการทดลอง

6. นักเรียนตอบคำถามในแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองในแบบวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบการพูดของนักเรียนทั้งก่อนและหลังการทดลองพร้อมทั้งทำการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเพื่อเก็บข้อมูลและทำการวิเคราะห์ผลตามขั้นตอนดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มทดลอง(กลุ่มตัวแทนแบบแบ่งชั้น) ก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบโดยใช้ค่าสถิติ t-test แบบ dependent
2. วิเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ทราบถึงการพัฒนาทักษะพูดของกลุ่มตัวอย่างตลอดการทดลอง
3. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง และจากแบบวัดทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สรุปผลการวิจัย

1. การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรช่างกลเรือ เพิ่มขึ้น จากการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนหลังการทดลองซึ่งสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตาราง 2 หน้า 60)
2. นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรช่างกลเรือ มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.41 ซึ่งนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่าสถานการณ์จำลองช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอีกทั้งสามารถนำไวยากรณ์และคำศัพท์ไปประยุกต์ใช้กับการทำงานบนเรือพาณิชย์ได้เป็นอย่างดี (ตาราง 9 หน้า 65-67)

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรช่างกลเรือ ผู้วิจัยอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ความสำเร็จของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มทดลอง
2. ความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองของกลุ่มทดลอง
 1. ความสำเร็จของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มทดลอง
 - 1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองมุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มของตนสำหรับสนทนาในสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ ซึ่งเหมือนหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุดซึ่งอาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพต่างๆ ดังนั้น นักเรียนจึงได้ฝึกฝนการสร้างสรรค์ภาษา การใช้ภาษาอังกฤษ และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ผ่านสถานการณ์จำลองต่างๆที่สามารถเกิดขึ้นจริงในการทำงานบนเรือพาณิชย์ ดังเห็นได้จากคะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับเกรดเลอร์ (Gredler. 1992: 119) โจนส์ (Jones. 1983: 1 - 2) อัญชลี แจ่มเจริญ. 2522: 55 ; และดวงเดือน เทศวานิช. 2530: 160) ที่ว่าครูจะเป็นผู้ทำหน้าที่ในการกำหนดปัญหาหรือหัวข้อเพื่อกำหนดให้บทเรียนดำเนินไปตามลำดับ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกบูรณาการทักษะต่าง ๆ จากสถานการณ์จำลองเข้าด้วยกันกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง รู้จักแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ พัฒนานักเรียนให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ อดทนต่อการถูกวิจารณ์และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
 - 1.2 ขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการฝึกใช้ภาษาอังกฤษตามบทบาทของตนเองในสถานการณ์จำลองอย่างเต็มที่ ผู้วิจัยพบว่า ในระยะแรก นักเรียนส่วนใหญ่พูดภาษาอังกฤษเหมือนการท่องจำ นักเรียนบางคนเตรียมบทออกมาอ่านเพราะกลัวพูดผิดหรือจำบทของตนไม่ได้ นอกจากนี้ นักเรียนหลายคนไม่กล้าแสดงท่าทางประกอบการสนทนา เนื่องจากความประหม่า และยังไม่เคยชินกับการแสดงสถานการณ์จำลอง แต่เมื่อนักเรียนได้แสดงสถานการณ์จำลองหลายครั้งและเกิดความคุ้นเคยกับกิจกรรมนี้มากขึ้น ผลปรากฏว่า นักเรียน พูดเป็นธรรมชาติมากขึ้น ใช้ภาษากายและท่าทางประกอบการพูดมากขึ้น อีกทั้งยังมีความคล่องแคล่วในการพูดเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ทั้งนี้ สรุปได้ว่านักเรียนมีโอกาสเตรียมภาษาและฝึกซ้อมบทบาทในสถานการณ์จำลองแต่ละครั้ง นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนสามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆที่ผู้วิจัยกำหนดให้ รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างแสดงสถานการณ์จำลอง ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ เยาวลักษณ์ ลอยลิบ (เยาวลักษณ์. 2547 : 68 - 69) ที่ทำการวิจัยการใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในชีวิตประจำวัน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกประหม่า และไม่กล้าแสดงออกในสถานการณ์จำลองระยะแรก แต่ต่อมามีพัฒนาการด้านการพูดและการแสดงท่าทางเพื่อ

สนทนาโต้ตอบกับเพื่อนในกลุ่มดีขึ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตาม กิจกรรมสถานการณ์จำลองส่งผลให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา การออกเสียง และ นำมาใช้ด้วยความคล่องแคล่วในการสื่อสาร ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานบนเรือจริง (ตาราง 1 หน้า 59)

1.3 กิจกรรมสถานการณ์จำลองส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสรุป และ อภิปราย เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเองและเพื่อน ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน เพราะผู้เรียนจะตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถพิจารณาเพื่อทราบสาเหตุและการแก้ไขปัญหานั้นที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของสเตคเคิลฟ (ทราฟทอง ตั้งวงถาวรกิจ. 2537: 13; อ้างอิงจาก Stedkerve. 1974: 26 – 56) ภายหลังจากที่ผู้เรียนได้ผ่านประสบการณ์ ผ่านการอภิปรายและผ่านการวิเคราะห์ ซึ่งทำให้ได้รับข้อมูลและความเข้าใจในสิ่งที่ได้เกิดขึ้นจากสถานการณ์จำลองครบถ้วน แล้วจึงพร้อมที่จะลงความเห็นหาข้อยุติเกี่ยวกับความคิดรวบยอด หลักการแก้ปัญหา การตัดสินใจหรือวิธีการที่จะเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของสถานการณ์จำลองที่ได้กระทำไปแล้วได้

1.4 บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองดำเนินไปอย่างสนุกสนาน ไม่ตึงเครียด ทั้งนี้ เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งประกอบไปด้วย การให้เวลาในการเตรียมภาษาและท่าทางค่อนข้างเหมาะสม นักเรียนสามารถร่วมกับเพื่อนในการสร้างสรรค์ภาษาและท่าทางในการสื่อสาร โดยมีครูเป็นผู้กำหนดปัญหาในแต่ละสถานการณ์ที่มีความหลากหลาย ก่อให้เกิดการปรึกษาและร่วมกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนในกลุ่ม ในขั้นตอนนี้ ครูจะไม่รบกวนนักเรียนทั้งก่อนและขณะแสดงสถานการณ์จำลอง ส่งผลให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้สีกดดันและกล้าแสดงออกโดยไม่กังวลว่าจะใช้คำศัพท์หรือไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ ครูยังเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาและวิธีแก้ไขด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดหรือสนับสนุนความคิดของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับ เกรดเลอร์ (Gredler. 1992 : 119 – 120) ที่ว่าสถานการณ์จำลองควรมีหลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนแต่ละคนอยากสวมบทบาท และเลือกใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่และสร้างสรรค์จากประสบการณ์ของตนเองเพื่อแก้ปัญหาและหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง โดยผู้สอนสามารถประเมินความสามารถในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหน้าที่ของภาษามากกว่าหลักไวยากรณ์ทางภาษา

1.5 การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลอง มีการพัฒนาด้านคำศัพท์มากที่สุด เพราะ วิชาภาษาอังกฤษทางทะเล 1 ประกอบไปด้วย คำศัพท์เทคนิคหรือคำศัพท์เฉพาะสาขาช่างกลเรือเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้เวลาในการนำเสนอ และให้นักเรียนฝึกฝนคำศัพท์เหล่านั้นค่อนข้างมากกว่าด้านอื่น สอดคล้องกับ วินโบว (Winbow. 2002 : 3) ซึ่งวิจัยเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษทางทะเลอย่างมีประสิทธิภาพกล่าวว่า คำศัพท์ทางเดินเรือ

เป็นคำศัพท์เฉพาะวิชาชีพที่มีความหมายแตกต่างจากคำศัพท์ในชีวิตประจำวัน และยังมีความสำคัญต่อผู้เรียนอย่างยิ่งเพราะสามารถนำไปใช้ในการทำงานบนเรือได้จริง ในขณะที่ผู้วิจัยเน้นการฝึกฝนในการออกเสียงน้อยเนื่องจากข้อจำกัดของเวลาในการสอนและการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยในการออกเสียงของนักเรียนน้อยที่สุด (ตาราง 1 หน้า 59)

กลุ่มเด็กเก่งมีคะแนนเฉลี่ยน้อยด้านความคล่องแคล่วและไวยากรณ์ เนื่องจาก เด็กกลุ่มนี้ มีความคล่องแคล่วและความรู้ด้านไวยากรณ์พื้นฐานค่อนข้างดีอยู่แล้วส่งผลให้ค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันมากนัก (ตาราง 3 หน้า 60) ตรงกับข้อมูลที่ว่า มีความรู้ด้านรูปแบบไวยากรณ์และคำศัพท์ดี สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วและใกล้เคียงเจ้าของภาษา (Evans Communication. 2000: online)

สำหรับเด็กกลุ่มปานกลาง พบว่า มีความคล่องแคล่วและการใช้ไวยากรณ์ก่อนการทดลองน้อยกว่ากลุ่มแรก และเพิ่มขึ้นเท่ากันหลังการทดลอง ซึ่งรองลงมาจากการใช้คำศัพท์ ถือว่ามีการพัฒนาการพูดด้านต่างๆ ค่อนข้างดี (ตาราง 5 หน้า 62) ทั้งนี้ เด็กกลุ่มปานกลางสามารถสื่อสารโดยใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์พื้นฐานดีกว่าเด็กกลุ่มอ่อน แม้ยังมีผิดพลาด แต่สามารถสื่อสารเป็นที่เข้าใจ (Evans Communication. 2000: online) ส่วนเด็กกลุ่มอ่อนนั้น มีพัฒนาการการพูดทุกด้านเป็นที่น่าพอใจ เพราะ นักเรียนสามารถเรียนรู้และใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมถึง มีความคล่องแคล่วเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (ตาราง 7 หน้า 63) ทั้งนี้ เนื่องจาก ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนทดลองยังมีจำกัดทั้งในด้านรูปแบบไวยากรณ์และคำศัพท์ที่น้อยมาก สนทนาได้แต่คำศัพท์พื้นฐานและใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดรูปแบบเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนกลุ่มนี้มักเจียบและเว้นช่วงเพื่อสนทนนาน พร้อมทั้งออกเสียงไม่ถูกต้องบ่อยครั้ง (Evans Communication. 2000: online)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาธรรมชาติการใช้ภาษาของเด็กทั้งสามกลุ่มนี้ พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ และความคล่องแคล่วเพื่อสื่อสารเป็นที่เข้าใจมากกว่าการออกเสียง คำหรือประโยคต่างๆ ตรงกับ วินโบว (Winbow. 2002 : 3) ที่ว่าผู้เรียนควรเน้นการออกเสียงที่สามารถสื่อความหมายและเป็นที่เข้าใจระหว่างคู่สนทนามากกว่าการออกเสียงให้ใกล้เคียงเจ้าของภาษา แต่ถ้าผู้เรียนสามารถออกเสียงให้ใกล้เคียงเจ้าของภาษาได้ก็จะดียิ่งขึ้น

2. ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนสำหรับการทำงานบนเรือพาณิชย์ (ตาราง 9 หน้า 65-67) เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสฝึกใช้ความคิดและการตัดสินใจในการเลือกใช้ภาษา และการแก้ปัญหาทั้งที่ถูกกำหนดและเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด สำหรับแต่ละสถานการณ์ ได้อย่างเหมาะสม นักเรียนเรียนรู้ความผิดพลาดของตนเองพร้อมทั้งวิธีแก้ไขที่ถูกต้องสอดคล้องกับ ประไพ สม

ปราชญ์นันท์. (2545: 9) ; อมรา รสสุข. (2529: 14) ; ปรีชา ศรีเรือง ฤทธิ์. (2536: 33); Sturtridge. (1983: 1) และ Ments. (1999: 3 -15) ที่เห็นตรงกันว่า การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นการ จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านการปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์ บุคคล พร้อมทั้งใช้ประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามบทบาทที่ได้รับอย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตในสังคม

ปัญหาที่พบในการวิจัย

ผู้วิจัยพบปัญหาในขณะทำและหลังทำการทดลองการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองดังนี้

1. เนื่องจากการเตรียมตัวทางภาษาในการทำสถานการณ์จำลองภายในห้องเรียนนั้น นักเรียนมีเวลาน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ทำให้มีเวลาไม่พอเพียงที่จะฝึกการออกเสียง (Pronunciation) รวมทั้งประโยคต่างๆที่จำเป็นสำหรับการทำสถานการณ์จำลองได้ นอกจากนี้ แม้ว่าผู้วิจัยได้นำเสนอการออกเสียงที่ถูกต้องในช่วงอภิปรายผลอย่างสม่ำเสมอ แต่นักเรียนส่วนใหญ่ยังคงได้คะแนนเฉลี่ยด้านการออกเสียงน้อยที่สุด ทำให้ผลทดสอบการพูดด้านการออกเสียงผิดไปจากที่ผู้วิจัยคาดหวัง
2. ผู้วิจัยพบว่าต้องใช้เวลาในการเรียกความสนใจจากนักเรียนหลังจากที่ปล่อยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมภาษาเพื่อใช้ในสถานการณ์จำลองแต่ละครั้ง ทั้งนี้ เนื่องจาก นักเรียนปรึกษาหารือและพยายามที่จะทำให้ออกมาได้ดีที่สุดในการเตรียมภาษาของกลุ่มตนเอง
3. เนื่องจากกิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมกลุ่ม ดังนั้น หากนักเรียนกลุ่มใดขาดเรียน ย่อมส่งผลให้ขาดตัวแสดงในกลุ่มนั้นๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูควรเน้นการออกเสียงคำและโครงสร้างประโยคที่จำเป็นต่อการสนทนาตั้งแต่ขั้นนำเสนอ จนถึงขั้นก่อนการแสดงสถานการณ์จำลองเพื่อให้ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนและการฝึกฝนไปปรับใช้ในสถานการณ์จำลองอย่างถูกต้องเหมาะสม

1.2 ครูควรให้นักเรียนกลุ่มอื่นที่แสดงบทบาทที่กลุ่มนั้นขาดมาช่วยแสดงเพื่อให้การแสดงสั้นไหลและสมบูรณ์มากที่สุด หรือ ครูเตรียมสถานการณ์จำลองที่ใช้ผู้แสดงกลุ่มละ 2 – 4 คน สำหรับกรณีที่เด็กนักเรียนบางส่วนขาดเรียนในแต่ละครั้ง เพื่อให้ นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกภาษาอังกฤษในการแสดงสถานการณ์จำลอง

1.3 ควรใช้อุปกรณ์จริง เช่น อุปกรณ์การช่วยชีวิตบนเรือ หรืออุปกรณ์อื่นๆ ในสถานการณ์ต่างๆกัน ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้สถานการณ์จำลองน่าสนใจมากยิ่งขึ้นและใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำหัวข้ออื่นที่นักเรียนสนใจและเป็นประโยชน์แก่นักเรียนในการทำงานบนเรือมาดัดแปลงเป็นสถานการณ์จำลองเพื่อให้นักเรียนฝึกฝนทักษะการพูด

2.2 ควรมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทางทะเลหรือเดินเรือพาณิชย์โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการอ่าน และ เขียน

2.3 ควรมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทางทะเลหรือเดินเรือพาณิชย์โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองสำหรับ หลักสูตรเดินเรือ เพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะการพูดและทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการอ่าน และ เขียน

2.4 ควรมีการจัดการเรียนการสอนหรือหลักสูตรอบรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักเรียนที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพหรือ เฉพาะสาขา เช่น การทหาร การแพทย์ ธุรกิจส่งออก และอื่นๆ

2.5 ควรมีการเปรียบเทียบผลการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการสอนโดยวิธีอื่นๆ แก่นักเรียนเดินเรือพาณิชย์ หรือ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

1. เนื่องจากในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทดลองตามตารางเรียนของนักเรียน จึงมีนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองเรียนรวมอยู่ด้วย ทำให้ไม่สามารถแยกเด็กกลุ่มทดลองออกจากเด็กกลุ่มตัวอย่างในขณะที่ทำการทดลอง

2. เนื่องจากผู้วิจัยทำการทดลองสอนตามรายวิชาภาษาอังกฤษทางทะเล 1 หลักสูตรข้างกลเรือ แบบทดสอบการพูดของนักเรียน เนื้อหาในแผนการสอน และ สถานการณ์จำลอง จึงถูกกำหนดให้เหมาะสมกับรายวิชาและหลักสูตรดังกล่าวเท่านั้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539*. กรุงเทพฯ:

องค์การค้ำคुरुสภา.

กาญจนา ปราบพาล. (2541) *ครูสอนภาษาและบทบาทที่ต้องปรับเปลี่ยน*. วารสารภาษาปริทัศน์. ปี

ที่ 17: 3.

คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, กรมวิชาการ,

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้*

ภาษาต่างประเทศ

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

ชัยวัฒน์ ตั่นทวงส์. (2529). *การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้เกมและสถานการณ์จำลอง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุลีพร เพียรช่าง. (2544). *การศึกษาผลการฝึกอบรมครูเรื่องการสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ชูเกียรติ จารัตน์. *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยม*

ศึกษาปีที่ 5 ที่สอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา. (2543). *ผลของการสอนกลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อความสามารถในการ*

พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการใช้กลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร

ดวงเดือน เทศวานิช. (2530). *หลักการสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะครุ

ศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.

ทรายทอง ตั้งวงศ์ถาวรกิจ. (2537). *การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่*

แบบที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง (เรือนขาวสะอาด) กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทีศนา เขมมณี. (2522). *กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. เล่ม 1. กรุงเทพฯ: บุรพาติลปการพิมพ์.*

บาจริย์ แคนทอง. (2542). *การสร้างสไลด์ประกอบเสียงและการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองเรื่อง "การยังชีพ" เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดสำหรับนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 5 สาขาวิศวกรรมอากาศยาน โรงเรียนนายเรืออากาศ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*

ประไพ สมปราชญ์นันท์ (2545). *ผลการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อการพึ่งตนเองด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒารามในพระบรมราชินูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

ปานตา ใช้เทียมวงศ์. (2538) *Five Steps ของการสอนภาษาอังกฤษ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). *การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

ผะอบ โปษะกฤษณะ. "การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1,

"วิจัยสนเทศ. (13) : 156 ; กันยายน 2536.

ภาวนา เสถียรสวัสดิ์. (2537). *ผลของกิจกรรมสถานการณ์จำลองในภาษาอังกฤษธุรกิจ สำหรับนัก*

ศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยรังสิต. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
(ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่าย
เอกสาร.

เยาวลักษณ์ บุญศิริ. (2522). การเปรียบเทียบความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยการฟังจากการสอนโดย
ใช้เทปกับการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

เยาวลักษณ์ ลอยลิบ. (2547). ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.

ละเอียด จุฑานันท์. (2541). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร
ภาษาอังกฤษ

พุทธศักราช 2539. ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอน
ปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์.

วรภรณ์ วังโน. (2531). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีบุคลิกต่างกันที่เรียนด้วยสถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์ครุศา
สตรมหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.

วาทีณี ศรีแปะบัว. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดและ
ปฏิสัมพันธ์

ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้อรรถลักษณะ
ประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

สมบัติ สิริคังคาสกุล. (2539). ผลของการสอนกลวิธีในการสื่อสารที่มีต่อความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่าย
เอกสาร.

สมบุญ เส็นยงค์ ณ อยุธยา. (2525). การเปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

- ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนหน่วย “การทำมาหากิน” ด้วยการสอนแบบใช้และไม่ใช้สถานการณ์จำลอง. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2530, มีนาคม). การสอนจริยศึกษาด้วยสถานการณ์จำลอง. ประชากรศึกษา. 34 (6) : 15-21.
- ลีปนันท เกตุทัต. (2540) ‘ศ.ดร. ลีปนันท เกตุทัต’ อดีต รว. ศึกษาธิการ ระบายความในใจถึง
การศึกษาไทย. เดลินิวส์. 1 ม. ค. 2540 : 10.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2531). หลักการสอนตรงตามหลักสูตรสภาการศึกษา พุทธศักราช 2530. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมร รสสุข. (2529). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเกมสถานการณ์จำลองและเกมจำลองสถานการณ์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับต่ำ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อัฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2544ก). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Barker, Larry. (1995). *Group in process : an introduction to small group communication*. New Jersey : Prentice Hall.
- Bygate, Martin.; & Porter, Don. (1991). *Dimension in the Acquisition of Oral Language*. Oxford: Oxford University Press.
- Bygate, Martin. (1995). *Speaking*. Oxford: Oxford University Press.
- Byrne, Donn. (1990). *Teaching Oral English*. London: Longman.
- Canale Michael.; & Marrill Swain. (1980). *Approach to Communicative Competence*. Singapore : Seameo Regional Language Center.
- Crookall, David.; & Oxford, Rebecca L. (1990). *Simulation, Gaming, and Language Learning*. New York: Newbury House.
- Evans, David. (1979). *Games and Simulations in Literacy Training*. Tehran: Hulton

Educational Publication.

Gower Roger.; Phillips Diane.; & Walters Steve. (1995). *Teaching Practice Handbook*.

Oxford: Heinemann.

Gredler, Margaret. (1992). *Designing and Evaluating Games*. London: Kogan Page.

Harmer, Jeremy. (1992). *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman.

Harris, David. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York: Mc Graw-Hill Book.

Hubbard, Peter.; et al. (1999). *A Training Course for TEFL*. Oxford University Press.

Keith, Johnson.; & Keith, Morrow. (1981). *Communication in the Classroom : Applications and Methods for Communicative Approach*. London : Longman.

Jones, Ken. (1982). *Simulations in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

Jones, Leo. (1983). *Eight Simulations*. Cambridge University Press.

Krashen, Stephen. (1995). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*.

Phoenix ELT incorporating Prentice Hall Macmillan.

Littlewood, William. (1995). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

-----, (1998). *Communicative Language Teaching*. 18th ed. Cambridge: Cambridge University Press.

Ments, Morry. (1999). *The Effective Use of Role-Play*. 2nd ed. London: Kogan Page.

Oller, John. (1979). *English Testing at School*. London : Longman Group.

Rivers, Wilga. (1988). *Communication naturally in a second language : Theory and practice language teaching* . Cambridge: Cambridge University Press.

Scarcella, Robin.; Anderson, Elaine.; & Krashen, Stephen. (1990). *Developing Communicative Competence in a Second Language*. Boston: Heinle.

Scott, Roger. (1981). *The four skills in communicative language teaching*. In *Communication in the Classroom*. Johnson, Keith and Morrow, Keith (Eds). London: Longman.

Scrivener, Jim. (1994). *Learning Teaching : A Guide-Book for English Language Teachers*. Oxford: Heineman.

- Sturtridge, Gill. (1986). "Role play and Simulations," in Johnson, K. and Morrow, K. Communication in the Classroom. Hong Kong : Longman Group (FE).
- , (1977). Using Simulations (ELT Guide 2). 2nd ed. London: NFER.
- Taylor, John.; & Walford Rex. (1974). *Simulation in the Classroom*. 2nd. ed. Middlesex: Harmondsworth.
- Valette, Rebecca. (1977). *Modern Language Testing*. New York : Harcourt Brace Jovanovich,
- Verderber, Rudolph. (1996). *Communication! USA*. Wadsworth Publishing Company.
- What's Your English Skill Level?* – Evans Communication. (2000). Retrieved on March 8, 2006, From [http:// www. Greatpublicspeaking.com/ listening – and – speaking – skill.html](http://www.Greatpublicspeaking.com/listening-and-speaking-skill.html)
- Widdowson, Henry. (1990). *Aspects of Language Teaching*. London : Oxford University Press.
- Willis, Jane. (1981). Teaching English through English. Essex: Longman.
- Winbow, Andrew. (2002). *The Importance of Effective Communication*. Retrieved on March 10, 2006, From [http: // www. Imo.org/ includes/ blastData.asp/ doc –id = 2002.html](http://www.Imo.org/includes/blastData.asp/doc-id=2002.html)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้สถานการณ์จำลอง

แผนการสอนบทที่ 1.1

เรื่อง การทักทายและการถามตอบข้อมูลส่วนตัว

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถทักทาย, สอบถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้

เวลา 1.30 ชั่วโมง

สื่อการเรียนการสอน 1. เอกสาร 2. เทปคาสเซ็ท และเครื่องเล่นเทป
3. ใบงาน และ บัตรประจำตัว(Identity Card)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นทบทวนเนื้อหา

1. ครูให้นักเรียนบอกชื่อประเทศต่างๆที่นักเรียนรู้จัก โดยครูถามว่า “ Can you tell me the names of the countries you like?” จากนั้นครูเขียนชื่อประเทศเหล่านั้นบนกระดาน (5 นาที)
 2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 3 คน ครูแจกใบงานที่ A.1 (หน้า 67) เพื่อให้นักเรียนเติมตัวเลขลงในช่องว่าง จากนั้น ครูแสดงคำตอบบนแผ่นใส (5 – 8 นาที)
 3. ครูให้นักเรียนเติมชื่อของประเทศต่างๆและเชื้อชาติในใบงานที่ A.2 (หน้า 68 - 69)
- นักเรียนตอบปากเปล่า แล้วครูแสดงคำตอบบนแผ่นใส (8 นาที)

ขั้นนำเข้าสู่อุปกรณ์

4. ครูให้นักเรียนบอกสถานที่ที่สามารถทำความรู้จักเพื่อนใหม่ได้เป็นภาษาอังกฤษ เช่น bookshop, fitness club, on board... (3 – 5 นาที)
5. ครูให้นักเรียนบอกประโยคที่ควรพูดเวลาเจอเพื่อนใหม่ชาวต่างชาติบนเรือ แล้วบอกครู จากนั้นครูเขียนประโยคที่นักเรียนบอกบนกระดานเช่น “ What's your name?” , “ May I introduce myself. My name is.....” “ Where are you from?” , “ It's nice to meet you.” เป็นต้น (5 - 7 นาที)

ขั้นนำเสนอเนื้อหา

6. ครูบอกให้นักเรียนทราบว่านักเรียนจะได้ฟังบทสนทนาซึ่งเป็นการทักทายระหว่าง Richard กับ Alan ซึ่งเจอกันครั้งแรกในงานปาร์ตี้บนเรือ เอกสารที่ A.1 (หน้า 70)
7. ครูแจกใบงานที่ A.3 (หน้า 71) ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น จากนั้นเปิดเทปให้นักเรียนฟังบทสนทนาทั้งหมด 2 ครั้ง นักเรียนเติมข้อมูลในช่องว่าง (5 นาที)
8. ครูให้นักเรียนตอบปากเปล่า จาก ใบงานที่ A.3 จากนั้นให้นักเรียนฟังเทปอีก 1 ครั้งโดยใช้เทคนิค (Play and Pause) จากนั้นนักเรียนตอบปากเปล่า 1 ครั้ง แล้วครูเฉลยคำตอบ (5 นาที)
9. ครูให้นักเรียนทำงานคู่แล้วช่วยกันเรียงขึ้นส่วนประโยคสนทนาให้เป็นบทสนทนาที่ถูกต้องในเอกสารที่ A.2 (หน้า 72) จากนั้น ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ (5 – 7 นาที)

ขั้นฝึกภาษา

10. ครูแสดงบทสนทนา ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม (A&B) ครูให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ผลัดกันอ่านประโยคสนทนาที่เรียงเสร็จแล้ว ใน เอกสารที่ A.3 (หน้า 73) (10 นาที)

11. ครูแจกรูปแบบตัวอย่างของประโยคที่ใช้ในการทักทายและแนะนำตัวกับเพื่อนใหม่แก่นักเรียน เอกสารที่ A.4 (หน้า 74 - 76)

12. ครูให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ และครูแจกแผนผังบทสนทนา ในใบงานที่ A.4 (mapped dialogue) (หน้า 77 - 78) และ บัตรข้อมูลส่วนตัว ครูให้นักเรียนแต่ละคู่ฝึกสนทนากันเอง 1 ครั้ง จากนั้นนักเรียนสลับบทบาทกันและฝึกสนทนาอีก 1 ครั้ง (15 นาที)

ขั้นใช้ภาษา

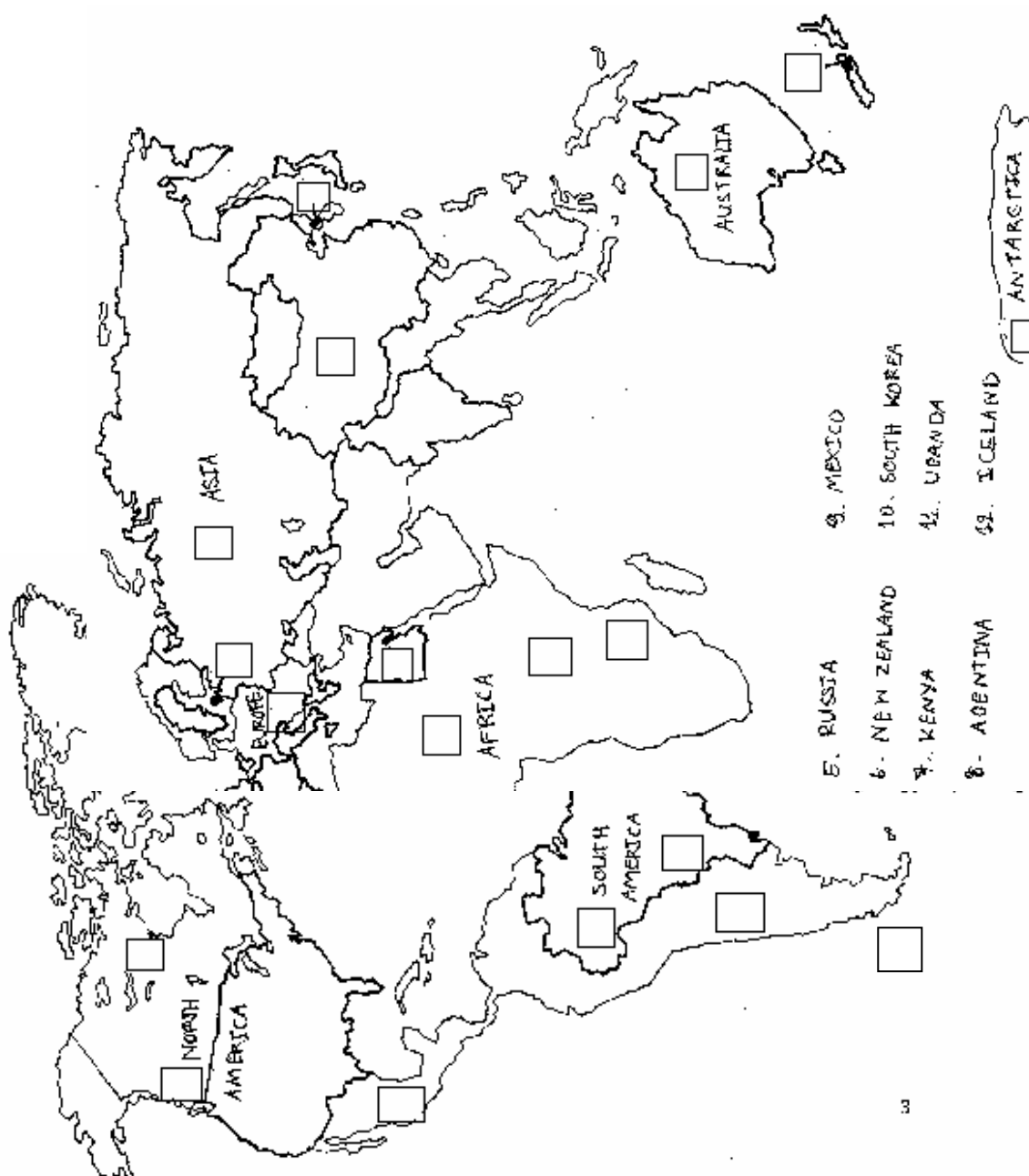
13. ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนเป็นนักเดินเรือชาวต่างประเทศ จากนั้นครูแจกบัตรเปล่าให้นักเรียนเติมชื่อ วันเดือนปีเกิด ประเทศ และชื่อเรือลงในบัตร คนละ 1 ใบ ใบงานที่ A.5 (หน้า 79 - 80) (5 นาที)

14. ครูให้นักเรียนเดินทักทายเพื่อนใหม่ในงานปาร์ตี้บนเรือ โดยนักเรียนถามข้อมูลของเพื่อนใหม่แล้วเขียนคำตอบลงในใบงานให้มากที่สุด ใบงานที่ A.5 (หน้า 79 - 80) (20 นาที) พร้อมทั้งตอบคำถามของเพื่อนโดยใช้ข้อมูลในบัตรของตน

15. ครูให้นักเรียนแนะนำเพื่อนใหม่ที่ตนเองเพิ่งรู้จัก จากข้อ 15. (10 นาที) เช่น “ May I introduce Mr. Johnson? He is from America.” เป็นต้น

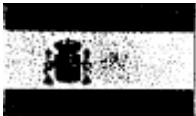
Worksheet A.1

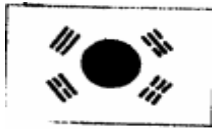
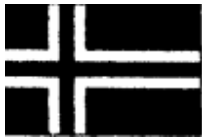
Instructions : Look at this map and write the numbers 1 – 12 in each box.

Worksheet A.2

Instructions : Write the names of countries and nationalities in the boxes.

FLAGS	COUNTRIES	NATIONALITIES
1. 	TURKEY	
2. 	NEW ZEALAND	
3. 		NORWEGIAN
4. 	CANADA	
5. 		GREEK
6. 	SPAIN	

FLAGS	COUNTRIES	NATIONALITIES
7. 	SOUTH KOREA	
8. 	ICELAND	
9. 		PHILIPPINO
10. 	AUSTRALIA	

Document A.1

Instructions : Listen to a conversation between Richard and Alan then write some personal information in worksheet 3.

Tapescript For Worksheet 3

Richard	:	Hello. My name is Richard Thomson. Pleased to meet you.
Alan	:	Hello. I am Alan Lewis. Pleased to meet you, too.
Richard	:	Where are you from?
Alan	:	I am from Australia. What about you?
Richard	:	I am from America.
Alan	:	Right. What is your job?
Richard	:	I am a 2nd Engineer. What do you do?
Alan	:	Oh, I am a 3rd Engineer. What is your vessel's name?
Richard	:	The Ocean. And yours?
Alan	:	I work on the Seagull.
Richard	:	O.K. Alan, Let me introduce you to my friends. Come this way, please.
Alan	:	O.K.

Worksheet A.3

Instructions : Listen to a conversation between Richard and Alan then write some personal information in these two cards.

Name : Richard
Family name : Thomson
Country :
Nationality :
[Name of] Vessel :
Job / Rank :

Name : Alan
Family name : Lewis
Country :
Nationality :
[Name of] Vessel :
Job / Rank :

Document A.2

Instructions : Read the strips and rearrange the jumbled sentences into a conversation.

I am from America.
Oh, I am a 3rd Engineer. What is your vessel's name?
Oh, I am a 3rd Engineer. What is your vessel's name?
Hello. I am Alan Lewis. Pleased to meet you, too.
I am from Australia. What about you?
Right. What is your job?
The Ocean. And yours?
Hello. My name is Richard Thomson. Pleased to meet you.
Where are you from?
I am a 2nd Engineer. What do you do?
I work on the Seagull.
O.K.
Come this way, please.

Document A.3 [Transparency]

Instructions : Read the conversation below in groups A & B.

Dialogue

Richard	:	Hello.
Alan	:	Hello.
Richard	:	I am Richard. Nice to meet you.
Alan	:	I am Alan. Nice to meet you, too.
Richard	:	Where are you from?
Alan	:	I am from Australia. What about you?
Richard	:	I am from America. What do you do?
Alan	:	I am 3 rd Engineer. And you?
Richard	:	I am 2 nd Engineer. What is your vessel's name?
Alan	:	Ocean Vessel. How about you?
Richard	:	Lion. Let me introduce you to my friends.
Alan	:	OK.

Document A.4

Summary

Greetings and Introducing yourself & others

1. Greetings : Formal

A	B
1. Good - morning. - afternoon. - evening. How do you do?	1. Good - morning. - afternoon. - evening. How do you do?

2. Greetings : Informal

A		B	
2.	Hello.	2.	Hello.
	Hi.		Hi.

3. Introduction : Introducing yourself (Formal)

A	B
3. - May I introduce myself. My name is (...name...). - Let me introduce myself. - Pleased - Nice - Glad to meet you.	3. My name is (...name...). - Nice - Pleased - Glad to meet you, too.

4. Introduction : Introducing yourself (Informal)

A	B
4. - I am (.....name.....). - My name is - John Smith, I'm the 2nd Engineer of Ocean Vessel. - John Smith, the 2nd Engineer.	4. - I am (...name...). - My name is - Alan Lewis, I'm the 3 rd Officer of Blue Shark Vessel. - Alan Lewis, the 3rd Officer.

5. Introduction : Introducing others (Formal)

A	B
5. - Mr. Huge , may I introduce the 4th Engineer, Mr. Smith. - Mr. Huge, I'd like you to meet Mr. Smith, the 4th Engineer. Smith, this is Huge Grant.	5. - Pleased - Nice to meet you Mr. Huge. - Glad

6. Introduction : Introducing others (Informal)

A	B
6. Jim, meet John, the 4th Engineer. John, this is my friend Jim.	6. Hi. Huge. How are you.

When meeting someone formally for the first time, we shake their hands and say “How do you do?” or Pleased / Nice / Glad to meet you.”

“ How do you do?” = “Hello.”

Conversation. Retrieved November 23, 2005 ,from <http://www.learnenglish.de/basics/greetings.htm>.

Asking and answering about personal information

1. - Where are you from? - come from? - Where do you - live? - Where is your home town?	1.- I am from - I come from - I live in - My home town is - (... town and / or country..).
2 What is your - nationality? - citizen ship?	2. I am (.....nationality....).
3. - What do you do? - your position? - What is - your rank?	3. - I am a /an (...job...). - I work as - My position is (...rank....). - My rank is (...position...).
4. What is your vessel's name?	4. - It's (.....name of ship.....). - I work on

Remark: We ask 'What / How about you? Or 'And you?' after answering someone's question (s) to show the interests of listeners.

Worksheet A.4

Mapped Dialogue

Instructions : You two are John and Robin. Use your information in the cards given to ask for and answer questions as cued below.

A

1 Greet your partner.

3 Introduce yourself.

5 Ask for his nationality.

7 Ask for his job.

9 Tell your position and ask for his vessel's name.

11 Tell your vessel's name and tell him
you would introduce him to your friends.

B

2 Greet your partner.

4 Introduce yourself.

6 Answer and ask for his nationality.

8 Tell him your position and ask for his job.

10 Tell your vessel's name and ask for his vessel's name.

12 Accept his Offering.

Two cards for Mapped Dialogue

A		B	
Name :	John	Name :	Robin
Family name :	Smith	Family name :	Mangioni
Country :	Belgium	Country :	Switzerland
Nationality :	Belgian	Nationality :	Swiss
Name of Vessel :	Black Dolphin	Name of Vessel :	Black Shark
Rank :	2nd Engineer	Rank :	3rd Engineer

Worksheet A.5

Instructions : You are a seafarer. Fill your information in your identity card.

IDENTITY CARD	
Photo	Name :
	Country :
	Date of birth :
	Vessel :
	Rank :

You are invited to a seafarers' party.

- Instructions :
1. Introduce yourself to your new friends.
 2. Ask your new friends about their personal information e.g. name, country, rank.....
 3. Note the information in the worksheet.

NAME	COUNTRY	RANK	NAME OF VESSEL	NAME OF COMPANY
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

แผนการสอนที่ 1.2

จุดประสงค์ การทักทายและการถามตอบข้อมูลส่วนตัวเพื่อการสัมภาษณ์บนเรือ

เวลา 1.30 ชั่วโมง

สื่อการเรียนการสอน 1. เอกสาร 2. เทปคาสเซ็ท และเครื่องเล่นเทป
3. ใบงานและบัตรข้อมูลส่วนตัว 4. ชุดบัตรสถานการณ์จำลอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนทวนเนื้อหา

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ครูแจกชิ้นส่วนรูปภาพที่แตกต่างกัน 4 ส่วน เอกสารที่ B.1 (หน้า 83) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มดูรูปภาพเหล่านั้นแล้วส่งคืนครู จากนั้น นักเรียนจับกลุ่มใหม่ตามหมายเลขที่นับ นักเรียนอภิปรายในกลุ่ม เพื่อหาคำตอบว่ารูปนั้นคืออะไร และใช้ในสถานการณ์ใด (5 นาที)

2. นักเรียนตอบครู จากนั้นครูแสดงรูปที่สมบูรณ์และให้นักเรียนบอกครูอีกครั้งว่าเป็นสถานการณ์ใด

3. ครูให้นักเรียนดูรูปดังกล่าวบนแผ่นใสพร้อมทั้งบอกนักเรียนว่ารูปนั้นเป็นสถานการณ์เกี่ยวกับการสัมภาษณ์เพื่อทำงานบนเรือระหว่างกับต้นเรือกับต้นกลเรือคนใหม่ ครูซักถามนักเรียนถึงประโยคที่ควรใช้ในสถานการณ์นั้น และครูเขียนประโยคเหล่านั้นบนกระดาน เช่น “What is your name?” “Where are you from?” “What is your nationality?” “Are you married?” (5 นาที)

ขั้นนำเสนอเนื้อหา

4. ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนจะได้ฟังบทสนทนาสนทนาระหว่างกับต้นเรือกับต้นกลเรือคนใหม่ ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังบทสนทนา 2 ครั้ง พร้อม ทั้งเลือกคำตอบในใบงานที่ B.1 (หน้า 84 - 85) (8 นาที)

5. นักเรียนตอบปากเปล่า แล้วครูเปิดเทปโดยใช้เทคนิค (Play and Pause) ให้นักเรียนฟังบทสนทนาอีก 1 ครั้ง ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ (5 นาที)

ขั้นฝึกภาษา

6. ครูแสดงบทสนทนาและให้นักเรียนผลัดกันอ่านตามบทสนทนา 2 ครั้ง เอกสารที่ B.2 (หน้า 86) (10 นาที)

7. ครูแจกรูปแบบและตัวอย่างของประโยคที่ใช้ในการสัมภาษณ์งานแก่นักเรียน ในเอกสารที่ B.3 (หน้า 87 - 88)

8. ครูให้นักเรียนทำงานคู่ จากนั้น ครูแจกใบงานที่ B.2 (Information gap) (หน้า 89 - 90) นักเรียนผลัดกันถามและตอบ จากนั้นนักเรียนเติมข้อมูลลงในช่องว่างในใบงานดังกล่าว จากนั้นครู A และ B แลกข้อมูลที่ตนเองมีเพื่อตรวจคำตอบ แล้วครูเฉลยคำตอบ (10 นาที)

ขั้นใช้ภาษา

9. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 3 คน (ครูจัดกลุ่มตัวแทนให้อยู่ด้วยกันกลุ่มละ 3 คน) ครูแจกชุดบัตรสถานการณ์จำลองให้นักเรียนทุกกลุ่มๆ ละ 3 ใบ (หน้า 91 - 95) จากนั้นนักเรียนเตรียมบท สนทนาสำหรับทำสถานการณ์จำลอง (15 นาที)

10. ครูให้นักเรียนกลุ่มตัวแทนออกมาแสดง 5 กลุ่มๆ ละ 5-10 นาที หน้าห้องเรียน ส่วนนักเรียนที่เหลือสังเกตการณ์ทำสถานการณ์จำลองของนักเรียนกลุ่มตัวแทน (35 - 40 นาที)

ขั้นสรุปและอภิปรายผล

11. ครูให้นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวแทนโหวตกลุ่มที่แสดงเป็นธรรมชาติที่สุด

12. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายผลการแสดงสถานการณ์จำลองของแต่ละกลุ่ม ครูอาจมีการแนะนำเพิ่มเติมหากนักเรียนมีข้อสงสัยในการใช้ภาษา (15 นาที)

การประเมินผล

13. ครูสังเกตพฤติกรรมในขณะที่นักเรียนกลุ่มตัวแทนและไม่ใช่กลุ่มตัวแทนทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองทุกขั้นตอน จากนั้นประเมินผลทักษะพูด ของนักเรียนกลุ่มตัวแทนในแบบประเมินของครู

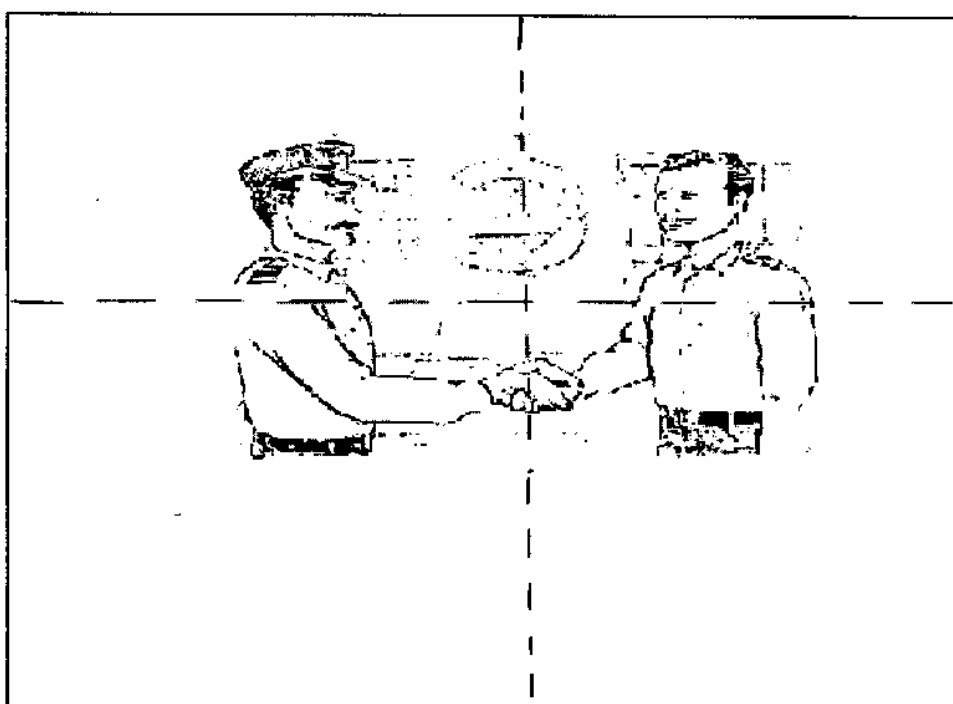
หมายเหตุ

14. ครูแจกใบงานที่ B.3 (หน้า 96) ให้นักเรียนคนละแผ่น เพื่อทำการบ้าน และนำมาพูด หน้าชั้นเรียนในคาบต่อไป

Document B.1

JIGSAW PICTURE OF CAPTAIN AND NEW OFFICER

- Instructions : 1. Look at one piece of one picture you got and guess: What is it about?"
2. Discuss in your group about the four pieces of the picture you got and answer teacher's question: What is the picture about?"

Worksheet B.1

Introductions : 1. Listen to an interview between the Captain and the Chief Engineer.

2. Circle the correct answer.

Chief Engineer : Good morning, Captain. I am the new Chief Engineer.

Captain : Ah, good morning ! Welcome on board.

Chief Engineer : Thank you.

Captain : Do you have your seaman's book and passport?

Chief Engineer : Yes, Here you are.

Captain : Good. What is your family name?

Chief Engineer : a) Bobby

b) Jimmy

c) Bruni

Captain : OK. And what is your first name?

Chief Engineer : a) Pietro

b) Pertoriko

c) Pikazo

Captain : Where are you from, Pietro?

Chief Engineer : I am from Genoa in

a) Iraq.

b) Turkey

c) Italy.

Captain : Of course. We have another Italian on board :
the Pumpman. His name is Depedri.

Chief Engineer : Yes, I know him – he is a good worker.

Captain : What is your date of birth?

Chief Engineer : a) 4th February 1955.

b) 4th January 1954.

c) 5th February 1959.

Captain	:	Uh. huh. Are you married?
Chief Engineer	:	Yes, I am. My wife is at home in Italy.
Captain	:	Do you have children?
Chief Engineer	:	Yes, I have three - a) one boy and two girls. b) two boys and a girl. c) two girls and a boy
Captain	:	What's your seaman's book number?
Chief Engineer	:	a) It's R55 7562. b) It's R65 7681. c) It's R45 7671.
Captain	:	OK, that is all just now. The Second Engineer is in the office. Speak to him as soon as possible, please.
Chief Engineer	:	Yes, Sir.

Document B.2

Instructions : Listen to an interview between the Captain and the Chief Engineer.

Tapescript For Worksheet 1

Chief Engineer	:	Good morning. Captain. I am the new Chief Engineer.
Captain	:	Ah, good morning. Welcome on board.
Chief Engineer	:	Thank you.
Captain	:	Do you have your seaman's book and passport?
Chief Engineer	:	Yes, here you are.
Captain	:	Good. What is your family name?
Chief Engineer	:	Bruni.
Captain	:	OK. And what is your first name?
Chief Engineer	:	Pietro.
Captain	:	Where are you from, Pietro?
Chief Engineer	:	I am from Genoa in Italy.
Captain	:	Of course. We have another Italian on board : the Pumpman. His name is Depedri.
Chief Engineer	:	Yes, I know him. He is a good worker.
Captain	:	What is your date of birth?
Chief Engineer	:	4 th February 1955.
Captain	:	Uh huh. Are you married?
Chief Engineer	:	Yes, I am. My wife is at home in Italy.
Captain	:	Do you have children?
Chief Engineer	:	Yes, I have three : two boys and a girl.
Captain	:	What is your seaman's book number?
Chief Engineer	:	It's R65 7681.
Captain	:	OK, that is all just now. The Second Engineer is in the office. Speak to him as soon as possible, please.
Chief Engineer	:	Yes, Sir.

8. Are you married?	8. - Yes, I am. - Yes, but I divorced. - No, I am a single. / Not Yet.
9. Do you have children?	9. Yes, I have (...number...) child / children. No, I have no children.
10. Do you have your seaman's book and passport?	10. Yes. Here you are.
11. What is your seaman's book number?	11. My seaman book number is / It is (...code number...).

Worksheet B.2

A

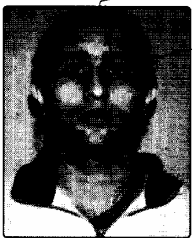
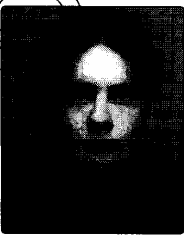
Instructions : Ask B about his crews' personal information.

NAME:	AGE:
DATE OF BIRTH:	
NAME OF VESSEL:	
MARRIED? :	YES / NO
JOB:	

NAME:	AGE:
DATE OF BIRTH:	
NAME OF VESSEL:	
MARRIED? :	YES / NO
JOB:	

These are your crews' personal information.

Instructions : Answer B about your crews' personal information.

 IDENTITY CARD name <u>Yiannis Giorgiadis</u> date of birth <u>17th April 1975</u> marital status <u>married</u> vessel <u>Cold Star</u> rank <u>4th Engineer</u>	 IDENTITY CARD NAME <u>Valery PAVALOV</u> DATE OF BIRTH <u>3rd June 1972</u> MARITAL STATUS <u>single</u> VESSEL <u>Milamar</u> RANK <u>A.B.</u>
---	---

Worksheet B.2

B

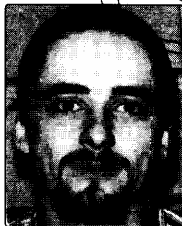
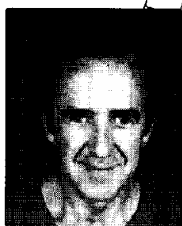
Instructions : Ask A about his crews' personal information.

NAME:	AGE:
DATE OF BIRTH:	
NAME OF VESSEL:	
MARRIED? :	YES / NO
JOB:	

NAME:	AGE:
DATE OF BIRTH:	
NAME OF VESSEL:	
MARRIED?:	YES / NO
JOB:	

These are your crews' personal information.

Instructions : Answer A about your crews' personal information.

 IDENTITY CARD name Rafik Ruus date of birth 23rd May 1966 marital status married vessel Ocean Cormorant rank Pumpman	 IDENTITY CARD name: Jens FRAHM date of birth: 1st July 1951 marital status: Married vessel: MV Eildon rank: Chief Officer
---	---

A Set of Simulation Cards

Situation: A seafarer wants to work for a new company so he sent his application letter and resume to the company. He is being interviewed at the company by the ship owner and the Captain of a Thoresen vessel.

Characters : The ship owner, Captain and a seafarer

Place: In the ship owner's office

1. Owner

You are the owner of Thoresen Shipping Company. You want a new Chief Engineer for one of your vessels. He should have an experience of working as a Chief Engineer for at least 5 years or has been completed at least 4 training courses.

The Captain and you have to interview a seafarer.

- * Greet and introduce yourself to the seafarer.
- * Introduce the Captain to the seafarer.
- * Ask the seafarer about his personal information.
- * Ask the seafarer his opinion about your company.
- * Take notes on the form included and discuss with the Captain to make a decision about the seafarer.

"Will you accept the seafarer to work on the ship or not."

2. Captain

You are the Captain of Thoresen Vessel. You want a new Chief Engineer for your vessel. He should have an experience of working as a Chief Engineer for at least 5 years or has completed at least 4 training courses. The owner and you have to interview a seafarer.

- * Greet the seafarer.
- * Ask the seafarer about his personal information.
- * Ask the seafarer his opinion about the Chief Engineer position aboard your ship.
- * Take notes on the form included and discuss with the owner to decide if he will be accepted.

3

Seafarer

You are a Chief Engineer of the M.V. Ocean Vessel.

- You have been working on the Ocean Vessel for 3 years.
- You have completed 2 training courses
- You want to work on Thoresen Vessel.
- You come for an interview conducted by the Captain at the Thorensen company offices.
- * Greet the owner and the Captain and introduce yourself to them.
- * Answer all their questions.
- * Try to persuade them to accept you to work on Thoresen Vessel.

Resume Form for a seafarer, the Owner and the Captain

Resume	
Name :	Surname :
Address :	
.....	
Personal details:	
Sex:	Male
Age:	 years old
Height:	 feet inches
Weight:	 kilograms
Health:	Good
Nationality:	Thai
Marital Status:	Single
Religion:	
Education:	
2000 - 2004 Merchant Marine Training Centre, B.A. [Engineering].	
Special Training Course [s]	
2001 - 2005 Survivor in The Sea 1 & 2	
Hobbies	
Experiences:	
2005 - present Chief Engineer on Ocean Vessel	
References:	Mr. John Smith, the Captain of Ocean Vessel, Bangkok.
	Mr. Preecha Sangsuk, Merchant Marine Training Centre.,
	Samutprakarn.

Interview form for the Owner

Interview Form

Name : Surname :

Personal details:

Sex: Male

Age: years old

Height: feet inches

Weight: kilograms

Health: Good

Nationality: Thai

Marital Status: Single

Religion:

Education:

.....

.....

.....

.....

Special Training Course [s]

.....

Experience:

.....

.....

.....

.....

☐

Approved

☐

Disapproved

(Mr.)

Chairman, Thoresean Co., Ltd.

Interview form for the Captain

Interview Form	
Name	: Surname :
Personal details:	
Sex:	Male
Age:	 years old
Height:	 feet inches
Weight:	 kilograms
Health:	Good
Nationality:	Thai
Marital Status:	Single
Religion:	
Education:	
	
	
	
	
Special Training Course [s]	
	
Experience:	
	
	
	
	
☐	Approved
☐	Disapproved
(Mr.)	
Captain, Thoresean Vessel	

Worksheet B. 3

Homework

- Instructions : 1. Search information of a well known seafarer from the library or websites .
2. Write his information to complete the form.

NAME :		AGE :	
NATIONALITY :			
NAME OF VESSEL :			
MARRIED?	YES / NO	CHILDREN?	YES / NO
JOB :			

แผนการสอนบทที่ 2

เรื่อง การถามตอบเกี่ยวกับตำแหน่งของอุปกรณ์ช่วยชีวิตบนเรือ

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับตำแหน่งของอุปกรณ์ช่วยชีวิตบนเรือได้

เวลา 3 ชั่วโมง

สื่อการเรียนการสอน 1. บัตรคำศัพท์ / รูปภาพ 2. เทปคาสเซ็ท และเครื่องเล่นเทป
3. ใบงาน 4. บัตรสถานการณ์
5. โปรแกรม Power Point และ notebook สำหรับชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นทบทวนเนื้อหา

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ครูเขียนชื่อกลุ่มทั้งหมดบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอาสาสมัคร 5 คน (เด็กกลาง 2 คน และ เด็กอ่อน 3 คน) ออกมาถือรูปของนักเดินเรือที่ตนเองไปหามาจากเว็บไซต์ หน้าห้อง นักเรียนที่เหลือแข่งกันถามเกี่ยวกับนักเดินเรือเหล่านั้นและอาสาสมัครตอบคำถามเพื่อน (15 นาที)

ครูเขียนคะแนนของทุกกลุ่มบนกระดานเพื่อหาทีมที่ชนะหากนักเรียนพูดผิดหรือไม่สมบูรณ์ครูจะขอผิดพลาดแล้วพูดประโยคที่ถูกต้องที่หลัง

2. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มเดิม ครูแสดงรูปห้องและสิ่งของต่างๆ ในห้องบนแผ่นใสเอกสารที่ C.1 (หน้า 100) ครูถาม “Where is a teapot?” นักเรียนทุกกลุ่มแข่งกันตอบ “It is on the table.” จากนั้น ครูถาม “Is there a brush on the book?” และนักเรียนตอบ “Yes there is. / No, there is not a brush on the book.” (10 นาที)

หากนักเรียนตอบไม่ถูกต้อง ครูนำสิ่งของมาแสดงตำแหน่งแล้วพูดคำนั้นเช่น ‘above’ แล้วให้นักเรียนแข่งกันบอกประโยคสมบูรณ์ ครูเขียนคะแนนของทุกกลุ่มบนกระดานเพื่อหาทีมที่ชนะ

3. ครูทบทวนคำศัพท์ของห้องต่างๆ โดยการโชว์รูปห้องและสถานที่ต่างๆ บนเรือ เอกสารที่ C.2 (หน้า 101) ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ในแต่ละ พร้อมทั้งสะกดคำศัพท์ จากนั้นครูโชว์คำศัพท์หลังรูปเหล่านั้น (5 – 7 นาที)

ชั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

4. ครูให้นักเรียนดูจากเหตุการณ์ฉุกเฉินต่างๆ ที่เกิดกับเรือจากวิดีโอ 7 เหตุการณ์

ได้แก่	1. ไฟไหม้เรือ	2. ห้องเครื่องในเรือ
	3. น้ำท่วมเรือ	4. เรือชนหิน
	5. เรือชนกัน	6. คนจมน้ำ
	7. เรือจมน้ำ	

ครูให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แล้วเขียนชื่อเหตุการณ์และอุปกรณ์ช่วยชีวิตที่จำเป็นในแต่ละเหตุการณ์ เป็นภาษาไทยลงในใบงานที่ C.1 (หน้า 102) (5 นาที) จากนั้นนักเรียนตอบปากเปล่า แล้วครูเฉลยคำตอบ

ขั้นนำเสนอเนื้อหา

5. ครูใช้รูปอุปกรณ์ช่วยชีวิตต่างๆ บนเรือ และเปิดเทปให้นักเรียนออกเสียงอุปกรณ์เหล่านั้น 2 ครั้ง เอกสารที่ C.3 (หน้า 103) จากนั้นครูใช้คำศัพท์หลังรูปเหล่านั้น (5 – 7 นาที)

6. ครูให้นักเรียนจับคู่รูปภาพและคำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์ช่วยชีวิตบนเรือ ใบงานที่ C.2 (หน้า 104) (5 – 7 นาที) จากนั้นครูให้นักเรียนตอบปากเปล่า แล้วครูเฉลยคำตอบ

7. ครูให้นักเรียนทำงานคู่ ครูแจกใบงานที่ C.3 (หน้า 105) และชุดรูปภาพในเอกสารที่ C.4.1 (หน้า 106) ให้นักเรียน ครูอ่านข้อความในเอกสารที่ C.4.2 (หน้า 107) 2 ครั้งและนักเรียนช่วยกันแปลรูปภาพอุปกรณ์ที่อยู่ในห้องและสถานที่ต่างๆบนเรือ ในใบงานดังกล่าว นักเรียนตอบปากเปล่า แล้วครูเฉลยคำตอบ (10 นาที)

8. ครูใช้รูปภาพอุปกรณ์ต่างๆ ได้แก่ สัญญาณเตือนภัย, ถังดับเพลิง, เสื้อชูชีพ และอื่นๆ ในเอกสารที่ C.5 (หน้า 108) จากนั้นครูถามและนักเรียนร่วมกันตอบเกี่ยวกับตำแหน่งที่เหมาะสมของอุปกรณ์เหล่านั้นบนเรือ (5 นาที)

9. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนจะได้ฟังบทสนทนาระหว่างกัปตันเรือ และกะลาสีเรือ ที่ 2 เกี่ยวกับตำแหน่งของอุปกรณ์ช่วยชีวิตต่างๆ บนเรือ 1 ครั้ง เอกสารที่ C.6 (หน้า 110 - 111)

10. ครูแจกใบงานที่ C.4 (หน้า 109) ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น นักเรียนฟังบทสนทนาจากเทปในเอกสารที่ C.6 (หน้า 110 - 111) พร้อมทั้งทำใบงานที่ C.4 : part A (5-8 นาที)

10. ครูให้นักเรียนตอบปากเปล่าจากใบงานที่ C.4 ครูเปิดเทปโดยใช้เทคนิค Play and Pause ให้ฟังอีก 1 ครั้ง เพื่อตรวจคำตอบ เอกสารที่ C.6 จากนั้น ครูกับนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบใบงานที่ C.4 (7 นาที)

11. นักเรียนเขียนประโยคลงในใบงานที่ C.4 : part B นักเรียนตอบปากเปล่าแล้วครูเฉลยคำตอบ (5 – 8 นาที)

12. ครูแจกรูปแบบและตัวอย่างประโยคเกี่ยวกับตำแหน่งของสิ่งของให้นักเรียนในเอกสารที่ C.7 (หน้า 112 - 114)

ขั้นฝึกภาษา

13. ครูแจกใบงานที่ C.5 (หน้า 115 - 116) ให้นักเรียนทุกคน นักเรียนแก้ไขประโยคโดยเขียนประโยคใหม่ลงในใบงานที่ C.5 จากนั้น นักเรียนตอบปากเปล่า ครูเฉลยคำตอบ (5 - 7 นาที)

14. ครูให้นักเรียนทำงานคู่ จากนั้นครูแจกใบงานที่ C.6 (Information Gap)(หน้า 117 - 118) ให้นักเรียนคู่ละ 2 ใบ นักเรียนผลัดกันถามและตอบพร้อมทั้งเขียนประโยคสมบูรณ์ลงในแต่ละรูปในใบงานที่ C.6 (15 – 20 นาที)

ขั้นใช้ภาษา

15. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มๆ ละ 3 คน ครูแจกชุดบัตรรูปภาพให้นักเรียนกลุ่ม ละ 3 ชุด (Dominoes) เอกสารที่ C.8 (หน้า 119 - 121) จากนั้นนักเรียนในแต่ละกลุ่มผลัดกันเปิดรูปภาพของตน โดยนักเรียนคนที่ 1 ในกลุ่มเปิดรูปภาพของตนก่อน แล้วนักเรียนคนที่ 2 นำรูปภาพที่เกี่ยวข้องมาต่อกัน จากนั้น นักเรียนคนที่ 1 ถามนักเรียนคนที่ 2 ถึงตำแหน่งของอุปกรณ์ช่วยชีวิต เช่น “Where is the life boat?” นักเรียนคนที่ 2 อาจตอบ “The life boat is behind the railing.” เป็นต้น และให้ถือว่านักเรียนคนที่ 2 ได้ 1 คะแนนในรอบนั้น นักเรียนที่บัตรของตนเองหมดก่อนเป็นผู้ชนะในกลุ่มนั้น (20 นาที)

16. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มเดิมกับการแสดงสถานการณ์จำลองในบทเรียนที่ผ่านมาและให้บัตรสถานการณ์จำลองแก่นักเรียน 1 ชุดต่อ 1 กลุ่ม (หน้า 122 - 123) ให้นิเวศนักเรียนเตรียมบทสนทนาและฝึกพูดสถานการณ์จำลอง (15 นาที)

17. ครูให้นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวแทนออกมาแสดง 5 กลุ่ม (กลุ่มละ 5-10 นาที) หน้าห้องเรียน และนักเรียนกลุ่มตัวแทนสังเกตการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองของนักเรียนเหล่านั้น ในแต่ละกลุ่ม จากนั้น นักเรียนทำแบบประเมินตนเอง(35 – 40 นาที)

ขั้นสรุปและอภิปรายผล

18. ครูให้นักเรียนโหวตคู่ที่แสดงเป็นธรรมชาติมากที่สุด

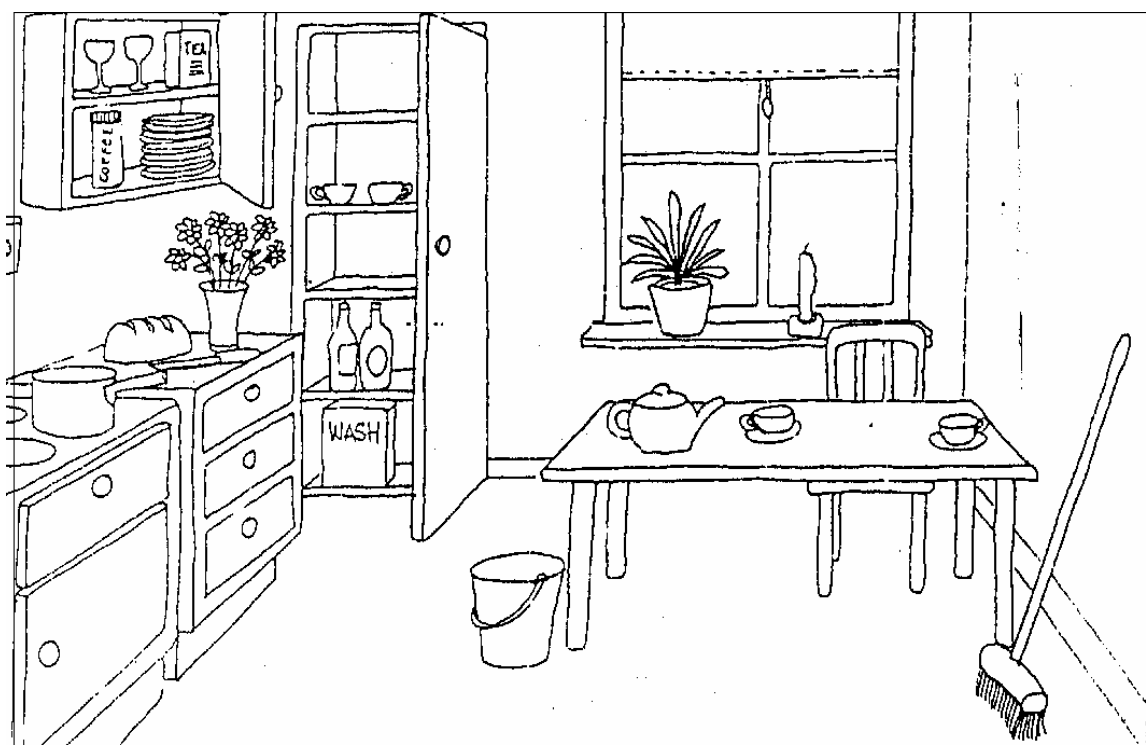
19. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายผลการแสดงสถานการณ์จำลองของแต่ละกลุ่ม ครูอาจมีการแนะนำเพิ่มเติมหากนักเรียนมีข้อสงสัยในการใช้ภาษา (15 นาที)

การประเมินผล

20. สังเกตพฤติกรรมในขณะที่นักเรียนกลุ่มเป้าหมายและไม่ใช่ กลุ่มเป้าหมายทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองทุกขั้นตอน จากนั้นประเมินผลทักษะพูดของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในแบบประเมินของครู

Document C.1

Instructions : Tell teacher the locations of things in full sentences. Where are they in a room?

ที่มา: Peter Watcyn. (1997). Pair Work 2: Intermediate to Upper - Intermediate p. 29

Document C.2

The Pictures of Places on Board

Instructions : Tell teacher the names of these places on board.

[illegible]

Worksheet C.1

คำสั่ง : เขียนชื่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและอุปกรณ์ช่วยชีวิตที่จำเป็นในแต่ละเหตุการณ์

ชื่อเหตุการณ์

ชื่ออุปกรณ์ช่วยชีวิต

1.

--

2.

--

3.

--

4.

--

5.

--

6.

--

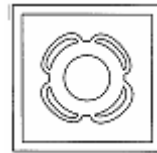
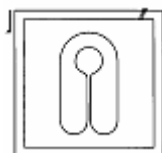
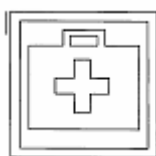
7.

--

Document C.3

Instructions : Look at each picture of safety equipment and repeat the name of each picture after the cassette tape.

The Pictures of Safety Equipment on Board

▲ ▲ ▲
fire alarm

▲ ▲ ▲ ▲
emergency telephone

▲ ▲
life boat

▲ ▲ ▲ ▲
eye rinse station

▲ ▲ ▲
First Aid box

▲ ▲ ▲ ▲
breathing apparatus

▲ ▲
fire hose

▲ ▲ ▲ ▲
fire extinguisher

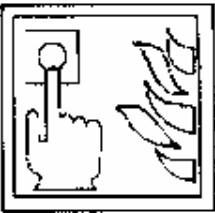
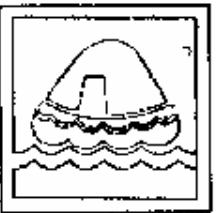
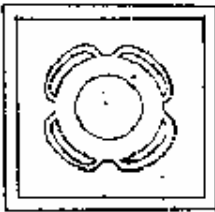
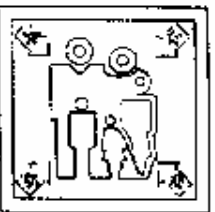
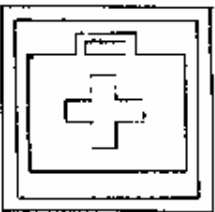
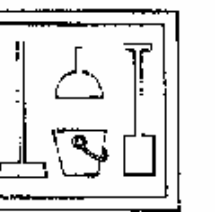
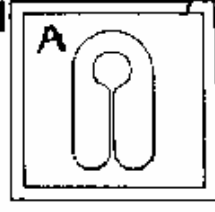
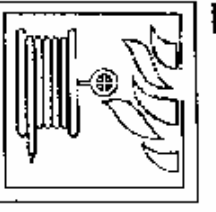
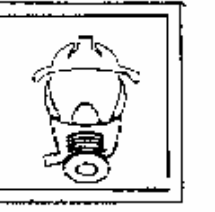
▲ ▲ ▲
life jacket

▲ ▲
life raft

▲ ▲
life buoy

Worksheet C.2

- Instructions : 1. Match the Picture of Safety Equipment and the its name.
 2. Write the letters A – N in these pictures.

1 	2 	3 	4
14 	A life jacket B fire hose C eye rinse station D fire extinguisher E life boat F immersion suit G fire alarm H breathing apparatus I First Aid box J life raft K life buoy L clean up equipment M emergency telephone N muster station	5 	6
13 		7 	
12 			
11 	10 	9 	8

Worksheet C.3

Instructions : Listen to teacher's description about the places of safety equipment on board and stick the pictures on the decks of ship.

Where are the places and safety equipment on ship?

5th deck

4th deck

3rd deck

2nd deck

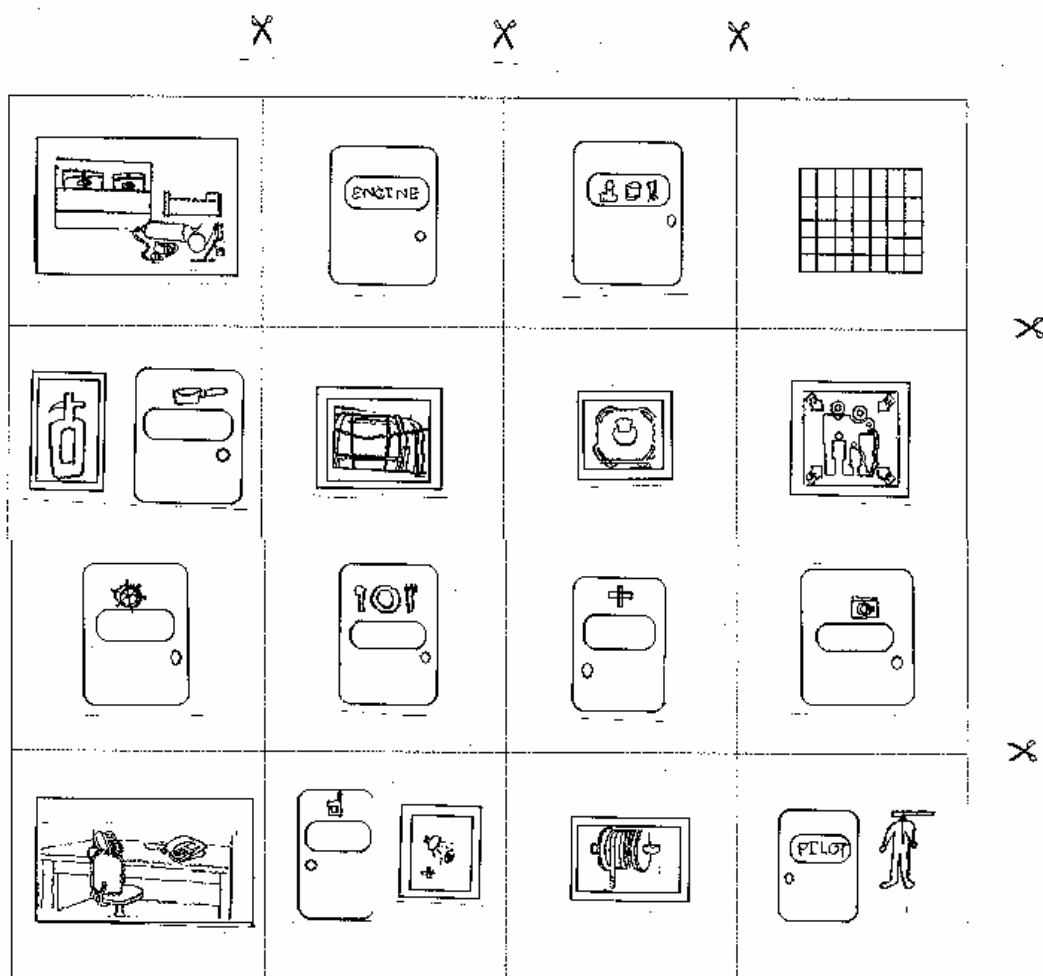
1st deck

1st deck

Document C.4.1

The pictures of safety equipment on the decks

Instructions : Listen to the description read out by teacher twice and stick the pictures of places and safety equipment on worksheet 3.

Document C.4.2

Instructions : Listen to the description read out by teacher twice and stick the pictures of places and safety equipment on worksheet 3.

Script For Teacher

Welcome on board the MV Transistor. I am the Rating of this ship. Let me show you our good safety equipment preparation.

On the first deck, you will find the eye rinse station near the engine room and the muster station is on the right of the engine room. The laundry is above the engine room and the galley is next to the laundry. The storeroom is on the left of the laundry. The fire hose is between the galley and the laundry.

On the second deck, there are the First Aid boxes in the cupboard and the breathing apparatuses under the bed. All are in the hospital. The mess room is on the right of the hospital. The fire extinguisher is next to the mess room.

On the third deck, you will find the life raft in front of the pilot's cabin. The immersion suit is in the pilot's cabin. The life buoy is behind the railing. The life jackets are in the box behind the railing, too.

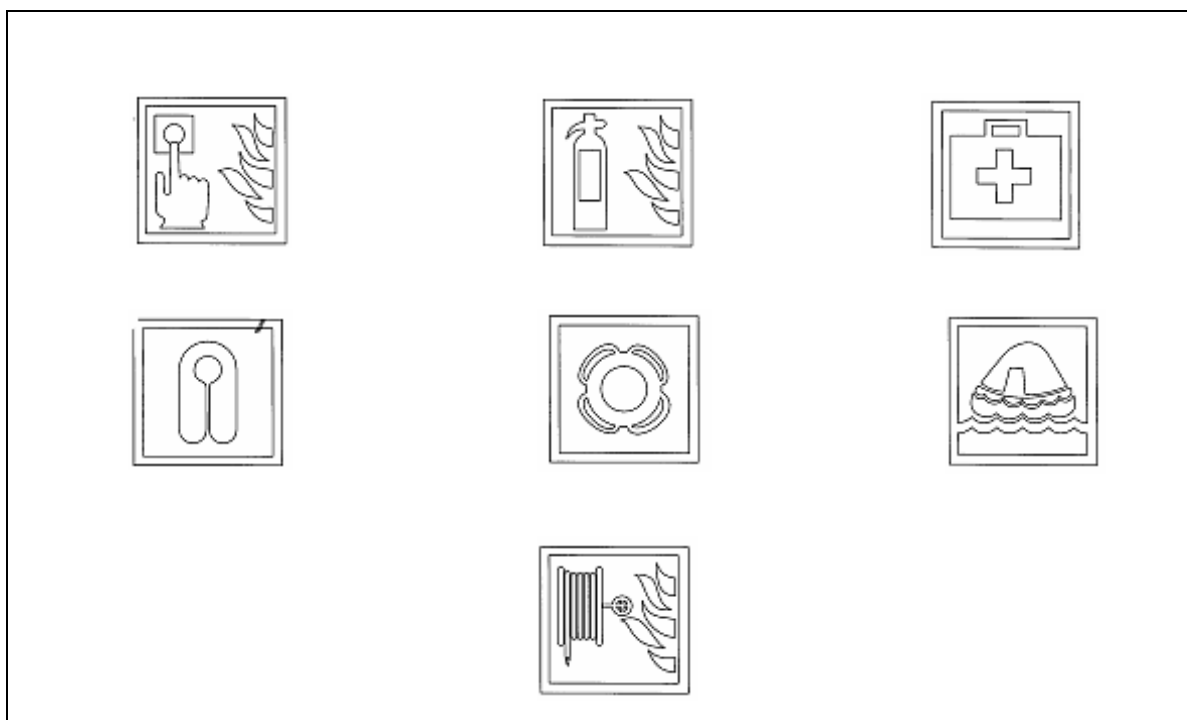
On the fourth deck, there are the emergency telephones on the table in the radio room.

On the fifth deck, there is the bridge above the radio room. the Captain is writing for you in the bridge now.

Document C.5

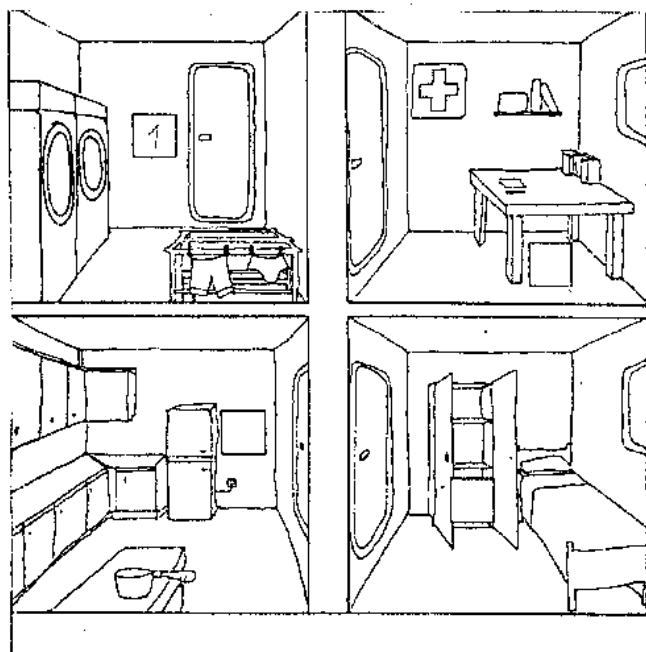
Instructions : Look at these pictures of safety equipment and answer your teacher about the locations of them.

Where are they on your ship?

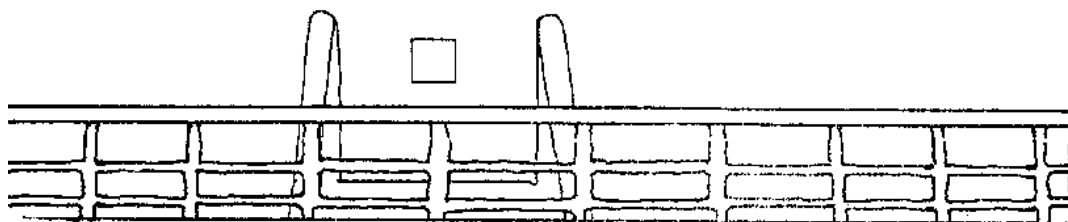

Worksheet C.4

Instructions : Listen to a conversation between the Captain and the O.S. about the locations of safety equipment then tick ☒ in the box you hear the word in the conversation.

Key		
1	Fire alarm	☒
2	Fire extinguisher	☐
3	First Aid equipment	☐
4	Life jacket	☐
5	Life buoys	☐
6	Life boats	☐
7	Fire hose	☐

Instructions : Write the locations of safety equipment above in full sentences.

1.
2.
3.
4.
5.
6.

Document C.6

Instructions : Listen to a conversation between the Captain and the O.S. then, tick ☒ in the boxes.

Tapescript For Worksheet 4

Captain	:	Good morning.
O.S.	:	Good morning, sir.
Captain	:	I have some questions about the safety equipment.
O.S.	:	Yes, Sir.
Captain	:	First, the fire equipment. Is there a fire alarm on the second level?
O.S.	:	Yes, there is.
Captain	:	O.K. Where is it?
O.S.	:	It's in the laundry on the wall near the door.
Captain	:	Good. Do you know where the fire extinguisher is for the galley?
O.S.	:	Mmmm... is it outside the galley in the corridor?
Captain	:	No, it is in the galley near the refrigerator.
O.S.	:	Yes, of course.
Captain	:	Do you know where the hospital is?
O.S.	:	Oh, yes, Sir. It's on the second level next to the laundry.
Captain	:	That's right. So where is the First Aid equipment?
O.S.	:	It's in the box behind the door.
Captain	:	No, it's in a box under the table!
O.S.	:	Oh... yes, sir. Sorry, Sir.
Captain	:	Hmmm... Right, then. Every crewman has a life jacket. Where's yours?
O.S.	:	My life jacket is in my cabin in the cupboard.
Captain	:	That's good. And next... where are the life buoys?
O.S.	:	The life buoys? They are on the deck railings, Sir.

Captain	:	Yes, that's right. Do you know where the life boats are?
O.S.	:	They are on deck as well.
Captain	:	Yes, but where on deck?
O.S.	:	Oh! In front of the accommodation, Sir.
Captain	:	OK, but you don't know where everything is, so go to the Hospital and the galley now. Check the location of the First Aid equipment and the fire extinguisher again.
O.S.	:	Yes, Sir, right away.

Document C.7

Summary

Asking and answering about the positions / locations of safety equipment

1. Wh - question

Question				Answer			
1.	Where	- is	- a life jacket?	1. The life jacket is	- on	- the 2nd deck.	
		- are	- the life jackets?		- in	- a box.	
e.g. Where is the life jacket?				The life jackets are	- under	- a chair.	
					- below	- the hospital.	
					- above	- the engine room.	
					- in front of	- a table.	
					- behind	- the railing.	
					- near	- a fire hose.	
					- next to	- a cabin.	
				e.g. The life boat is in a box in a cabin.			
2.				2.			
What		- is	- on	- the 1st deck?	. The life jacket is	- on	- the 2nd deck.
			- in	- the box?		- in	- a box.
			- under	- the chair?		- under	- a chair.
			- below	- the galley?		- below	- the hospital.
			- above	- the laundry?		- above	- the engine room.
			- in front of	- the table?		- in front of	- a table.
		- are	- behind	- the railing?	- behind	- the railing.	
			- next to	- the fire	- near	- a fire hose.	
		extinguishers?			- next to	- a cabin.	

	- near	- the mess room?	e.g. The life jacket is on the 3 rd deck.
e.g. What is on the 3 rd deck?			

2. Yes / No question

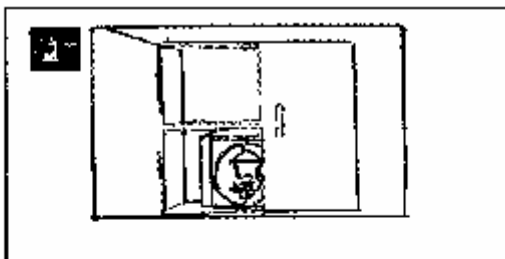
QUESTION			ANSWER		
3.	- in	- a box?	3.	is.	
Is there a life jacket	- on	- the 2nd deck?	Yes, there	are.	
Are there the life jackets	- under	- the table?	- There is a life jacket	- on	- the 2 nd deck.
	- below	- the cabin?		- under	- the chair.
	- under	- the chair?		- below	- the bed.
	- above	- the galley?		- on	- the 2nd deck.
	- in front of	- the eye rinse?	-There are the life jackets	- under	- the chair.
	- behind	- the railing?		- below	- the bed.
e.g. Is there a life boat on the deck?			No, there	isn't.	
				aren't.	
			- There is not a life	- on	- the 2 nd deck.
				- under	- the chair.
				- below	- the bed.
			- There are not the jackets	- on	- the 2 nd deck.
				- under	- the chair.
				- below	- the bed.
			e.g. Yes, there is . / There is a life boat		

	on the deck.
--	--------------

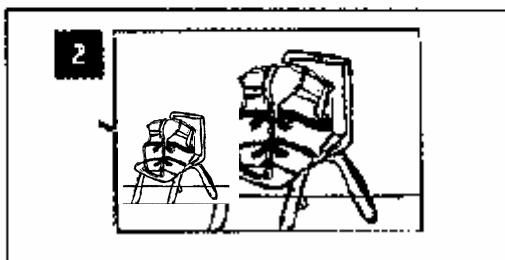
Remarks : “ Do you know where the life boat is?” as same as “ Where is the life boat?”

Worksheet C.5

- Instructions : 1. Look at the locations of safety equipment in each picture.
2. Rewrite the wrong sentences into the correct sentences.

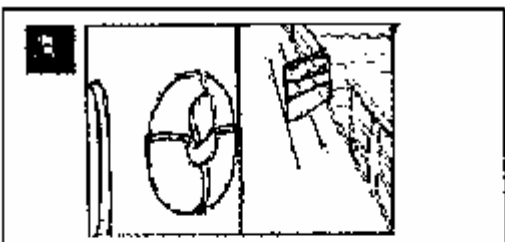
1. The first Aid boxes are on the cupboard.
- The breathing apparatus is in the cupboard.

2. The life raft is under a table.

-

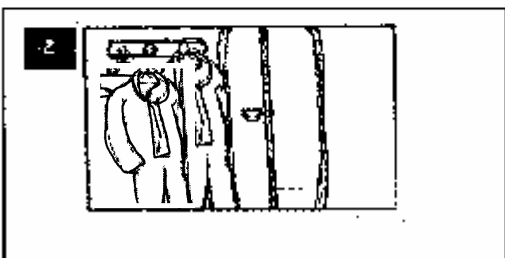
.....

3. The life buoys are next to the cabin.

-

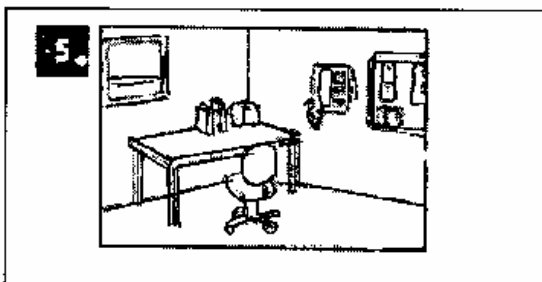
.....

4. The fire hose is in the cabin.

-

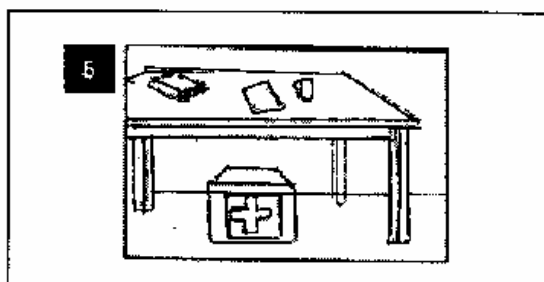
.....

5. The emergency phone is under
the table

-

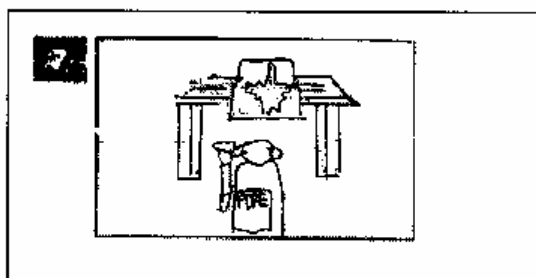
.....

6. The fire alarms are behind the
corridor.

-

.....

7. The extinguisher is on the bed.

-

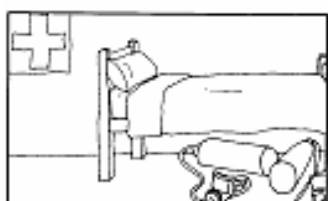
.....

Worksheet C.6

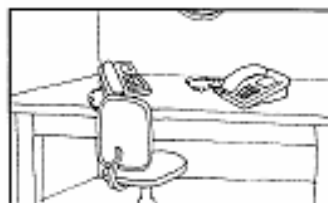
A

Instructions : 1. Ask B about the locations of safety equipment on his vessel and write the sentences in each box.

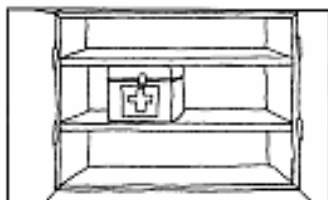
2. Answer B' questions about the locations of safety equipment on your vessel.

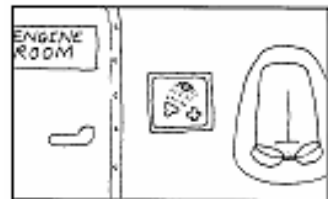
6

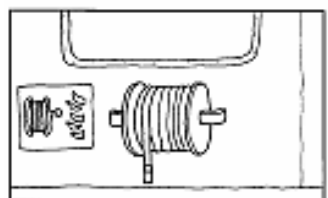
7

8

9

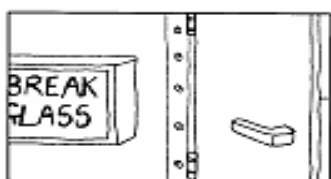
10

Worksheet C.6

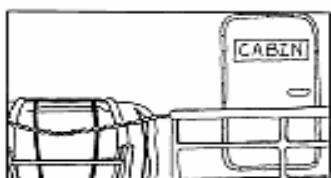
B

Instructions : 1. Ask A about the locations of safety equipment on his vessel and write the sentences in each box.

2. Answer A' questions about the locations of safety equipment on your vessel.

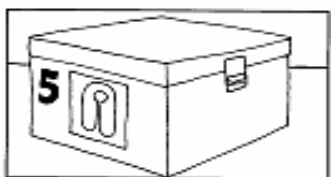
1

2

3

4

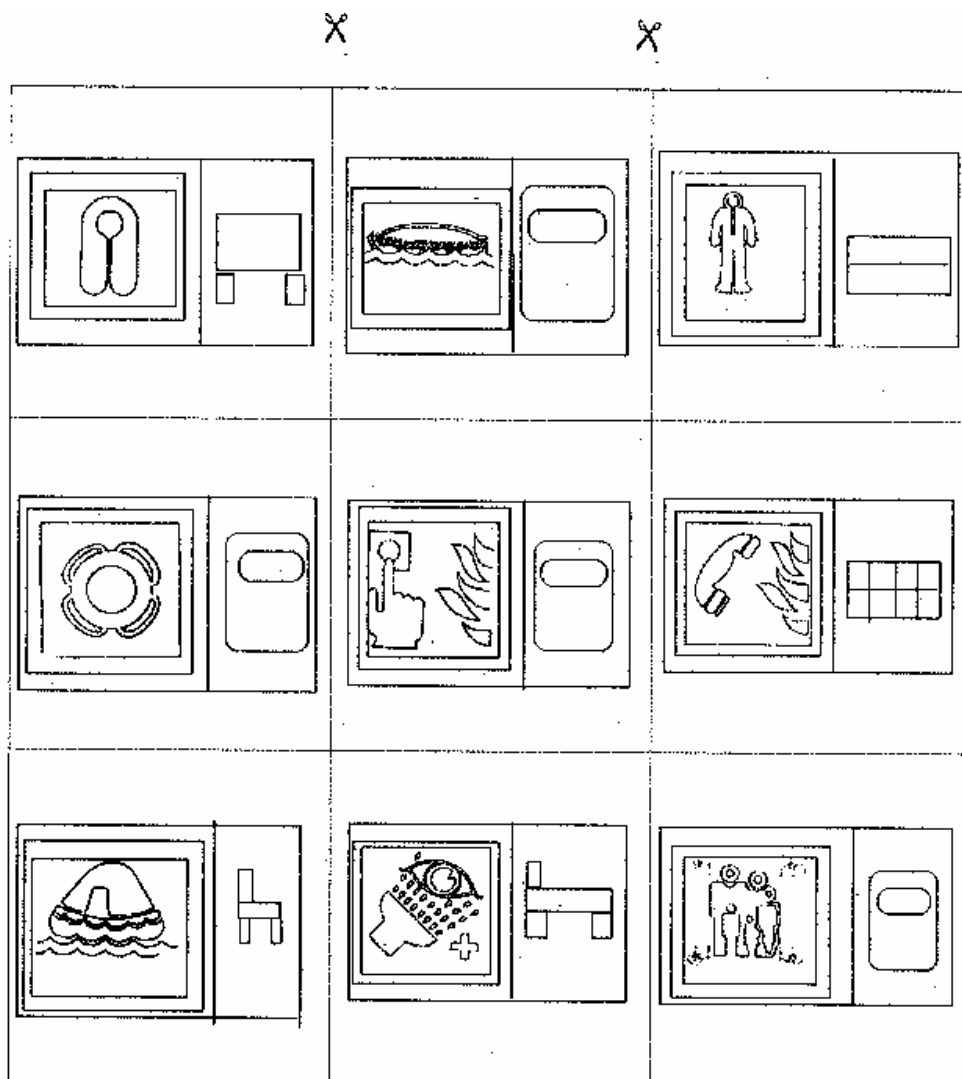
5

Document C.8

Dominoes

A

Instructions : Pick up one card from the stock to ask and answer your two friends' questions. Where are your safety equipment on ship?

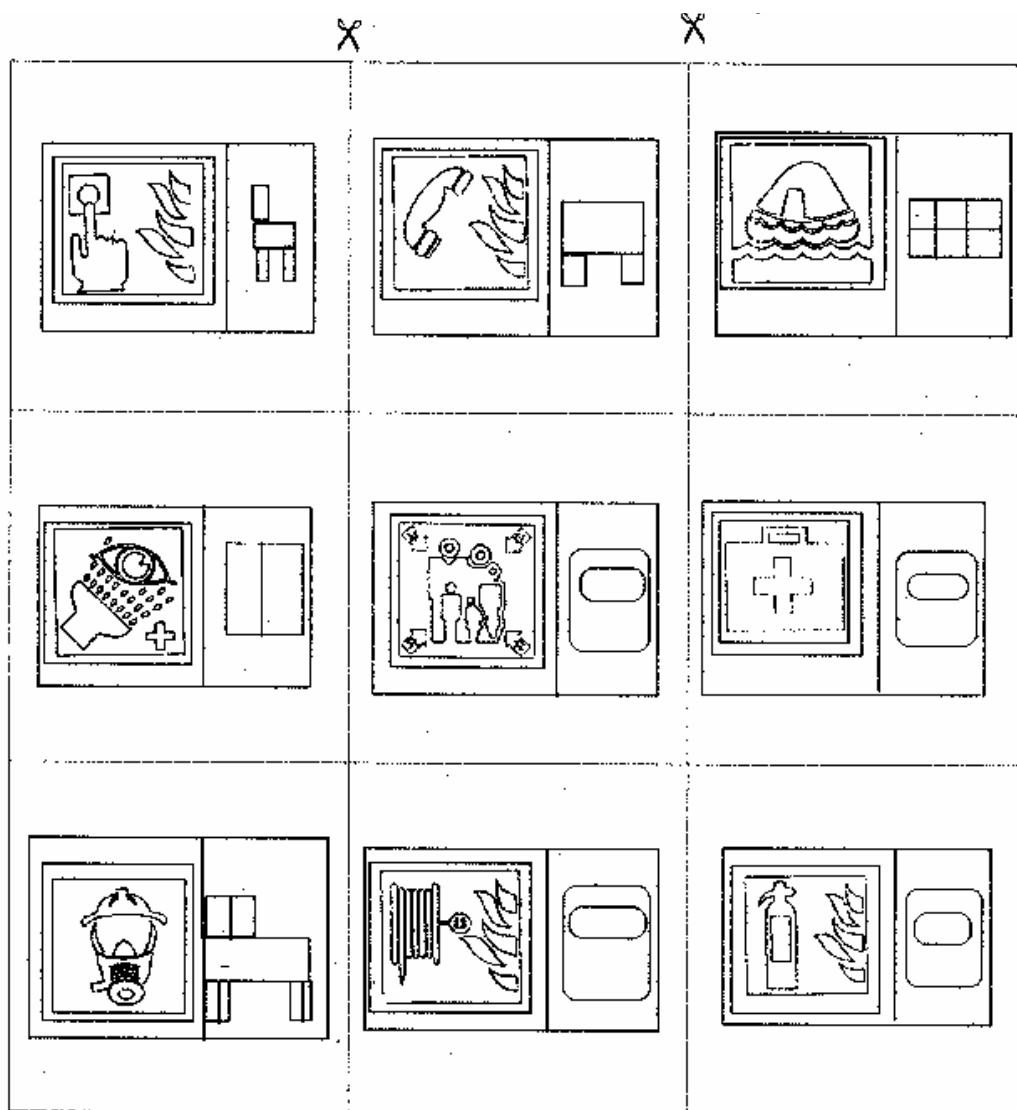

Document C.8

Dominoes

B

Instructions : Pick up one card from the stock to ask and answer your two friends' questions. Where are your safety equipment on ship?

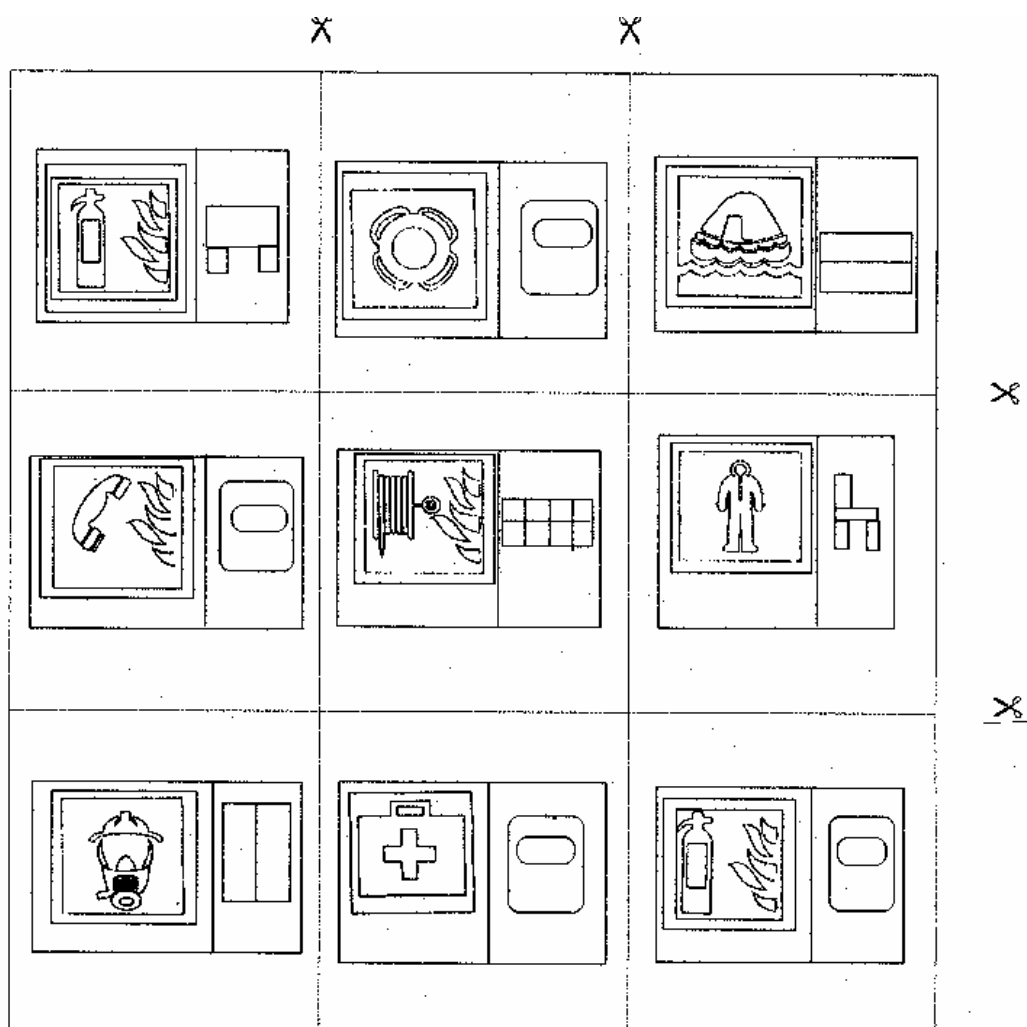

Document C.8

Dominoes

C

Instructions : Pick up one card from the stock to ask and answer your two friends' questions. Where are your safety equipment on ship?

A Set of Simulation Cards

Situation: There is a fuel oil fire in the engine room. The 2nd Engineer tries to use an extinguisher but it doesn't work. So, he asks the Bosun about the other extinguishers' locations.

Characters: 2nd Engineer, Bosun and 3rd Engineer.

Places : on the MV cape and the 2nd Officer's cabin

1. 2nd Engineer

- * **See the fuel oil fire and get an extinguisher to extinguish it, but it is not working.**
- * Ask the Bosun for the other extinguisher on board.
- * Complain that the Bosun and the 3rd Engineer for not checking the condition of the equipment.

Location
Of
Extinguishers?

2. Bosun

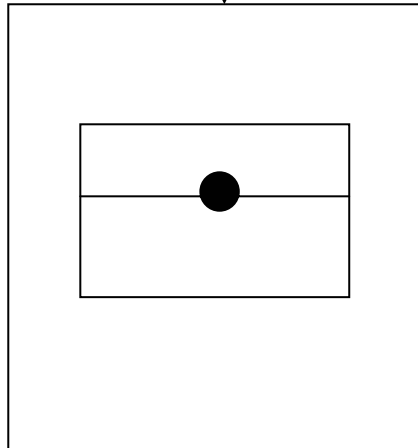
The 2nd Officer used the extinguishers last and he keeps them in his cabin.

- * Tell the 2nd Engineer about the extinguishers' location and that you will bring them to him.
- * Ask the 3rd Engineer about the extinguishers' location.
- * Apologize to the 2nd Engineer for your carelessness and try to make him trust you.

CABIN

3. 3rd Engineer

- * Tell the Bosun that the equipment isn't in your cabin and tell him about the extinguishers' location on board.
- * Apologize to the 2nd Engineer for your carelessness and try to make him trust you.

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

**แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
(PRE – TEST / POST - TEST)**

ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549
โรงเรียนศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจง

ประเภทของแบบทดสอบ: การสัมภาษณ์
เป็นแบบทดสอบสนทนาโต้ตอบ นักเรียนจะสนทนาโต้ตอบกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ
ตามบทบาท สถานการณ์ และ ภาพ ที่ผู้วิจัยกำหนดให้ 5 สถานการณ์

ขั้นตอนในการทดสอบ: นักเรียนมีหน้าที่ปฏิบัติดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนจับฉลากเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์จาก 5
สถานการณ์นักเรียนมีเวลาเตรียมคำพูดตามบทบาท และ สถานการณ์ 4 นาที
ก่อนทำการสัมภาษณ์ โดยมีสถานการณ์สำหรับการสนทนาให้เลือกดังนี้
 1. การถามตอบข้อมูลส่วนตัว (Asking and Answering about Personal Information: Interview)
 2. การถามตอบตำแหน่งของอุปกรณ์ช่วยชีวิตบนเรือ (Asking and Answering about the Locations: Safety Equipment on Board)
 3. การอธิบายกิจกรรมที่กำลังทำบนเรือ (Asking and Answering the Current Actions on Board)
 4. การรายงานเหตุการณ์ฉุกเฉินบนเรือ (Identifying An Emergency Situation: Producing Accurate Commands)
 5. การรายงานการบาดเจ็บเกี่ยวกับอาการ และ สาเหตุของลูกเรือ (Describing Injuries Resulting from Accidents; Causes and Means of Prevention)
2. นักเรียนแต่ละคนสนทนาโต้ตอบกับอาจารย์ โดย มี ระยะเวลาคนละ 7 - 10 นาที ตามที่ผู้วิจัยกำหนด

ROLE CARDS FOR SPEAKING TEST

(PRE – TEST / POST - TEST)

Class: Third year students

Curriculum: 2

Year: 2006

Merchant Marine Training Centre

Mueng,

Samutprakarn

Guidelines

Student's rules and procedures:

1. Pick up one of five situation cards in a box.
 - Asking and Answering about Personal information: Interview
 - Asking and Answering about the Locations: Safety Equipment on Board
 - Asking and Answering the Current Actions on Board
 - Identifying An Emergency Situation: Producing Accurate Commands
 - Describing Injuries Resulting from Accidents; Causes and Means of Prevention
2. Look at the card and prepared his sentences 4 minutes.
3. Returned it to the examiner.
4. Talk with the examiner using the information in his card.

Examiner's rules and procedures:

1. Wait for a student's preparation.
2. Talk with the student using the information in both his card and yours.
3. Assess the student's oral competency on the evaluation sheet.

Pre - test / Post - test 1

Interview : Asking and Answering about Personal information

Student's card

A seafarer

You are the 2nd Engineer of a ship. You want to get a new job as a Chief Engineer. You have applied for the job at the vessel 'Triumph'. Now, you are at the interview with the examiner who'll pretend to be the ship's owner. Follow the guideline below while talking to him. The interviewer will greet you first.

- * Give response to the ship's owner's greetings.
- * Answer his questions by using your personal information as follows:

Name: Jedsadaphorn Phondee	Nationality: Thai
Date of birth: 27 th February 1978	Marital status: Single
- * Answer his questions by using your information as follows:
 - Working as the 2nd Engineer of the vessel 'Ocean' for 2 years
 - Taking training courses 'Survivors 1 – 2 in the sea'
- * Tell him why you applied for Chief Engineer.
- * Tell him your ability for the applied position.
- * Show your attitude towards your job and his company.
- * Try to convince him that you will make a good Chief Engineer.
- * Tell him the date available to start your job. (Don't forget that you need to inform your boss first.)
- * Express your appreciation of his times.

Examiner's card

The ship's owner

You are the owner of the vessel ' Triumph '. You want a new Chief Engineer who can work well on your ship. He must have completed at least 4 training courses or worked as 2nd Engineer for at least two years . Follow the guideline below to interview the applicant.

- * Greet the applicant.
- * Ask for his personal information as follows :
name, nationality, date of birth, marital status etc.
- * Ask for about his job experience and training courses.
- * Ask for his reasons in applying for the position of a Chief Engineer.
- * Ask for his qualification as a Chief Engineer.
- * Invite him to show his attitude towards the job and company.
- * Ask him when he thinks he could start his new job.
- * Inform the applicant that you will contact him soon.

Pre - test / Post - test 2

Asking and Answering about the Locations : Safety Equipment on Board

Student's card

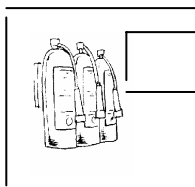
The Chief Engineer

You are the Chief Engineer on a ship. There will be a short training for emergencies on your ship in the morning. You are on duty. The Captain will talk to you about the preparation of safety equipment on the ship. Now, you are with the examiner who will pretend to be the Captain. The examiner will start the conversation.

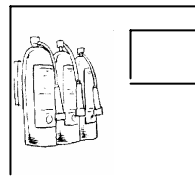
- * Give response to the Captain's greetings..

Your captain thinks

O.K.

but

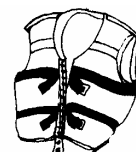

**Out of
order**

- * Tell him their locations.
- * Give him the reasons why you keep them there.

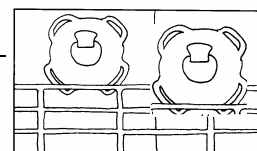
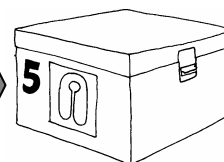
- * Apologize to him for your carelessness.

Your captain wants to know the location of

- * Answer his questions by using these pictures.

Your captain wants to know the locations of

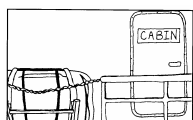

* Answer his question by using this picture.

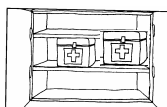
Your captain wants to know the locations of

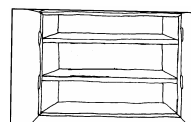
* Answer his question by using this picture.

*Your captain thinks
their locations.*

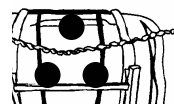
but you know

Tell him

* Apologize to him for your carelessness about them.

*After your captain has checked the safety equipment, he sees
gets upset and blames you for*

He

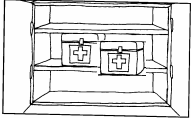
* Apologize to him for your carelessness about it.

* Try to make him feel good and trust you to take care of the problem.

Examiner's card

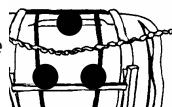
Captain

You are the Captain. There will be a short training of your ship in the morning. You know the Chief Engineer on duty. Phone him to check the preparation if the safety equipment on the ship is ready for the emergency.

- * Greet the Chief Engineer on the phone.
- * Ask him to confirm the locations of the fire extinguishers →
- * Ask him if the locations of the life jackets for everyone on your ship.
- * Ask him for the locations of the life buoys.
- * Ask him for the locations of the life rafts.
- * Ask him to confirm the locations of the first aid boxes. →
- * Accept his opinions about the locations of the First Aid boxes on ship.

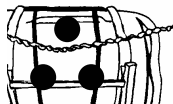
O.K.

After you check the life rafts, you see

Therefore, you blame him

for

and ask him why he hasn't examined the life rafts before.

Pre - test / Post – test 3

Asking and Answering the Current Actions on Board

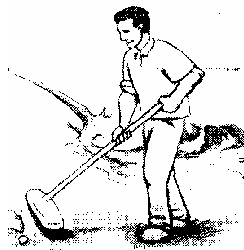
Student's card

Chief Engineer

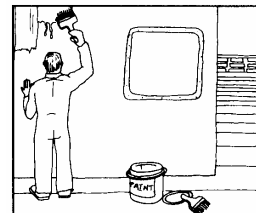
After practicing your short training, your Captain wants to check whether your colleagues are ready for work on the ship. Listen to the Captain's questions, and answer him. Follow the guideline below.

- * Tell him that everything is alright.
- * Answer his question about the wipers and the Greaser.

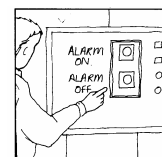
the Wipers

the Greaser

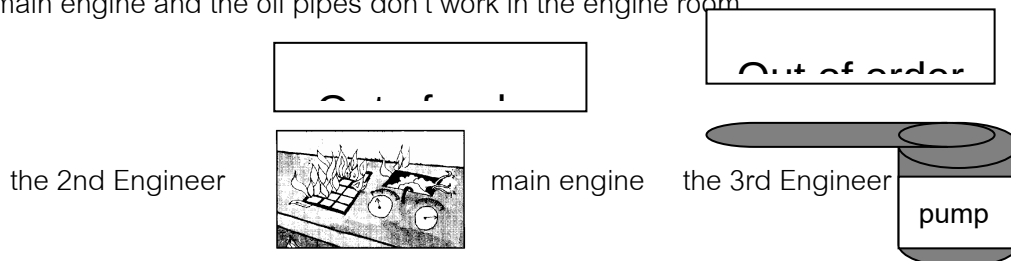
- * Answer his question about the 3rd Engineer.

Your Captain wants to check whether the electrician is repairing the radio. You know that the electrician is now sleeping in his cabin but you don't want the Captain to be angry with him.

* Tell him why the electrician is sleeping in his cabin by using your own ideas.

* Answer his questions about the 2nd and the 3rd Engineers' current actions cause of the main engine and the oil pipes don't work in the engine room

* Try to persuade him the 2nd, the 3rd Engineers and you can solve these problems within 2 hours.

Examiner's card

Captain

You are the Captain. After practicing your short training, you ask the Chief Engineer to check if your crewmen are working.

- * Ask him whether everything is alright on the ship.
- * Ask him what the wipers and the Greaser are doing now.
- * Ask him whether the 3rd Engineer is working in the engine room.
- * Ask him to confirm whether the electrician is repairing a radio.
- * Ask him about the 2nd and 3rd Engineers' current actions.

The Chief Engineer tells you that the engine and the oil pipes don't work in the engine room.

- * Ask him when they could finish repairing the broken engine and the oil pumps.
- * Tell him you will come back to check the repaired engine and the oil pumps at 1800.

Pre – test / Post – test 4

Identifying An Emergency Situation : Producing Accurate Commands

card

Student's

Captain

You are the Captain of the ship. There is a fire in Zone Nine in the engine room.

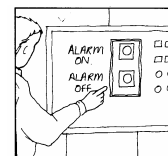
Therefore, you command your Chief Engineer to solve this problem immediately as follows:

- * Listen to the Chief Engineer what is happening in the engine room.

- * Tell him to do these to extinguish the fire.

fire extinguisher

fire alarm

- * Ask him whether he can control the fire.
- * Wait for his answer.

- * Tell him to do this.

fire party

The Chief Engineer tells you that they can't control the fire.

- * Listen to his reason.
- * Tell him to solve the problem by doing these steps.

extinguishment

loudspeaker

muster station

The Chief Engineer tells you about the 2 crewmen.

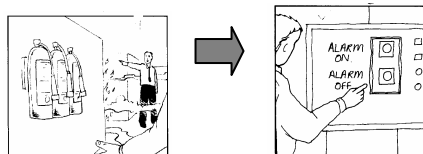
- * Listen to his report and tell him to do something for those 2 crewmen.
- * Tell every crewman to do something before abandoning ship on your own.

Examiner's card

Chief Engineer

There is a fire in Zone Nine of the engine room. Your Captain commands you to solve this problem very quickly.

- * Report to him that there is a fire in Zone Nine of the engine room.
- * Accept his commands to extinguish the fire.

fire extinguisher

fire alarm

- * Report to him that you can't control the fire.

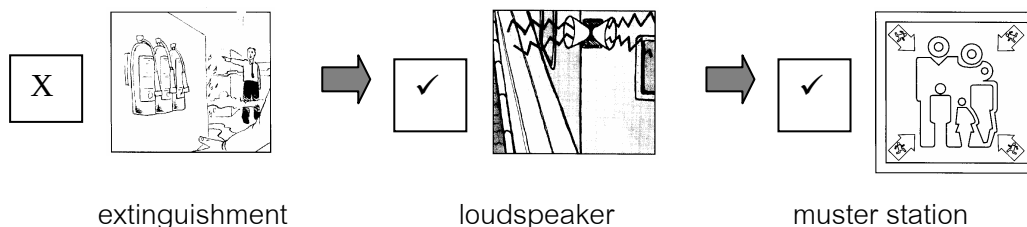
- * Accept his commands about the fire party.

fire party

* Report to him that you can't control the fire because there are a lot of explosions in the engine room.

* Accept his commands as follows :

* Tell him that the Fitter and the Bosun are missing and they aren't in their cabins.

* Accept his commands about the two crewmen.

* Tell him everyone is at their muster station now.

* Accept his commands.

Pre – test / Post – test 5

Describing Injuries Resulting From Accidents ; causes and means of prevention

Student's card

Seafarer

You are a seafarer. You are injured from two accidents this morning. You go to see the medical officer in the hospital on your ship.

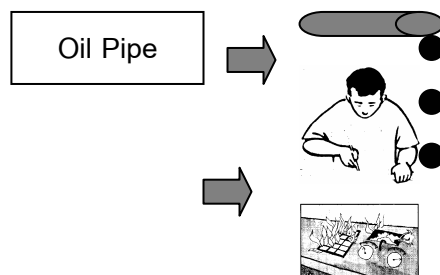
- * Answer the doctor's questions.
- * Give response to the doctor's greetings.

This is the information about your first accident.

- * Tell him the parts of your body where your burns are.

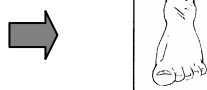
- * Tell him what you were doing at the time and what happened to you.

- * Tell him what you did to treat the burns after the accident occurred.
- * Accept his suggestions to prevent this accident from happening again.

This is the information about your second accident.

- * Ask him to see your ankle and the reason.

- * Tell him what happened to you.

- * Listen to the doctor's instruction.
- * Answer his question about what shoes you wore and the reason.
- * Accept his suggestions to prevent the accident from happening again.

Examiner's card

Doctor

You are a doctor on ship. A crewman is injured from two accidents this morning. Now, he comes to see you.

- * Greet the crewman.
- * Ask him where he has bad burns.
- * Ask him what happened.
- * Ask him what he did after the accident occurred.
- * Ask him whether he wore gloves.

* Tell him he must wear gloves at all times when he works and give him a tube of ointment for his burns.

The crew tells you that he hurt his ankle and asks you to check it for him.

* Ask him how his ankle was broken.

* Tell him you will X – Ray his ankle.

* Tell him that there are no broken bones on the X - Ray.

* Ask him about the shoes he wore at that time.

* Tell him to remember to wear his boots and the reason for wearing the boots.

* Tell him to rest for a day.

ภาคผนวก ค
เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับ 1	พูดเป็นคำ หยุดเป็นช่วง ไม่ต่อเนื่องกัน และไม่สามารถสื่อสารหรือสนทนาเป็นเรื่องราวได้
ระดับ 2	พูดซ้ำ พูดเป็นคำหรือวลีสั้นๆ หยุดคิดและใช้เวลานาน

- ระดับ 3 พูดได้ตอบได้บ้าง ใช้คำพูดหรือวลีสั้นๆ ไม่เป็นประโยคที่สมบูรณ์ แต่เข้าใจได้
- ระดับ 4 สนทนาได้ตอบได้เป็นวลีและประโยคที่สมบูรณ์ประสบความสำเร็จ
ในการสื่อสาร มีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย แต่ไม่ทำผิดจุดประสงค์
- ระดับ 5 พูดคล่องแคล่ว ได้ตอบได้โดยทันที ใกล้เคียงเจ้าของภาษา

การออกเสียง (Pronunciation)

- ระดับ 1 ออกเสียงผิด ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้
- ระดับ 2 ออกเสียงผิด ต้องพูดซ้ำหลายครั้งเพื่อสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ
- ระดับ 3 ออกเสียงไม่ถูกต้อง มีผิดบ้าง แต่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้
- ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้อง มีผิดเพียงเล็กน้อย สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่
- ระดับ 5 ออกเสียงถูกต้องเกือบทั้งหมดใกล้เคียงเจ้าของภาษา

การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar)

- ระดับ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด สื่อสารไม่ได้
- ระดับ 2 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์อยู่ในวงจำกัด ผิดบ่อยครั้ง ทำให้เข้าใจยาก
- ระดับ 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบางครั้ง แต่สามารถสื่อสารได้
- ระดับ 4 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ใช้บางคำผิดความหมายบ้าง แต่เข้าใจได้และสื่อสารได้ดี
- ระดับ 5 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบทั้งหมด

การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)

- ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ผิดเกือบทั้งหมด ไม่สามารถสื่อสารได้
- ระดับ 2 ใช้คำศัพท์อยู่ในวงจำกัด ใช้ได้เฉพาะที่ท่องจำมาเท่านั้น สื่อสารได้เล็กน้อย
- ระดับ 3 ใช้คำศัพท์ผิดบางครั้ง แต่เลือกใช้บางคำได้ สื่อสารได้พอสมควร
- ระดับ 4 ใช้คำศัพท์ได้ดี ถูกต้องเหมาะสม สื่อสารได้ดี

ระดับ 5 ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

ดัดแปลงจาก FSI (The Foreign Service Institute Oral Interview) ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 120 - 123) ของ แฮร์ริส (Harris. 1990 : 84) และของอัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 130 - 135)

ภาคผนวก ง
แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

คะแนนรวม

=

แบบประเมินผลทักษะการฟัง – พุดภาษาอังกฤษสำหรับอาจารย์ ผู้สอนประเมินนักเรียน

ชื่อ.....เลขประจำตัว.....วันที่.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินความสามารถด้านการพูดของนักเรียนตามหัวข้อต่อไปนี้
โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ‘ คะแนน ’ ที่ตรงกับคุณลักษณะของนักเรียน
ในแต่ละข้อ

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด		คะแนน
ระดับ 1	1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)	
	พูดเป็นคำ ติดขัด ไม่ต่อเนื่องกัน และไม่สามารถสื่อสารหรือสนทนาเป็นเรื่องเป็นราวได้	
	ระดับ 2 พูดเป็นคำหรือวลีสั้นๆ หยุดคิดและใช้เวลานาน พูดสื่อสารได้บ้าง	
	ระดับ 3 พูดโต้ตอบได้โดยใช้คำพูดหรือวลีสั้นๆ ไม่เป็นประโยคที่สมบูรณ์ แต่เข้าใจได้	
	ระดับ 4 ใช้ศัพท์สำนวนที่เหมาะสม สนทนาโต้ตอบได้เป็นวลีหรือประโยคที่สมบูรณ์	
ระดับ 5	พูดคล่องแคล่วโต้ตอบได้โดยทันที ใกล้เคียงเจ้าของภาษา	
	2. การออกเสียง (Pronunciation)	
	ระดับ 1 ออกเสียงผิด ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้	
	ระดับ 2 ออกเสียงผิด ต้องพูดซ้ำหลายครั้งเพื่อสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	
	ระดับ 3 ออกเสียงผิดบ้าง ทำให้ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง	
	ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้อง มีผิดบ้างเล็กน้อย สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่ แต่สำเนียงแตกต่างจากเจ้าของภาษา	
ระดับ 5	ออกเสียงถูกต้อง ใกล้เคียงเจ้าของภาษา	
	3. การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar)	
	ระดับ 1 ใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถเข้าใจได้ ทำให้การสื่อสารผิดพลาด	
	ระดับ 2 ใช้คำศัพท์ผิดและใช้โครงสร้างไวยากรณ์อยู่ในวงจำกัด ทำให้เข้าใจยาก	
ระดับ 3	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์และเรียงลำดับคำผิดในบางครั้ง แต่พอสื่อสารได้บ้าง	
	ระดับ 4 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ บางครั้งใช้คำไม่ตรงกับความหมาย	

	และต้องอธิบายซ้ำด้วย แต่สามารถทำความเข้าใจและสื่อสารได้	
ระดับ 5	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์และเรียงลำดับคำถูกต้องเกือบทั้งหมด	
4. การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)		
ระดับ 1	ใช้คำศัพท์ผิดเกือบทั้งหมด ไม่สามารถสื่อสารได้	
ระดับ 2	ใช้คำศัพท์ผิดและอยู่ในวงจำกัด ใช้ได้เฉพาะที่ท่องจำมาเท่านั้น สื่อสารได้ค่อนข้างน้อย	
ระดับ 3	ใช้คำศัพท์และมีความรู้ในคำศัพท์ในวงจำกัด แต่สามารถใช้ในการสื่อสารและสนทนาสั้นๆได้	
ระดับ 4	เลือกใช้คำศัพท์ได้พอสมควร สื่อสารเข้าใจได้ แม้จะมีผิดพลาดบ้าง	
ระดับ 5	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนได้เหมาะสมและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา	

ข้อคิดเห็น อื่นๆ.....

.....

.....

.....

Total

=

For Native Assessors

Assessment Scales of Maritime English 1 Speaking Test

Name: ID No: Date:

Instruction: Please assess the student's oral competency by / in the 'marks' boxes.

Criteria for rating		Marks
1. Fluency		
Level 1	Speech is so halting and fragmentary as to make conversation virtually impossible.	
Level 2	Usually hesitant often forced into silence by language limitations.	
Level 3	Speed and fluency are rather strongly affected by language problems.	
Level 4	Speed of speech seems to be slightly affected by language problems.	
Level 5	Speech as fluent and effortless as that of a native speaker.	
2. Pronunciation		
Level 1	Pronunciation problems so severe as to make speech virtually unintelligible.	
Level 2	Very hard to understand because of pronunciation problems. Must frequently be asked to repeat.	
Level 3	Pronunciation problems necessitate concentrated listening and occasionally lead to misunderstanding.	
Level 4	Always intelligible, though one is conscious of a definite accent.	
Level 5	Has few traces of foreign accent.	
3. Grammar		
Level 1	Errors in grammar and word order so severe as to make speech virtually unintelligible.	

Level 2	Misuse of words and very limited vocabulary make comprehension quite difficult.	
Level 3	Makes frequent errors of grammar and word order which occasionally obscure meaning.	
Level 4	Sometimes uses inappropriate terms and / or must rephrase ideas because of lexical inadequacies.	
Level 5	Makes few (if any) noticeable errors of grammar or word order.	
4. Vocabulary		
Level 1	Vocabulary limitations so extreme as to make conversation Virtually impossible.	
Level 2	Misuse of words and very limited vocabulary make comprehension quite difficult.	
Level 3	Frequently uses the wrong words : conversation somewhat limited because of inadequate vocabulary.	
Level 4	Sometimes uses inappropriate terms and / or must rephrase ideas because of lexical inadequacies.	
Level 5	Use of vocabulary and idioms is virtually that of a native speaker.	

Comment

.....

.....

.....

.....

(Harris, David P. (1990) Testing English as a Second Language : 84)

ภาคผนวก จ
แบบบันทึกการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนผู้แสดงสถานการณ์จำลอง

ชื่อ ชั้น

บทเรียนที่ เรื่อง

วัน เดือน ปี ที่บันทึก.....

ครั้งที่ทำการแสดงสถานการณ์จำลอง

คำชี้แจง กรุณาเขียนบันทึกในแบบบันทึกหลังการสนทนาตามความเป็นจริงของ

นักเรียนพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็น

ระหว่างสถานการณ์จำลอง	ข้อคิดเห็น
1. โครงสร้างทางภาษาที่ได้ใช้จากบทเรียน	มีโอกาสใช้โครงสร้างที่เรียนไปในกิจกรรมนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด อธิบาย
2. โครงสร้างทางภาษาที่เรียนแต่ไม่ได้ใช้	เนื่องจากเหตุใด
3. คำศัพท์จากบทเรียนที่มีโอกาสได้ใช้	เนื่องจาก

.....	
ระหว่างสถานการณ์จำลอง	ข้อคิดเห็น
4. คำศัพท์ที่ไม่ได้ใช้จากบทเรียน	เนื่องจาก
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
5. สิ่งที่ต้องปรับปรุงหลังการอภิปรายในกลุ่มตนเอง	5. สิ่งที่ต้องปรับปรุงหลังการอภิปรายกับกลุ่มอื่น
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนผู้สังเกตการแสดงสถานการณ์จำลอง

ชื่อกลุ่ม ชั้น

บทเรียนที่ เรื่อง

วัน เดือน ปี ที่บันทึก ครั้งที่

คำชี้แจง กรุณาสังเกตการใช้ภาษาของนักเรียนผู้แสดงสถานการณ์จำลองและเขียน
บันทึกในแบบบันทึกตามความเป็นจริงพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็น

ระหว่างสถานการณ์จำลอง	ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
1. ไวยากรณ์ที่ได้ใช้จากบทเรียน	ใช้ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร?
2. ไวยากรณ์ที่ไม่ได้ใช้จากบทเรียน	
3. คำศัพท์ที่ได้ใช้จากบทเรียน	ใช้ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ?

.....	
ระหว่างสถานการณ์จำลอง	ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
4. คำศัพท์ที่ไม่ได้ใช้จากบทเรียน	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
5. การออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้องจาก บทเรียน	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
6. การออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องจาก บทเรียน	การออกเสียงที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร ?
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ
แบบวัดทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
โดยใช้สถานการณ์จำลอง

**แบบวัดทัศนคติของนักเรียนในการเรียน
โดยใช้สถานการณ์จำลอง
(ประเมินโดยนักเรียน)**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด
จะนั้นขอให้นักเรียนตอบคำถามตามความเป็นจริง คำตอบของนักเรียน
จะถูกนำไปใช้อธิบายในเชิงวิชาการเท่านั้น
2. วิธีตอบแบบสอบถามนี้ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อความแล้ว
พิจารณาอย่างรอบคอบตามความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย ในช่องที่
ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียน
 - 2.1 นักเรียนสามารถทำเครื่องหมายได้เพียงช่องเดียวต่อ 1 ข้อ
 - 2.2 ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ขอใบความร่วมมือของนักเรียนทุกคน
ผู้วิจัย

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1.	การเรียนโดยใช้ สถานการณ์จำลองทำให้ นักเรียนรู้สึกสนุกไม่ เครียด					
2.	นักเรียนคิดว่าการแสดง สถานการณ์จำลองยาก เกินไป					

3.	นักเรียนชอบการเรียนรู้แบบเดิมเพราะไม่ต้องแสดงบทบาทหน้าชั้นเรียน					
4.	นักเรียนภูมิใจที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารระหว่างแสดงสถานการณ์จำลอง					
5.	นักเรียนรู้สึกดีอัดและกลัวการสนทนาขณะแสดงสถานการณ์จำลอง					
7.	นักเรียนสามารถจำโครงสร้างประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีหลังการแสดงสถานการณ์จำลอง					
8.	สถานการณ์จำลองไม่ช่วยให้นักเรียนฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น					
9.	สถานการณ์จำลองช่วยให้นักเรียนฝึกใช้โครงสร้างและคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อใช้งานจริงบนเรือ					
10.	การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองช่วยให้นักเรียนฟัง - พูด ไม่ต่างจากการเรียนรู้แบบเดิม					

11.	นักเรียนสื่อสารโดยใช้ ภาษาอังกฤษดีขึ้นหลัง การเรียนรู้โดยใช้ สถานการณ์จำลอง					
12.	นักเรียนทราบปัญหาการ ฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ ของตนเองอย่างชัดเจน และ วิธีแก้ไขปัญหา เหล่านั้นหลังการแสดง สถานการณ์จำลอง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าเบี่ยงเบน ค่ามัธยฐาน และ คะแนนผล
การทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pretest	9.6667	15	4.13464	1.06756
	posttest	13.6667	15	3.39467	.87650

ตาราง 11 คำนัยสถิติของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลัง

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	99% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	pretest - posttest	-4.00000	1.73205	.44721	-5.33128	-2.66872	-8.944	14	.000

ตาราง 12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มเก่ง

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pretest	14.4000	5	.89443	.40000
	posttest	17.0000	5	.00000	.00000

ตาราง 13 คำนัยสถิติของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและ
หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มเก่ง

Paired Samples Test									
		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	99% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	pretest - posttest	-2.60000	.89443	.40000	-4.44164	-.75836	-6.500	4	.003

ตาราง 14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

Paired Samples Statistics					
		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pretest	9.6000	5	1.81659	.81240
	posttest	14.4000	5	1.14018	.50990

ตาราง 15 คำนัยสถิติของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและ
หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มปานกลาง

Paired Samples Test									
		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	99% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	pretest - posttest	-4.80000	1.30384	.58310	-7.48463	-2.11537	-8.232	4	.001

ตาราง 16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มอ่อน

Paired Samples Statistics					
		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pretest	5.0000	5	.70711	.31623
	posttest	9.6000	5	1.94936	.87178

ตาราง 17 คำนัยสถิติของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและ
หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มอ่อน

Paired Samples Test									
		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
				Std. Error Mean	99% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	pretest - posttest	-4.60000	2.07364	.92736	-8.86966	-.33034	-4.960	4	.008

ตาราง 18 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง (กลุ่มเด็กเก่ง) จากการประเมินของอาจารย์ผู้ประเมิน 3 คน

คนที่	คะแนนก่อนการ ทดลอง (20 คะแนน)	คะแนนหลังการ ทดลอง (20 คะแนน)	D	D ²
1.	15	17	2	4
2.	15	16	1	2
3.	14	17	3	9
4.	13	17	4	16
5.	15	17	2	4
		รวม	12	35

ตาราง 19 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง (กลุ่มเด็กปานกลาง) จากการประเมินของอาจารย์ผู้ประเมิน 3 คน

คนที่	คะแนนก่อนการ ทดลอง	คะแนนหลังการ ทดลอง	D	D ²
-------	-----------------------	-----------------------	---	----------------

	(20 คะแนน)	(20 คะแนน)		
6.	10	15	5	25
7.	10	14	4	16
8.	9	13	4	16
9.	12	16	4	16
10.	7	14	7	49
		รวม	24	122

ตาราง 20 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง (กลุ่มเด็กอ่อน) จากการประเมินของอาจารย์ผู้ประเมิน 3 คน

คนที่	คะแนนก่อนการ ทดลอง (20 คะแนน)	คะแนนหลังการ ทดลอง (20 คะแนน)	D	D ²
11.	5	11	6	36
12.	4	11	7	49
13.	6	11	5	25
14.	5	7	2	4
15.	5	8	3	9
		รวม	23	123